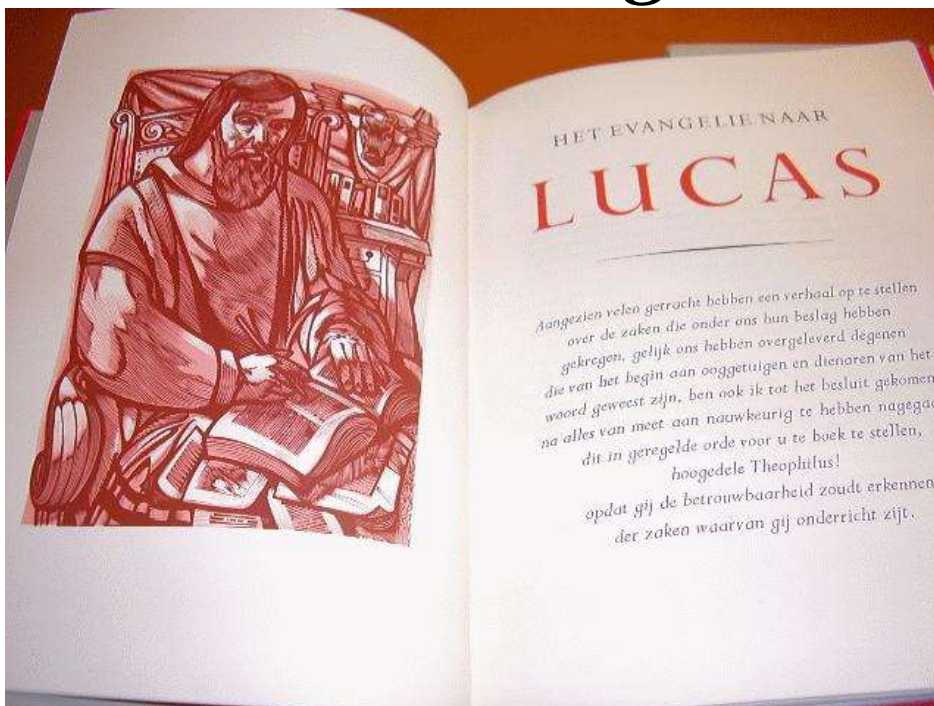

EGW

Notities

2015-2

Lukasevangelie

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
apr-mei-jun 2015**

Inhoud:

2^e kwartaal 2015 – Lukasevangelie

Les	sabbat	onderwerp	blz.
1.	04 april	De wederkomst van Jezus	3
2.	11 april	Doop en verzoeken	9
3.	18 april	Wie is Jezus Christus?	14
4.	25 april	Oproep tot discipelschap	20
5.	02 mei	Christus als heer van de sabbat	26
6.	09 mei	Vrouwen in dienst van Jezus	32
7.	16 mei	Jezus, de Heilige Geest en gebed	38
8.	23 mei	De zending van Jezus	44
9.	30 mei	Jezus, de Meesterleraar	50
10.	06 juni	Jezus volgen in het dagelijks leven	56
11.	13 juni	Het koninkrijk van God	62
12.	20 juni	Jezus in Jeruzalem	68
13.	27 juni	Gekruisigd en verrezen	74

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten[®] bij Pacific Press[®] Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry[®]**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digital document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. De wederkomst van Jezus

Sabbatmiddag 28 maart

Hoe meer wij erover nadenken dat Christus een baby is geworden hier op aarde, hoe wonderlijker het ons schijnt. Hoe kan het dat de hulpeloze baby in de kribbe in Bethlehem ook nog steeds de goddelijke Zoon van God is? Ook al kunnen wij het niet begrijpen, we kunnen wel geloven dat Hij, die de werelden maakte, voor ons een hulpeloze baby werd. Hoewel Hij hoger was dan welke engel ook, hoewel Hij zo verheven was als de Vader op de troon in de hemel, werd Hij een met ons. In Hem werden God en mens één en het is in dit feit dat wij de hoop voor de gevallen mensheid vinden. Wanneer wij op Christus zien in het vlees, zien wij op God in menselijke gedaante en in Hem zien wij het licht van goddelijke heerlijkheid, het uitgedrukte beeld van God de Vader.

Als wij nadenken over de menswording van Christus in nederigheid, staan wij voor een raadsel, voor een ondoorgrondelijk mysterie, dat de menselijke geest niet kan bevatten. Hoe meer wij erover nadenken, des te verbazingwekkender schijnt het. Hoe groot is de tegenstelling tussen de goddelijkheid van Christus en het hulpeloze kindje in de kribbe van Bethlehem! Hoe kunnen wij de afstand overbruggen tussen de machtige God en een hulpeloos kind? En toch was de Schepper van de werelden, Hij in Wie de volheid der Godheid lichamelijk woont, openbaar in het hulpeloze kindje in de kribbe. Ver boven alle engelen, aan de Vader gelijk in waardigheid en heerlijkheid, en toch bekleed met het kleed der menselijkheid! Goddelijkheid en menselijkheid waren op een verborgen wijze verenigd, en mens en God werden één. In deze eenheid ligt de hoop voor het gevallen mensdom.—*Lift Him Up*, p. 75.

Zondag, 29 maart: Een geordend verslag

Er is geen schaduw over de gemeente gekomen waar God niet op was voorbereid. Er is geen tegenwerkende kracht opgekomen om Gods werk tegen te staan die God niet had voorzien. Alles is gebeurd zoals Hij het heeft voorgezegd door Zijn profeten. Hij heeft Zijn gemeente niet in duisternis en alleen achtergelaten, maar Hij heeft in profetische uitspraken beschreven wat er zou gebeuren, en door Zijn voorzienigheid, die uitgevoerd werd op zijn voorbestemde plaats in de geschiedenis van de wereld, heeft Hij datgene tot stand gebracht wat de profeten voorspelden die door Zijn Heilige Geest waren geïnspireerd. Al Zijn voornemens zullen in vervulling gaan en vastgesteld worden. Zijn wet is verbonden met Zijn troon en satanische werktuigen verbonden met menselijke werktuigen kunnen het niet vernietigen. Waarheid is geïnspireerd en beschermd door God, het zal leven en het zal slagen ook al lijkt het soms verduisterd te worden. Het evangelie van Christus is de wet tentoongesteld in het karakter. De misleidingen die ertegen worden aangewend, ieder middel waarmee de leugen wordt gerechtvaardigd, iedere dwaling verzonnen door satanische werktuigen, zal uiteindelijk voor altijd worden verbroken en de overwinning van de waarheid zal zijn als het verschijnen van de zon midden op de dag. De Zon der Gerechtigheid zal opgaan en onder Zijn vleugels zal genezing zijn. —*Manuscript Releases*, vol. 17, p. 10.

Het was Gods welbehagen om Zijn waarheid aan de wereld mede te delen door menselijke werktuigen en Hij Zelf schonk door Zijn Heilige Geest aan mensen de daartoe nodige eigenschappen en stelde hen in staat dit werk te doen. Hij leidde hun

verstand en leerde hen te kiezen wat zij zouden moeten spreken en wat zij moesten schrijven. De schat werd toevertrouwd aan aarden vaten en toch is die schat niettemin afkomstig uit de hemel... Het gehoorzame, gelovige kind van God ziet in dit getuigenis van God de heerlijkheid van een goddelijke macht vol van genade en waarheid.

De schrijvers van de Bijbel moesten de hun toevertrouwde gedachten uitdrukken in menselijke taal. De Bijbel is geschreven door mensen. Deze mensen waren geïnspireerd door de Heilige Geest. Doordat de mens een onvolmaakt taalbegrip heeft, of doordat het menselijke verstand verdorven is, zodat het zeer vernuftig is in het ontwijken van de waarheid, lezen en leggen veel mensen de Bijbel uit naar hun eigen idee. Maar de moeilijkheid ligt niet in de Bijbel...

De Schrift is aan de mensen gegeven, niet als een aaneengeschakelde keten van ononderbroken uitspraken, maar beetje bij beetje in de loop van opeenvolgende geslachten, wanneer God in Zijn Voorzienigheid een gewenste gelegenheid zag om een mens Zijn gedachte in te geven, in velerlei tijden en op verschillende plaatsen. De mens schreef als hij daartoe werd gedreven door de Heilige Geest...

Wij vinden in de Bijbel niet overal volmaakte orde of duidelijk eenheid... De waarheden van de Bijbel liggen verscholen als verborgen parels. Deze moeten worden gezocht en worden opgedolven met volhardende ijver. Degenen, die de Schrift maar oppervlakkig bekijken, zullen door hun oppervlakkige kennis, die zij heel grondig achten, graag praten over teksten die elkaar tegenspreken en ook spreken zij hun twijfel uit over het gezag van de Schrift. Maar zij, die in hun hart overeenstemmen met waarheid en plicht, zullen de Schrift doorzoeken met een innerlijke bereidheid, door Gods Geest te mogen worden beïnvloed. De verlichte ziel ziet de geestelijke eenheid, als een gouden draad, die door de gehele Bijbel loopt. Maar het vereist geduld, aandacht en gebed om deze kostbare gouden draad van het begin tot het eind te volgen. — *Het geloof waardoor ik leef*, blz. 11.

Maandag 30 maart: Geef hem de naam Johannes

Voor de geboorte van Johannes had de engel gezegd: "Hij zal groot zijn voor de Here en wijn en sterke drank zal hij niet drinken en met de Heilige Geest zal hij vervuld worden." God had de zoon van Zacharias geroepen om een groot werk te doen, het grootste dat ooit aan mensen is toevertrouwd. Om dit werk te kunnen doen, moest hij de hulp des Heren hebben. En Gods Geest zou met hem zijn als hij acht gaf op de aanwijzingen van de engel.

Johannes moest optreden als de boodschapper des Heren om aan de mensen het licht van God te brengen. Hij moest hun gedachten in andere banen leiden. Hij moest hen doordringen van de heiligheid van Gods eisen en van hun behoefte aan zijn volmaakte gerechtigheid. Zo'n boodschapper moest heilig zijn. Hij moest een tempel zijn voor de inwoning van Gods Geest. Om zijn werk te kunnen doen moest hij lichamelijk gezond zijn en verstandelijke en geestelijke kracht bezitten. Daarom zou hij zijn eetlust en hartstochten moeten beheersen. Hij moest ook zijn krachten kunnen beheersen, zodat hij onder de mensen kon staan, onbeweeglijk voor de omstandigheden als de rotsen en de bergen van de woestijn. — , *De wens der Eeuwen*, blz. 71, 72

Johannes de Doper, de voorloper van Christus, werd eerst door zijn ouders opgevoed. Het grootste deel van zijn leven verbleef hij in de woestijn... Johannes

koos ervoor, afstand te doen van de luxe en de pleziertjes van de stad. In plaats daarvan koos hij voor de strenge discipline in de woestijn. Deze omgeving was gunstig voor het vormen van gewoontes, die tot eenvoud en zelfverloochening leidden. Niet afgeleid door het trekken van de wereld kon hij hier de natuur, Gods openbaring en Zijn voorzienigheid bestuderen... Zijn roeping werd hem vanaf zijn kindertijd voorgehouden, en hij aanvaardde die heilige opdracht. Voor hem betekende de eenzaamheid van de woestijn een welkome ontsnapping aan de maatschappij, waar wantrouwen, ongeloof en onreinheid zowat alles hadden doordrongen. Hij wantrouwde zijn eigen kracht om verzoeking te weerstaan. Hij deinsde terug voor voortdurend contact met de zonde, uit vrees dat zijn zondebesef zou afstompen. — *Het Bijbels gezin*, blz. 106

En juist de daad waarvan Herodias dacht dat het de invloed van de profeet uit de wereld zou helpen, sloot hem als een heilige martelaar in de harten van zijn discipelen en ook bij hen die het nog niet eerder hadden aangedurfd om vrijmoedig op te staan als zijn volgelingen. Velen die zijn waarschuwendende boodschappen hadden gehoord en voor zichzelf overtuigd waren door zijn onderricht, namen nu, aangespoord door afschuw bij zijn koelbloedige moord, openlijk zijn zaak aan en verklaarden zichzelf tot zijn discipelen. Herodias faalde volkomen in het tot zwijgen brengen van de invloed van de onderwijzingen van Johannes, zij zouden zich uitstrekken door iedere generatie tot het einde van de tijd, terwijl haar verdorven leven en satanische wraak een oogst van schande zou opbrengen.— *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 81.

Dinsdag 31 maart; Noem Hem Jezus

Toen de Majesteit des hemels een baby werd en aan Maria werd toevertrouwd, bezat zij niet veel om te offeren voor de kostbare gave. Zij bracht slechts twee tortelduiven naar het altaar, het offer dat bestemd was voor de armen, maar zij waren een aanvaardbaar offer voor de Here. Zij kon geen zeldzame schatten aanbieden zoals de wijzen uit het Oosten in Bethlehem kwamen leggen voor de Zoon van God. Toch werd de moeder van Jezus niet afgewezen vanwege haar geringe gave. Het was de gewilligheid in haar hart waar de Here acht op sloeg en haar liefde maakte het offer zoet. Zo zal God ook onze gave aanvaarden, hoe klein ook, als dat het beste is wat we hebben en uit liefde voor Hem wordt gegeven.— *Sons and Daughters of God*, p. 50.

Niet alleen bij de komst van de Heiland, maar in alle eeuwen na de zondeval en de belofte van verlossing, "was God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende" (2 Korintiërs 5: 19). Christus was het fundament en het middelpunt van het offersysteem in de tijd van de patriarchen en in de tijd van de Joden. Sinds de zonde van onze eerste ouders is er geen rechtstreekse communicatie tussen God en de mensen geweest. De Vader heeft de wereld overgegeven in de handen van Christus, opdat Hij de mens door Zijn middelaarswerk zou verlossen en het gezag en de heiligheid van Gods wet rechtvaardigen. Alle communicatie tussen de hemel en het gevallen mensdom is door Christus geweest. Het was de Zoon van God die aan onze eerste ouders de belofte van verlossing gaf. Hij was het die Zichzelf aan de patriarchen openbaarde.. Hij was het die de wet aan Israël gaf.— *God's Amazing Grace*, p. 43.

Christus had Zijn goddelijkheid niet verwisseld voor menselijkheid, maar Hij had Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid.

Wees voorzichtig, uiterst voorzichtig als u het hebt over de menselijke natuur van Christus. houdt Hem niet voor aan de mensen als een mens met de neiging tot zondigen. Hij is de tweede Adam. De eerste Adam werd als een zuiver zondeloos wezen geschapen, zonder een spoor van zonde in zich, hij was geschapen naar Gods beeld. Hij kon vallen en is gevallen door overtreding. Als gevolg van zijn zonde is zijn nageslacht geboren met geërfde neigingen tot ongehoorzaamheid. Maar Christus was de eniggeboren Zoon van God. Hij nam de menselijke natuur op Zich en werd in alle dingen verzocht zoals de menselijke natuur wordt verzocht. Hij had kunnen zondigen, Hij had kunnen vallen, maar voor geen enkel ogenblik was er in Hem een boze neiging. Hij werd in de woestijn door verzoeken omringd, zoals Adam in het Paradijs werd verzocht..

Zijn geboorte was een wonder van God, want de engel zei: "Zie gij zult zwanger worden en een Zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden en de Here God zal Hem de troon van Zijn vader David geven en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en Zijn koningschap zal geen einde nemen. En Maria zeide tot de engel: Hoe zal dat geschieden, daar ik geen omgang met een man heb? En de engel antwoordde en zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen, daarom zal ook het Heilige dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden."

Deze woorden hebben geen betrekking op enig menselijk wezen, met uitzondering van de Zoon van de oneindige God. laat nooit ook maar in het geringste op de menselijke geest de indruk achter dat een spoor van, of zelfs de neiging tot verderf op Christus rustte, of dat Hij ook maar in het minste toegaf aan het verderf. Hij werd in alle dingen als mens verzocht, toch wordt Hij het heilige genoemd. Het is een mysterie, dat aan stervelingen niet duidelijk wordt gemaakt, dat Christus in alle dingen verzocht kon worden gelijk als wij, en dat Hij toch zondeloos kon zijn. wat geopenbaard is, is voor ons en voor onze kinderen, maar laat ieder mens gewaarschuwd zijn om Christus niet volledig menselijk te maken zoals wij zelf zijn, want dat is onmogelijk. Wij behoeven niet de juiste tijd te weten waarop de menselijkheid zich met de goddelijkheid verbond. Wij moeten onze voet vastzetten op de Rots Jezus Christus, als God, geopenbaard in menselijkheid. — *Ellen White Bijbelcommentaar*, blz. 386, 387.

Woensdag 1 april: De kribbe in Bethlehem

Jezus kwam in nederigheid naar deze wereld. Hij was van lage geboorte. De Majesteit des hemels, de Koning der heerlijkheid, de Aanvoerder van het hele engelenheir vernederde Zich tot het aanvaarden van het menszijn en Hij verkoos een leven van armoede en vernedering. Hij had geen kansen die de armen niet hadden. Arbeid, moeiten en ontberingen waren een deel van de dagelijkse ervaringen. "De vossen hebben holen en de vogels des hemels hebben nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen." Lukas 9: 58.

Jezus zocht geen bewondering of applaus van de mensen. Hij voerde geen leger aan. Hij heerste niet over een aards koninkrijk. Hij zocht geen gunst van de rijken of eer van de wereld. Hij maakte geen aanspraak op een positie tussen de leiders van de natie. Hij woonde tussen de nederigen. Hij veronachtzaamde de kunstmatige

onderscheidingen van de maatschappij. De aristocratie van geboorte, rijkdom, talent, geleerdheid en rang, dat alles negeerde Hij. — *De weg tot gezondheid*, blz. 106.

De Heiland doet nu nog hetzelfde werk als toen Hij het water des levens aanbood aan de vrouw in Samaria. Zij, die zich zijn volgelingen noemen, mogen de verworpenen verachten en schuwen, maar zijn liefde kan door geen enkele omstandigheid als afkomst of levensomstandigheid van de mensen veranderen. Tot iedereen, hoe zondig hij ook mag zijn, zegt Jezus: Als u het aan Mij had gevraagd, zou Ik u levend water hebben gegeven. De uitnodiging van het evangelie mag niet beperkt worden tot enkelen, die naar onze mening het zullen aannemen. De boodschap is voor iedereen. Als iemand openstaat voor de waarheid, staat Christus gereed zo iemand te onderwijzen. Hij maakt hem de Vader bekend en onderwijst welke aanbidding aanvaardbaar is voor Hem, die de harten doorzoekt. Voor hen gebruikt Hij geen gelijkenissen. Tot hen zegt Hij, evenals tot de vrouw bij de bron: "Ik ben het, die tot u spreek. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 152.

Jezus' ouders waren arm en zij waren afhankelijk van hun dagelijks werk. Jezus was vertrouwd met armoede, zelfverloochening en gebrek. Dit was voor Hem een beveiliging. In zijn werkzaam leven waren geen doelloze uren die uitnodigden tot verleiding. Voor verderfelijke omgang was geen tijd. Zoveel mogelijk sloot Hij de deur voor de verzoeker. Voordeel of genot, toejuicing of druk, niets kon Hem ertoe brengen in te stemmen met een verkeerde daad. Hij had de kennis om het kwaad te onderscheiden en de kracht om er weerstand aan te bieden.

Jezus woonde in een plattelandsgezin en vervulde getrouw en blijmoedig zijn taak in het dragen van de lasten in het gezin. Hij was Bevelhebber in de hemel geweest en engelen hadden met blijdschap zijn bevelen uitgevoerd. Nu was Hij een gewillige dienstknecht, een liefdevolle, gehoorzame zoon. Hij leerde een handwerk en werkte met zijn handen in de timmerwinkel van Jozef. In de eenvoudige kleding van een arbeider liep Hij door de straten van het stadje, als Hij naar zijn werk ging of terugkeerde naar huis. Hij gebruikte zijn goddelijke kracht niet om zijn lasten te verlichten of zijn taak te vergemakkelijken. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 50

Donderdag 2 april: De getuige voor de Heiland

Maria zag uit naar de heerschappij van de Messias op Davids troon, maar ze zag niet de doop van het lijden, waardoor deze heerschappij zou worden verkregen. Simeon openbaarde, dat het leven van de Messias op aarde geen weg zonder hindernissen zou zijn. In zijn woorden tot Maria: "En door uw eigen ziel zal een zwaard gaan", geeft God in zijn tedere ontferming aan Jezus' moeder een aanduiding van de zielsangst die zij ter wille van Hem reeds was begonnen te dragen. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 38.

Jezus greep niet in om zijn dienstknecht te verlossen. Hij wist, dat Johannes de proef zou doorstaan. De Heiland zou graag naar Johannes zijn gegaan om door zijn tegenwoordigheid het duister van de cel te verlichten, maar Hij mocht zich niet overleveren in de handen van zijn vijanden en zo zijn eigen zending in gevaar brengen. Met blijdschap zou Hij zijn trouwe dienstknecht hebben bevrijd. Maar ter wille van de duizenden, die in latere jaren in de gevangenis zouden moeten sterven, moest Johannes de beker van het martelaarschap drinken. Wat zou het voor de

volgelingen van Jezus een bemoediging betekenen in eenzame cellen, op schavot of brandstapel, als zij zouden denken aan Johannes de Doper, die een soortgelijke ervaring had meegemaakt en van wiens trouw Christus had getuigd.

Nooit leidt God zijn kinderen anders dan ze zelf gekozen zouden hebben als ze vanaf het begin het einde hadden kunnen zien, en de heerlijkheid hadden kunnen ontdekken van het plan waaraan zij als zijn medewerkers bouwen. Henoch, die levend ten hemel werd opgenomen en Elia, die in een vurige wagen ten hemel voer, waren niet groter of meer geëerd dan Johannes de Doper, die geheel alleen in de gevangenis stierf. "Want aan u is de genade gegeven voor Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden." Filippenzen 1: 29. Van alle gaven die God kan schenken aan de mensen, is gemeenschap met Christus in zijn lijden het belangrijkste vertrouwen en de hoogste eer. —*Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 182, 183.

Als wij Jezus Christus aannemen, moeten wij alle voorwaarden en alle vereisten aanvaarden en het tot ons levenswerk maken om in alles het koninkrijk van God op de eerste plaats te stellen. Moeilijkheden zullen zich voordoen als obstakels. Maar de grootste problemen komen voort uit ons eigen ik. Het zal alles vragen van iemand, want Christus vraagt om het hart, de ziel, de kracht en de geest van ieder menselijk werktuig. "Gij zijt niet van uzelf, want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam." Het zal verootmoediging van het eigen ik, zelfverloochening, opoffering en een voortdurende strijd met menselijke hartstochten kosten. Ons natuurlijke temperament kan niet worden meegenomen op de weg waarop de verlost van de Here wandelen. Schande en zwakheid en oneer zijn het zekere gevolg van het zogenaamd volgen van Christus terwijl men wandelt op de wegen en praktijken van niet wedergeboren en onbekeerde mensen.—*Bible Training School*, October 1, 1916 par. 1.

Er bestaat zoiets als het deelhebbers zijn aan de goddelijke natuur. Wij zullen op verschillende manieren worden verzocht, maar wanneer wij verzocht worden moeten wij eraan denken dat er een voorziening is gemaakt waardoor wij kunnen overwinnen... Degenen die werkelijk in Christus geloven zullen deelhebbers worden van de goddelijke natuur en kracht hebben om aan te wenden in iedere verzoeking. Zij zullen niet vallen bij verzoeking en overgelaten worden aan de nederlaag. In tijden van beproeving zullen zij een beroep doen op de beloften en daardoor ontkomen zij aan het verderf dat door de begeerte in de wereld is.

Wij denken dat het ons iets kost om dit standpunt in te nemen voor de wereld, en dat is ook zo. Maar wat heeft onze redding de hemel gekost? Om ons deelhebbers te maken aan de goddelijke natuur, gaf de hemel haar kostbaarste schat. De Zoon van God legde zijn koninklijke kled en kroon af en kwam naar deze aarde als een klein kind.—*Christ Triumphant*, p. 197.

Vrijdag 3 april: Voor verdere bestudering

Jezus, de Wens der Eeuwen blz. 28, 29

Selected Messages, book 1, pp. 15-23.

2. Doop en verzoeken

Sabbatmiddag 4 april

De kindertijd, jeugd en volwassenheid van Johannes, die kwam in de geest en de kracht van Elia om een bijzonder werk te doen in het bereiden van de weg voor de Verlosser van de wereld, werden gekenmerkt door standvastigheid en zedelijke kracht. Satan kon zijn onkreukbaarheid niet veranderen. Toen de stem van deze profeet in de woestijn werd gehoord: "Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden," was Satan bang voor zijn koninkrijk. Hij merkte dat die stem, die klonk als een trompet in de woestijn, ervoor zorgde dat zondaren die hij beheerste, beefden. Hij zag dat zijn macht over velen werd verbroken. De zondigheid van de zonde was op zo'n manier geopenbaard dat mensen opgeschrikt werden; en sommigen, door berouw over hun zonden, gunst vonden bij God en zedelijke kracht kregen om zijn verzoeken te weerstaan. — *Confrontation*, p. 28.

Toen Christus aan Johannes vroeg om gedoopt te worden, was Satan onder degenen die getuige waren van het gebeuren. Hij zag de bliksemstraal uit de wolkeloze hemel. Hij hoorde de majestueuze stem van Jehova, die langs de hemelen weerklonk en over de aarde galmde als donderslagen met de aankondiging: "Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb." Hij zag hoe de heerlijkheid van de Vader de gedaante van Jezus overschaduwde, en zo met onmiskenbare zekerheid Hem in de menigte aanduidde, die Hij als Zijn Zoon erkende. De omstandigheden verbonden met deze doopdienst boezemden Satan de grootste belangstelling in. Hij wist toen heel zeker dat hij, als hij Christus niet zou overwinnen, van dat moment af beperkt zou zijn in zijn macht. Hij begreep dat deze mededeling van Gods troon wilde zeggen, dat de hemel nu dichterbij de mensen was dan ooit, en de diepste haat werd in hem gewekt. — *Ellen White Bijbelcommentaar*, blz. 303

Zondag 5 april: Bereid de weg van de Here

Te midden van twist en tweedracht werd een stem in de woestijn gehoord, alarmerend en streng en toch vol hoop: "Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen." Met nieuwe ongekende macht werd het volk bewogen. De profeten hadden de komst van de Christus aangekondigd als een gebeurtenis die nog ver in de toekomst lag, maar nu klonk de boodschap dat deze komst nabij was. Het bijzondere uiterlijk van Johannes deed zijn toehoorders denken aan de vroegere zieners. In handelwijze en kleding leek hij op Elia. In de geest en de kracht van Elia bestrafte hij het nationaal verderf, en veroordeelde de bestaande zonden. Zijn woorden waren duidelijk, op de man af en overtuigend. Velen geloofden dat hij een van de profeten was die uit de dood was opgestaan. Heel het volk was in opschudding. Tallozen begaven zich naar de woestijn.

Johannes predikte de komst van de Messias en riep de mensen op tot berouw. Als zinnebeeld van de reiniging van de zonde doopte hij hen in het water van de Jordaan. Zo leerde hij door een betekenisvol beeld dat zij, die meenden dat zij Gods uitverkoren volk waren, door de zonde verontreinigd waren en dat zij zonder de reiniging van hart en leven geen deel konden hebben aan het koninkrijk van de Messias.

Vorsten en rabbi's, soldaten, tollenaars en landlieden kwamen naar de profeet luisteren. Een tijd lang schrok de ernstige waarschuwing van God hen op. Velen

hadden berouw en werden gedoopt. Mensen uit alle standen onderwierpen zich aan de eisen van de Doper om deel te hebben aan het koninkrijk dat hij aankondigde. — *Jezus, de Wens der Eeuwen* blz. 76

De gelofte die wij voor onszelf afleggen bij de doop, zijn veelomvattend. In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn wij begraven in de gelijkenis van Christus' dood en opgewekt in de gelijkheid van zijn opstanding, en nu moeten we een nieuw leven leiden. Ons leven moet nauw verbonden zijn met het leven van Christus. bovendien moet de gelovige in gedachte houden dat hij aan God, aan Christus en aan de Heilige Geest is gewijd. Hij moet alle wereldse aangelegenheden ondergeschikt maken aan zijn nieuwe verhouding. In het openbaar heeft hij getuigd niet langer te willen leven in trots en zelfverheerlijking.

Hij leidt niet langer een zorgeloos, onverschillig leven. Hij heeft een verbond met God gesloten. Hij is aan de wereld afgestorven. Hij moet nu zijn leven aan de Here geven om al de hem toevertrouwde talenten voor Hem te gebruiken, en nooit het besef verliezen dat hij Gods handtekening draagt, dat hij een onderdaan is van Christus' koninkrijk, en de goddelijke natuur deelachtig is geworden. hij moet aan God overgeven alles wat hij is en alles wat hij heeft, en al zijn gaven gebruiken tot heerlijkheid van Zijn naam. — *Schatkamer deel 2*, blz. 416, 417

Wij moeten geleid worden door ware theologie en ons gezond verstand. Onze ziel moet omgeven worden door de atmosfeer van de hemel. Mannen en vrouwen moeten zichzelf bewaken. Zij moeten voortdurend op hun hoede zijn, en geen woord of handeling toelaten, die ervoor zou kunnen zorgen dat er kwaad over hun goede naam gesproken wordt. Hij die belijdt een volgeling van Christus te zijn moet zichzelf bewaken. Hij moet zichzelf zuiver en onbevlekt bewaren, in gedachte, woord en daad. Zijn invloed op anderen moet verheffend zijn. Zijn leven moet de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid weerkaatsen.

Het is nodig dat er veel tijd wordt doorgebracht in persoonlijk gebed, in innige gemeenschap met God. alleen zo kunnen overwinningen worden behaald. Eeuwige waakzaamheid is de prijs voor veiligheid.

God heeft een verbond met Zijn heiligen. Iedereen moet zijn zwakke punten in zijn karakter kennen en er met kracht tegen waken. Zij die met Christus zijn begraven door de doop, en opgestaan zijn in de gelijkenis van Zijn opstanding, hebben zich met een eed verbonden om een nieuw leven te leiden. "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid." Kolossenzen 3:1-4.— *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 257, 258.

Maandag 6 april: "U bent Mijn geliefde Zoon"

Jezus was ons voorbeeld in alles wat betrekking heeft op leven en godsvrucht. Hij werd gedoopt in de Jordaan, net zoals zij die tot Hem komen, gedoopt moeten worden. Engelen uit de hemel zagen met intense belangstelling neer op het toneel van de doop van de Heiland, en als de ogen van hen die toezagen, zouden zijn geopend, zouden ze hebben gezien hoe de hemelse heirscharen Gods Zoon

omringden terwijl Hij op de oever van de Jordaan neerknielde. De Here had beloofd om aan Johannes een teken te geven waaraan hij zou weten wie de Messias was, en terwijl Jezus uit het water opklom, werd het beloofde teken gegeven; want hij zag de hemelen geopend, en de Geest van God als een duif van glanzend goud zweven boven het hoofd van Christus, en een stem uit de hemel, die zei; "Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb."

Wat betekent dit toneel voor ons? Hoe onnadenkend hebben wij het verhaal over de doop van onze Here gelezen, zonder te beseffen dat de betekenis ervan voor ons van het grootste belang is, en dat Christus ten behoeve van ons door de Vader werd aanvaard. Terwijl Jezus op de oever van de Jordaan knielde en zijn smeekbede opzond, werd de mensheid de Vader aangeboden door Hem, die Zijn goddelijkheid met menselijkheid had bekleed. Jezus bood Zichzelf de Vader aan voor de mensen, opdat zij, die door de zonde waren gescheiden van de Vader, door de verdiensten van de goddelijke Bidder tot God konden worden teruggebracht. Door de zonde was de aarde van de hemel gescheiden, maar met zijn menselijke arm omgaf Christus het gevallen mensdom, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm beslag legt op de troon van de Oneindige; de aarde wordt verzoend met de hemel en de mens heeft omgang met zijn God. De gebeden van Christus voor de verloren mensheid baanden hun weg door alle schaduwen die Satan had veroorzaakt tussen de mens en God, en lieten een duidelijke weg open voor communicatie met de troon der heerlijkheid. De poorten stonden wijd open, de hemelen waren geopend en de Geest van God omgaf in de gedaante van een duif het hoofd van Christus, terwijl de stem van God werd gehoord, die zei: "Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb."

Gods stem werd gehoord als antwoord op de bede van Christus, en dit zegt de zondaar dat zijn gebed verhoord zal worden bij de troon van de Vader. De Heilige Geest zal gegeven worden aan hen, die om Zijn kracht en genade vragen, en zal onze zwakheden te hulp komen als wij bij God gehoor zoeken. De hemel is open voor onze smeekbeden en wij worden uitgenodigd om "vrijmoedig naar de troon der genade te komen opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen ter gelegener tijd." Wij moeten in geloof komen, in het vertrouwen dat wij de dingen, die wij van Hem vragen, zullen ontvangen. —*Ellen White Bijbelcommentaar*, blz. 302.

Dinsdag 7 april: "Niet van brood alleen"

De enige veilige koers voor ieder van ons bestaat uit een grondig bekeerd zijn, en het in overeenstemming zijn met de waarheid, zoals die is geopenbaard in het woord van God, zodat wij in staat zullen zijn, aan iedereen die ons daarom vraagt, verantwoording af te leggen van de hoop die in ons is, met zachtmoedigheid en vreze.

De bijzondere inspanning van predikanten en werkers in al onze gelederen in deze tijd, moet hieruit bestaan dat zij de belangstelling die de jeugd heeft voor allerlei opwindende verhalen moet richten op het vaste woord van de profetie. De aandacht van iedere ziel die naar het eeuwige leven streeft, moet gericht zijn op de Bijbel...

Er zijn wel duizend manieren en plannen die Satan heeft om binnen te sluipen en de gedachten van de jeugd op een dwaalspoor te brengen, en tenzij de ziel volledig en duurzaam gericht wordt op God, en er gewetensvol over wordt gewaakt dat de gedachten bezig blijven met het doorzoeken van de Schriften en geworteld te worden in ons geloof, zullen die zeker verstrikt raken. Wij kunnen onze aandacht

geen moment laten verslappen. Wij kunnen niet toestaan dat wij geleid worden door onze impulsen. Wij moeten over onze gedachten en die van onze kinderen waken, zodat ze niet door de verleidingen van Satan meegesleept worden. — *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5*, blz. 423,424

Het is niet veilig om twijfel in het hart te koesteren, zelfs niet voor een moment. Het zaad van de twijfel dat Farao zaaide toen hij het eerste wonder verwierp, werd toegestaan om te groeien, en het bracht zo'n rijke oogst voort, dat alle volgende wonderen hem niet konden overtuigen dat zijn standpunt fout was. Hij ging verder op de weg die hij was ingeslagen en ging van de ene mate van twijfel naar de volgende, en zijn hart verhardde zich steeds meer, tot hij gedwongen werd om op de koude, dode gezichten van de eerstgeborenen te zien. — *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5*, blz. 223.

Wij hebben een grote behoefte aan meer geloof. Ik ben diep verontrust wanneer ik het gebrek aan geloof onder ons volk bemerk. Wij moeten helemaal in de tegenwoordigheid van Christus komen en geloven dat Hij onze lichamelijke en geestelijke zwakheden zal genezen.

Wij zijn te ongelovig. Och ik zou wensen dat ik ons volk zover kon brengen dat ze geloof in God zouden hebben! Zij moeten niet denken dat ze om geloof te beoefenen in een toestand van opwinding moeten komen. Het enige wat ze moeten doen is Gods Woord geloven, net zoals ze het woord van elkaar geloven. Hij heeft het gezegd en Hij zal Zijn Woord volbrengen. Vertrouw rustig op Zijn beloften, want Hij meent alles wat Hij zegt. Zeg: Hij heeft tot mij gesproken in Zijn Woord en Hij zal elke belofte die Hij heeft gedaan vervullen. Wordt niet onrustig. Wees vol vertrouwen. Gods Woord is waar. Handel alsof uw hemelse Vader kan worden vertrouwd.— *Selected Messages*, book 1, pp. 83, 84.

Woensdag 8 april: "Aanbid Mij"

"En daarna bracht de duivel Hem op een hoge berg en liet Hem in een ogenblik tijd al de koninkrijken van de wereld zien. En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil; dus, als U mij zult aanbidden, zal het allemaal van U zijn. Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem: Ga weg van Mij, satan, want er staat geschreven: U zult de Heere, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen."

Satan stelde aan Jezus de koninkrijken der wereld in het aantrekkelijkste licht voor. Indien Jezus hem daar wilde aanbidden, bood hij aan om zijn recht op de aardse bezittingen op te geven. Indien het verlossingsplan uitgevoerd zou worden en Jezus zou sterven om de mens te verlossen, wist Satan dat zijn macht beperkt en uiteindelijk weggenomen zou worden en dat hij zou worden uitgeroeid. Daarom legde hij zich erop toe, indien het mogelijk was, de voltooiing van het grote werk, dat door de Zoon van God begonnen was, te verhinderen. Indien het plan van de verlossing van de mens zou mislukken, dan zou Satan het koninkrijk, waar hij beweerde recht op te hebben, behouden. En zo het hem zou lukken, dan vleide hij zich, dat hij in oppositie tegen de God des hemels regeren zou.

Satan was blij toen Jezus Zijn macht en heerlijkheid aflegde en de hemel verliet. Hij dacht dat de Zoon van God toen in zijn macht gesteld werd. De verzoeking was

zo gemakkelijk gelukt met het heilige paar in de hof van Eden, dat hij hoopte door zijn satanische macht en sluwheid zelfs de Zoon van God te kunnen doen vallen en daardoor zijn eigen leven en koninkrijk te redden. Indien hij Jezus ertoe kon verleiden van de wil van Zijn Vader af te wijken, dan zou zijn doel bereikt zijn. Maar Jezus antwoordde de verleider met de bestraffing: "Ga weg Satan." Hij moest Zich alleen voor Zijn Vader neerbuigen. — *Eerste Geschriften*, blz. 149.

Er zijn mensen, die een roekeloze geest hebben, hetgeen ze voor moed en dapperheid houden. Ze brengen zichzelf onnodig in gevaar en zo stellen zij zich bloot aan verzoeking, zodat er een wonder van God nodig zou zijn om hen daaruit ongedeerd en onbevlekt te halen. Satans verzoeking ten opzichte van de Heiland van de wereld, om Zich van het dak van de tempel te werpen, werd vastberaden tegemoet getreden en weerstaan. Satan citeerde een belofte van God, als zekerheid dat Christus dit op grond van deze belofte in alle veiligheid kon doen. Christus trad de verzoeking tegemoet met de Schrift en zei: "Er staat geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken." De enige veilige weg voor Christenen is, de vijand af te wijzen met Gods Woord. Satan dringt mensen naar plaatsen, waar God niet wil dat ze heengaan, en komt dan met de Schrift om zijn suggesties te rechtvaardigen.

Gods kostbare beloften zijn niet gegeven om de mens een aanmatigende weg te laten gaan, of dat hij zich daarop kan beroepen wanneer hij zich onnodig in gevaar begeeft. De Here vraagt van ons dat we vol nederig vertrouwen op Zijn voorzienigheid voortgaan...

Onze enige veiligheid ligt daarin dat we de duivel geen plaats geven, want zijn inblazingen en doelstellingen zijn er op gericht ons kwaad te doen en ons van ons vertrouwen op God af te brengen. Hij verandert zich in een engel van reinheid, opdat hij, door zijn schoonschijnende verleidingen, zijn bedenkselen zo kan invoeren dat we zijn sluwheid niet in de gaten hebben. Hoe meer wij daaraan toegeven, des te sterker zal zijn misleiding over ons zijn. Het is niet veilig om met hem te discuten of ons met hem te onderhouden. Voor elk voordeel dat wij de vijand geven, zal hij nog meer eisen. Onze enige veiligheid ligt daarin dat we krachtig weerstand bieden aan de eerste uitlokking tot aanmatiging. God heeft ons door de verdiensten van Christus voldoende genade gegeven om Satan te weerstaan en meer dan overwinnaars te worden. Weerstand staat gelijk aan succes. "Weerstaat de duivel en hij zal van u vlieden." Die weerstand moet krachtig en vastberaden zijn. We verliezen alles wat we hebben gewonnen als we vandaag weerstand bieden om morgen het terrein weer prijs te geven. — *Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 424,425.

Donderdag 9 april: Christus de Overwinnar

Toen Satan de mens tot zonde verleidde, hoopte hij dat Gods afschuw voor de zonde Hem voor eeuwig van de mens zou scheiden en de schakel tussen hemel en aarde zou verbreken. Toen hij uit de open hemel Gods stem hoorde, die tot Zijn Zoon was gericht, was dat voor hem als het luiden van een doods-klok. Het vertelde hem dat God de mens nu hechter met Zichzelf zou verenigen en hem morele kracht zou geven om de verzoeking te overwinnen en aan de strikken van satanische listen te ontkomen. Satan wist heel goed welke positie Christus als Gods Zoon, de Geliefde van de Vader, in de hemel had bekleed; het vervulde hem met vrees dat Christus de vreugde en heerlijkheid van de hemel zou verlaten om als mens naar deze wereld te

komen. Hij wist dat deze afdaling van Gods Zoon voor hem weinig goeds betekende...

Het tijdstip was nu aangebroken, waarop satans heerschappij over de wereld zou worden aangevochten, zijn rechten in twijfel zouden worden getrokken, en hij vreesde dat zijn macht zou worden gebroken. Hij wist uit de profetieën dat een Zaligmaker was voorzien en dat Zijn rijk niet gesticht zou worden in aardse triomf en met aardse eer en vertoon. Hij wist dat de profetieën een koninkrijk hadden voorzien, dat door de Vorst des hemels op aarde zou worden onderricht, terwijl hij de aarde als zijn domein opeiste. Dit koninkrijk zou alle rijken op aarde omvatten, dan zou aan de macht en heerlijkheid van Satan een einde komen en hij zou zijn straf ontvangen voor de zonden die hij in de wereld had gebracht, voor de ellende die hij het mensdom had bezorgd. Hij wist dat alles wat te maken had met zijn voorspoed afhankelijk was van het al dan niet slagen om door zijn verzoeken Christus te overwinnen. Hij gebruikte elke list die hem ten dienste stond om de Heiland van Zijn trouw af te brengen. — *Ellen White Bijbelcommentaar*, blz. 303.

Ieder van ons zal ernstig verzocht worden, ons geloof zal tot het uiterste worden beproefd. Wij moeten een levende verbinding hebben met God, wij moeten deel hebben aan de goddelijke natuur, dan zullen wij niet worden misleid door de listen van de vijand en zullen wij ontkomen aan het verderf dat in de wereld is door begeerte.

Wij moeten in Christus verankerd zijn, geworteld en gegrond in het geloof. Satan werkt door instrumenten. Hij kiest diegenen uit die niet van de levende wateren hebben gedronken, wiens zielen dorsten naar iets nieuws of bijzonders en die altijd klaar staan om van iedere bron te drinken die zich voordoet. Er zullen stemmen worden gehoord, zeggende: "Zie, hier is de Christus," of "Zie, daar", maar we mogen hen niet geloven. Wij hebben het onmiskenbare bewijs van de stem van de Ware Herder en Hij roept ons op om Hem te volgen. Hij zegt: "Ik heb de geboden van Mijn Vader bewaard." Hij leidt Zijn schapen op het pad van nederige gehoorzaamheid aan de wet van God, maar Hij moedigt ze nooit aan in het overtreden van die wet. — *Selected Messages*, book 2, p. 50.

Vrijdag 10 april: Voor verdere bestudering

Jezus, de wens der eeuwen Blz 58, 59

Ellen White Bijbelcommentaar blz. 305

2. Wie is Jezus Christus?

Sabbatmiddag 11 april

Jezus kwam in nederigheid naar deze wereld. Hij was van lage geboorte. De Majesteit des hemels, de Koning der heerlijkheid, de Aanvoerder van het gehele engelenheir vernederde Zich tot het aanvaarden van het menszijn en Hij verkoos een leven van armoede en vernedering. Hij had geen kansen die de armen niet hadden. Arbeid, moeiten en ontberingen waren een deel van de dagelijkse ervaringen. "De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen." (Lukas 9:58)

Jezus zocht geen bewondering of applaus van de mensen. Hij voerde geen leger aan. Hij heerste niet over een aards koninkrijk. Hij zocht geen gunst van de rijken of eer van de wereld. Hij maakte geen aanspraak op een positie tussen de leiders van de natie. Hij woonde tussen de nederigen. Hij veronachtzaamde de kunstmatige onderscheidingen van de maatschappij. De aristocratie van geboorte, rijkdom, talent, geleerdheid en rang, dat alles negeerde Hij. —*De weg tot gezondheid, hfdst 12, "Hulp aan werklozen en daklozen"*

Zondag 12 april: Hoe mensen op Jezus reageerden

Jezus stond voor de mensen als een levende verklaring van de profetieën aangaande Hemzelf. ... Zijn indrukwekkend optreden en de heerlijke inhoud van Zijn woorden ontroerden met een kracht die zij nooit tevoren gevoeld hadden. ... Terwijl hun harten door de Heilige Geest beïnvloed werden, antwoordden ze door vurig "amen" te zeggen en God te loven.

Maar toen Jezus aankondigde: "Heden is dit Schriftwoord voor uw oren vervuld" (Luk.4:21), herinnerden ze zich plotseling weer, dat ze aan zichzelf moesten denken, en ze dachten aan de beweringen van Hem, Die tot hen gesproken had. Zij, Israëlieten, kinderen van Abraham, waren voorgesteld als mensen die in slavernij leefden. Zij waren aangesproken als gevangenen, die uit de macht van de boze verlost moesten worden; als mensen die in de duisternis waren en het licht der waarheid van node hadden. Hun trots was gewond en hun vrees gewekt. ...

Wie is deze Jezus? vroegen ze. Hij Die voor Zichzelf aanspraak gemaakt had op de heerlijkheid van de Messias, was de zoon van een timmerman en had in dat vak gewerkt bij Zijn vader Jozef. Ze hadden Hem de heuvels op en af zien zwoegen, ze wisten wie Zijn broers en zusters waren, en kenden Zijn leven en arbeid. ...

Terwijl ze de deur openden voor de twijfel, werden hun harten nog meer verhard door het feit dat ze voor een ogenblik vermurwd waren geweest. Satan was vast besloten, dat er die dag geen blinde ogen zouden worden geopend, en dat geen zielen die in slavernij gebonden waren, zouden worden bevrijd. Met geweldige energie trachtte hij hen te sterken in hun ongeloof....

De woorden die Jezus tot Zijn toehoorders sprak in de synagoge, raakten de wortel van hun eigengerechtigheid, en maakten hun de bittere waarheid duidelijk, dat ze van God afgedwaald waren en hun recht om Zijn volk te zijn, hadden verspeeld. Ieder woord was snijdend als een mes, toen hun ware toestand hun voor ogen werd gebracht. Ze versmaadden nu het geloof waarmee Jezus aanvankelijk hen bezielde had. Ze wilden niet toegeven, dat Hij Die was opgegroeid in armoede en nederige omstandigheden, anders was dan een gewoon mens.

Hun ongeloof bracht kwaadwilligheid voort. Satan beheerste hen, en in toorn schreeuwden ze tegen de Heiland. Ze hadden zich afgewend van Hem Wiens werk het was, te genezen en te herstellen; nu openbaarden ze de karaktertrekken van de verwoester. — *Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 24, "... is dit niet de zoon van de timmerman?"*

In de ervaring van Christus en de discipelen van Johannes de Doper wordt ons een les over geloof gegeven. Gevangen in de donkere kerker, werd Johannes overvallen door ontmoediging en hij stuurde zijn discipelen naar Jezus met de vraag: "Zijt Gij het, die komen zou, of hebben wij een ander te verwachten?" (Matteus 11:3). Christus wist met waarmee de boodschappers op pad waren gestuurd en door

een machtige demonstratie van Zijn kracht gaf Hij hen een onmiskenbaar bewijs van Zijn goddelijkheid. Hij keerde zich om naar de schare en Hij sprak en de doven hoorden Zijn stem. Hij sprak weer en de ogen van de blinden werden geopend en zagen de schoonheid in de natuur ... Hij strekte Zijn hand uit en Zijn aanraking liet de koorts van de zieken verdwijnen. Op Zijn woord werden bezetenen bevrijd en ze vielen aan Zijn voeten neer om Hem te aanbidden. Toen keerde Hij zich weer om naar de discipelen van Johannes en zei: "Gaat heen en boodschapt Johannes wat gij hoort en ziet" (vers 4).

Dezelfde Jezus die deze machtige daden heeft verricht is vandaag onze Heiland en Hij is bereid om Zijn kracht voor ons aan te wenden zoals Hij het heeft gedaan voor Johannes de Doper. Wanneer we aan alle kanten ingesloten zijn door onoverkomelijke omstandigheden, omsingeld door moeilijkheden die voor ons onmogelijk zijn om te overzien, moeten we niet klagen, maar onszelf eraan herinneren aan de liefdevolle goedheid van de heer in het verleden. Kijk op naar Jezus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof, opdat we al ziende op Hem die de ongeziene is, mogen volhouden en dit zal onze gedachten behoeden om niet overschaduw te worden door ongeloof. — *Signs of the Times*, September 17, 1896.

Maandag 13 april: Zoon van God

Vanaf het begin heeft Satan er een studie van gemaakt hoe hij mensen zover kan krijgen God te vergeten, zodat hij hen aan hem kan binden. Daarom heeft hij ernaar gezocht om het karakter van God verkeerd voor te stellen, om mensen ertoe te brengen om een vals beeld van God te koesteren. De Schepper is in hun gedachten voorgesteld als een die bekleed is met de kenmerken van de prins van het kwaad – wispelturig, streng en onvergefelijk – dat mensen bang voor Hem moeten zijn, Hem mijden en Hem zelfs haten ...

Christus is gekomen om God aan de wereld te openbaren als een God van liefde, een God van genade, tederheid en medelijden. Door de Verlosser van de wereld is de dikke duisternis die door Satan was opgetrokken om de troon van de Godheid opzij geschoven en de Vader wordt weer aan de mens geopenbaard als het Licht des levens. — *In Heavenly Places*, p. 8.

De waardigheid van Christus is die van een goddelijke leraar van een hogere orde dan de waardigheid van de priesters en de Schriftgeleerden. Het was geheel anders dan de wereldse praal, want het was goddelijk. Hij had niets van doen met werelds vertoon, en liet zien dat de opdeling van de maatschappij gebaseerd op rangen en standen bij Hem van generlei waarde was. Hij was afgestapt van Zijn hoge positie om de mensheid kracht te brengen om zonen van god te worden. En aardse rang had helemaal geen van waarde voor Hem. Hij kon tien duizend engelen met Zich meegebracht hebben als zij Hem hadden kunnen helpen bij het werk van verlossing van het menselijk ras. — *Reflecting Christ*, p. 228.

[Christus] is de bron van alle wijsheid, want Hij heeft zichzelf op een niveau geplaatst met de eeuwige God. Het licht van de heerlijkheid van de hemel valt rechtstreeks op Zijn menselijkheid om weerkaatst te worden naar hen die in Hem geloven en Hem aanvaarden. Die weerkaatsing is gemengd met de volmaaktheid en de luister van Zijn eigen karakter. Hoewel Christus duidelijk apart staat van de mens in Zijn menselijk karakter en in de meest simpele bewoordingen een beroep doet op

de mensheid, was Hij in zulk een volmaakte eenheid met God dat Zijn stem autoriteit uitstraalde als de stem van God vanuit het centrum der heerlijkheid. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 406

De Heerser van het universum deed Zijn werk van goedheid niet alleen. Hij had een hulp, een medearbeider die Zijn doelen kon waarderen en Zijn vreugde kon delen van het geven van geluk aan de geschapen wezens. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God" (Johannes 1:1,2). Christus, Het Woord, de enigeborene van God, was een met de eeuwige Vader – een in natuur, in karakter, in doel – de enige persoon die in alle raadsbesluiten en doelen van God kon treden. "En men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst" (Jesaja 9:5). Zijn "oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid" (Micha 5:2). En de Zoon van God heeft aangaande Hemzelf verklaard: "De Here heeft mij tot aanzijn geroepen als het begin van zijn wegen, voor zijn werken van ouds af. ... Toen ...Hij de grondslagen der aarde bepaalde, Toen was ik een troetelkind bij Hem, ik was een en al verrukking dag aan dag, te allen tijde mij verheugend voor zijn aangezicht" (Spreuken 8:22,30).

De Vader heeft door de Zoon alle hemelse wezens geschapen. "In Hem zijn alle dingen geschapen, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen" (Kolossenzen 1:16). Engelen zijn Gods dienaren, schijnend met licht dat voortdurend vloeit van voor Zijn aanwezigheid en zij spoeden zich met snelle vleugelen om Zijn wil te volbrengen. Maar de Zoon, de gezalfde van God de uitdrukking van Zijn wezen, de helderheid van Zijn heerlijkheid, die alle dingen door Zijn woord in stand houdt, staat boven hen allen (Hebreeën 1:3). "Troon der heerlijkheid, van ouds verheven," was de plaats van Zijn heiligdom (Jeremia 17:12); een scepter der gerechtigheid" was het scepter van Zijn koninkrijk. (Hebreeën 1:8). "Majesteit en luister zijn voor zijn aangezicht, sterkte en glorie in zijn heiligdom"(Psalm 96:6). "Goedertierenheid en trouw gaan voor uw aangezicht henen" (Psalm 89:14). — *Patriarchen en profeten, hfdst 1, "Waarom heeft God de zonde toegelaten?"*

Dinsdag 14 april: Zoon des mensen

We kunnen niet begrijpen hoe Christus een kleine, hulpeloze baby werd. Hij had naar deze aarde kunnen komen in zulk een schoonheid dat Hij niet te vergelijken zou zijn met de zonen des mensen. Zijn gezicht kon fel schijnen als het licht en Zijn gestalte kon lang en schoon zijn. Hij kon op zulk een wijze zijn gekomen om hen die naar Hem opkeken te vleien, maar dit was niet de manier die God in gedachte had, maar dat Hij zou komen als een mens tussen de mensen. Hij moest net als hen zijn die tot de menselijke familie en het joodse ras behoren. Zijn aanzien moest als van elk ander mens zijn en Hij mocht niet van zulk een schoonheid zijn dat mensen Hem apart zouden stellen van anderen. Hij moest komen als een van de menselijke familie en als een mens staan voor hemel en aarde. Hij was gekomen om de plaats van de mens in te nemen, om Zichzelf te geven voor de mens, om de schuld die zondaren schuldig zijn in te lossen. Hij moest een rein leven leiden op aarde en Satan laten zien dat hij een vals bericht had verteld toen hij verklaarde dat de mens voor eeuwig aan hem toebehoorde en dat God de mens niet aan zijn invloed kon onttrekken .— *That I May Know Him*, p. 26.

Christus ging voorbij aan de huizen van de rijken en de hoven van de koningen, de beroemde zetels van de geleerden en maakte Zijn thuis bij de onzichtbaren en verachten van Nazareth. Zijn leven was vanaf het begin tot het einde een leven van armoede en nederigheid. Armoede is door Zijn leven van armoede heilige gemaakt. Hij zou niet een waardigheid of houding aanwenden die mannen en vrouwen hoe armoedig die ook waren zou tegenhouden in Zijn nabijheid te komen, en naar Zijn onderwijzing te luisteren

Geen enkele leraar heeft zulk een insigne van eer op de mens geplaatst als de Heer Jezus Christus. Hij was bekend als de vriend van de Romeinse hoofdman en van zondaars. Hij mengde zich met alle klassen en zaaide de waarheid in de wereld. Op het marktplein en in de synagoge verkondigde Hij Zijn boodschap. Hij verlichte elk soort lijden, lichamelijk als ook geestelijk. Aan alle wateren zaaide Hij het zaad der waarheid. Zijn enig verlangen was dat allen geestelijk en lichamelijk gezond waren. Hij was een vriend van elk mens. Had Hij niet een eed gedaan om hen kracht te geven om zonen van God te worden? Hij gaf Zichzelf geheel aan het werk van het redden van zielen ...

Terwijl Hij "rondging, goed doende," was de ervaring van elke dag dat Hij zijn leven uitdeelde. Maar op een manier kon zulk een leven in stand gehouden worden. Jezus leefde in afhankelijkheid van God en in gemeenschap met Hem. Naar de geheime plaats van de Allerhoogste, in de schaduw van de Almachtige kan de mens nu en toen vertoeven. Zijn vertoeven daar voor een poosje en het resultaat wordt gezien in edele daden. Da faalt hui geloof, wordt de gemeenschap verbroken en het levenswerk wordt afgebroken. Maar het leven van Jezus was een leven van voortdurend vertrouwen, gesteund door voortdurende gemeenschap en Zijn dienst voor hemel en aarde was zonder falen of twijfelachtig resultaat. Als een mens smeekte Hij bij de troon van God, totdat Zijn menselijkheid opgeladen werd met de hemelse stroom die de mensheid met het goddelijke verbindt. Leven ontvangend van God, deelde Hij leven uit aan de mensen. —*Reflecting Christ, p. 228.*

Woensdag 15 april: "De Christus van God"

Nu stelde Jezus een tweede vraag, die betrekking had op de discipelen zelf: "Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?" (Matth.16:15) Petrus antwoordde: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!" (Matteus 16:16)

Vanaf het begin had Petrus geloofd, dat Jezus de Messias was. Vele anderen, die overtuigd waren door de prediking van Johannes de Doper, en Christus hadden aangenomen, begonnen aan de zending van Johannes te twijfelen toen hij in de gevangenis geworpen en ter dood werd gebracht; en nu twijfelden zij eraan of Jezus de Messias was, naar Wie zij zolang hadden uitgezien. Velen van de discipelen die vurig verlangd hadden, dat Jezus Zijn plaats zou innemen op de troon van David, verlieten Hem, toen zij begrepen dat dit niet in Zijn bedoeling lag. Maar Petrus en zijn metgezellen bleven trouw betonen. Het weifelend gedrag van hen die gisteren prezen en vandaag veroordeelden, verwoestte het geloof van de ware volgelingen van Christus niet. Petrus verklaarde: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God." (Matteus 16:16) Hij wachtte niet, tot koninklijke eer zijn Here zou kronen, maar nam Hem aan in Zijn vernedering.

Petrus had het geloof van de twaalven tot uitdrukking gebracht. Toch begrepen de discipelen nog lang niet de zending van Christus. De tegenstand en de verkeerde uitleg van de priesters en oversten, hoewel dit hen niet van Christus kon afwenden,

brachten hen niettemin in grote verwarring. Zij zagen hun weg niet duidelijk voor zich. De invloed van hun vroegere opvoeding, het onderwijs van de rabbi's, en de macht van de overlevering, onderschepten nog altijd hun inzicht in de waarheid. Van tijd tot tijd schenen kostbare lichtstralen van Jezus op hen, maar toch waren zij vaak als mensen die tastend in de schaduw voortgingen. Maar op deze dag, voor dat zij oog in oog gebracht werden met de grote beproeving van hun geloof, rustte de Heilige Geest met kracht op hen. Een ogenblik lang werden hun ogen afgewend van "het zichtbare", om het "onzichtbare" te zien. (2 Cor.4:18) Onder de sluier van de menselijke natuur zagen zij de heerlijkheid van de Zoon van God.

Jezus antwoordde Petrus met de woorden : "Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is." (Matth.16:17) —*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 45, "De schaduw van het kruis"*

Het is niet genoeg voor ons om te geloven dat Jezus geen bedrieger is en dat het geloof van de Bijbel geen kunstig in elkaar gezet verzinzel is. We mogen geloven dat de naam van Jezus de enige naam onder de hemel is waardoor mensen gered worden en toch kunnen we niet door geloof Hem tot onze persoonlijke Verlosser maken. Het is niet genoeg te geloven in een theorie van waarheid. Het is niet genoeg om een geloofsbelijdenis in Christus te doen en onze namen geregistreerd te hebben in de ledenlijst van de gemeente. "En wie zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij, dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die Hij ons gegeven heeft." "En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren." (1 Johannes 3:24; 2:3). Dit is het waarachtige bewijs van bekering. Wat ook uw belijdenis mag zijn, u bereikt er niets mee als God niet geopenbaard wordt in werken van gerechtigheid. —*Christ's Object Lessons*, pp. 312, 313.

Donderdag 16 april: De verheerlijking op de berg

Het geloof van de discipelen werd erg versterkt bij de verheerlijking op de berg, toen hen werd toegestaan de heerlijkheid van Christus te zien en de stem uit de hemel te horen getuigen van Zijn goddelijk karakter. God koos ervoor de volgelingen van Jezus een sterk bewijs te geven dat Hij de beloofde Messias was, opdat zij in hun bitter verdriet en teleurstelling na Zijn kruisiging niet geheel hun vertrouwen zouden verliezen. Bij de verheerlijking van de Heer werden Mozes en Elia gestuurd om met Jezus te spreken over Zijn aanstaande lijden en dood. In plaats van engelen te sturen om met Zijn Zoon te spreken, heeft God ervoor gekozen hen te sturen die zelf de moeiten op aarde hadden ervaren.

Elia had met God gewandeld. Zijn werk was pijnlijk en hard, want de Heer had door hem de zonden van Israel aan de kaak gesteld. Elia was een profeet van God, en toch was hij gedwongen geweest van plaats naar plaats te vluchten om zijn leven te redden. Zijn eigen volk joeg hem op als een wild beest, om ware het mogelijk hem te vernietigen. Maar God heeft Elia opgenomen. Engelen droegen hem in heerlijkheid en triomferend de hemel binnen.

Mozes was groter dan wie ook die vóór hem op aarde geleefd had. Hij werd erg door God geëerd, en had het voorrecht om van aangezicht tot aangezicht met God te spreken, zoals een man spreekt met zijn vriend. Hem werd toegestaan het felle licht en de buitengewone heerlijkheid te zien die de Vader omgeeft. De Heer heeft door Mozes de kinderen van Israel uit de Egyptische slavernij bevrijd. Mozes was een

middelaar voor zijn volk, een die vaak tussen hen en de toorn van God in stond. Als de toorn van de Heer tegen het volk ontbrandde vanwege hun ongelooft, hun mopperen en hun grievende zonden, werd de liefde van Mozes voor hen op de proef gesteld. God stelde voor hen te vernietigen en hem tot een machtig volk te maken. Mozes toonde zijn liefde voor Israel door zijn ernstig pleiten voor hen. In zijn zielenstrijd bad hij tot God om Zijn toorn af te wenden en Israel te vergeven, of zijn naam maar uit Zijn boek te schrappen...

Het was Gods plan om Zijn volk vaak in moeilijke situaties te brengen en dan in hun noden te voorzien door hen te bevrijden door Zijn kracht, opdat ze zich Zijn liefde en zorg voor hen zouden herinneren en ertoe geleid zouden worden Hem te dienen ...

Jezus had Zijn discipelen verteld dat er onder hen sommigen zouden zijn die de dood niet zouden smaken voordat zij het koninkrijk van God zouden zien komen met kracht. Bij de verheerlijking werd deze belofte vervuld. Het gelaat van Jezus werd daar veranderd en scheen als de zon. Zijn kleed was wit en lichtgevend. Mozes was aanwezig om hen te vertegenwoordigen die uit de dood zouden opstaan bij de wederkomst van Jezus. En Elia die opgenomen werd zonder de dood te zien, vertegenwoordigde hen die in onsterfelijkheid zouden worden veranderd bij de wederkomst van Christus en naar de hemel zouden worden opgenomen zonder de dood te zien. De discipelen aanschouwden de uitmuntende majesteit van Jezus en de wolk die hen overschaduwde in verwondering en vrees en zij hoorden de stem van God in de ontzagwekkende majesteit, die zei: "Deze is Mijn geliefde Zoon. Hoort naar Hem." —*Early Writings*, pp. 162-164.

Vrijdag 17 april: Voor verdere bestudering

Ellen G. White Comments, SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 1128, 1129.
Early Writings, pp. 162-164.

4. Oproep tot discipelschap

Sabbatmiddag 18 april

Toen Christus Zijn discipelen opriep Hem te volgen, bod Hij hen geen rooskleurig uitzicht in dit leven aan. Hij gaf hen geen belofte van winst of wereldse eer, noch heeft Hij uiteengezet wat zou moeten ontvangen. Aan Matteus, die bij het tolhuis zat, zei de Heiland: "Volg Mij. En hij liet alles achter, stond op en volgde Hem" (Lukas 5:27,28). Matteus heeft niet gewacht of hij een salaris vergelijkbaar met dat van zijn vorig beroep zou ontvangen voordat hij zijn diensten aanbood. Zonder vragen of aarzeling volgde hij Jezus. Het was voldoende voor hem dat hij bij de Heiland zou zijn, dat hij Zijn woorden zou mogen horen en verenigd zou mogen worden met hem in Zijn werk.

Zo zijn de discipelen geroepen. Toen Jezus Petrus en zijn metgezellen opriep Hem te volgen, lieten ze hun boten en netten meteen achter. Sommige van deze discipelen hadden vrienden die voor hun onderhoud van hen afhankelijk waren, maar toen zij de uitnodiging van de heiland ontvingen hebben ze niet gearzeld en gevraagd: "Hoe zal ik leven en mijn gezin onderhouden?" Ze gehoorzaamden de oproep en toen Jezus hen naderhand vroeg: "Toen Ik u uitzond zonder beurs of

reiszak of sandalen hebt gij toen aan iets gebrek gehad?" konden zij slechts antwoorden: "Aan niets" (Lukas 22:35).

Vandaag roept de Heiland ons op, zoals Hij Matteus, Johannes en Petrus riep, om Zijn werk te doen. Als onze harten geraakt zijn door Zijn liefde, zal de vraag over genoegdoening niet het eerste zijn die in onze gedachten opkomt. We zullen verheugd zijn om medewerkers met Christus te zijn en we zullen niet bang zijn om op Zijn zorg te vertrouwen. Als we God tot onze sterkte maken, zullen we een duidelijk besef hebben van onze plicht, en onzelfzuchtige verlangend hebben. Ons leven zal gedreven worden door een eerbaar doel die ons zal opheffen boven gemene motieven. — *The Ministry of Healing*, pp. 479, 480.

Zondag 19 april: Vissers van mensen

De nacht was de enige tijd die gunstig was om met netten te vissen in het heldere water van het meer. Nadat ze de gehele nacht zonder succes gewerkt hadden, scheen het hopeloos om het net overdag uit te werpen; maar Jezus had het bevel gegeven, en liefde voor hun Meester bracht de discipelen ertoe te gehoorzamen. Simon en zijn broer zetten samen het net uit. Toen ze probeerden het op te halen, was het aantal vissen dat daarin was, zo groot, dat het begon te scheuren. Ze waren genoodzaakt de hulp in te roepen van Jacobus en Johannes. Toen de vangst in veiligheid gebracht was, waren beide boten zó vol geladen, dat er gevaar bestond dat ze zouden zinken.

Maar Petrus dacht niet meer aan boten of lading. Voor hem was dit wonder, meer dan enig ander waarvan hij getuige was geweest, een openbaring van goddelijke kracht. Hij zag in Jezus Degene Die de gehele natuur beheerste. De aanwezigheid van goddelijkheid openbaarde zijn eigen onheiligheid. Liefde voor zijn Meester, schaamte over zijn geloof, dankbaarheid voor de minzaamheid van Christus, en boven alles het gevoel van onreinheid in de tegenwoordigheid van oneindige reinheid, overstelpten hem. Terwijl zijn metgezellen de inhoud van de netten in veiligheid brachten, viel Petrus de Heiland te voet, terwijl hij uitriep : "Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, Here." (Luc.5:8) ... Toch klemde hij zich vast aan de voeten van Jezus, daar hij voelde, dat hij niet van Hem gescheiden kon worden. De Heiland antwoordde: "Wees niet bevreesd, van nu aan zult gij mensen vangen." (Luc.5:10) Het was nadat Jesaja de heiligheid van God en zijn eigen onwaardigheid aanschouwd had, dat de goddelijke boodschap aan hem werd toevertrouwd. En nadat Petrus tot zelfverloochening en afhankelijkheid van de goddelijke kracht gebracht was, ontving hij de roeping voor zijn werk voor Christus. — *Jezus de Wens der Eeuwen*, p.153

Door medewerkers van Christus te zijn in het grote werk waarvoor Hij Zijn leven gaf, zullen we ware rust vinden. Toen we nog zondaren waren, gaf Hij Zijn leven voor ons. Hij wil dat we bij Hem komen en van Hem leren. Alzo zullen we rust vinden. Hij zegt dat Hij ons rust zal geven. "Leer van Mij; want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart" (Matteus 11:29). Als u dit doet, zult u uit eigen ervaring rust vinden die Christus geeft; de rust die komt van het dragen van Zijn juk en het op u namen van Zijn lasten.

In het aanvaarden van het juk van zelfbeheersing en gehoorzaamheid, zult u vinden wat u tot de grootste hulp zal strekken. Het op u nemen van dit juk houdt u aan de zijde van Christus en Hij draagt het grootste deel van de last.

“Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart” Door de lessen te leren die Christus leert, zullen studenten de grootste schat vinden die er te vinden is. Rust komt door het besef dat zij bezig zijn de Heer te behagen.—*Ellen G. White Comments, SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1090.

Maandag 20 april: Uitverkiezing van de twaalf

Alleen op een berg nabij het meer van Galilea, heeft Jezus de hele nacht in gebed doorgebracht voor deze uitgekozenen. Bij het aanbreken van de dag heeft Hij hen tot Zich geroepen en met woorden van gebed en instructie, heeft Hij hen gewijd door de handen op hun hoofden te leggen, en hen apart te zetten voor het evangeliewerk.

Toen is Hij met hen naar de oever van het meer gegaan waar al vroeg in de morgen een grote schare zich begon te vormen.—*Thoughts from the Mount of Blessing*, p. 4.

Gedurende de opleiding van Zijn discipelen verkoos Jezus Zich terug te trekken uit het rumoer van de stad naar de rust van de velden en de heuvels, aangezien dit meer in harmonie was met de lessen van zelfverloochening die Hij hun wilde leren. En gedurende Zijn dienstwerk verzamelde Hij graag de mensen om Zich heen onder de blauwe hemel, op een grasrijke helling van een heuvel, of op het strand bij het meer. Hier kon Hij, omringd door de werken van Zijn eigen schepping, de gedachten van Zijn toehoorders van het kunstmatige op het natuurlijke richten. In de groei en ontwikkeling van de natuur werden de beginselen van Zijn koninkrijk geopenbaard. Wanneer de mensen hun ogen zouden opheffen naar de heuvelen Gods, en de wonderwerken van Zijn handen zouden aanschouwen, zouden ze kostelijke lessen van goddelijke waarheid kunnen leren. Datgene wat Christus hun leerde, zou voor hen herhaald worden in de dingen der natuur. Zo is het met allen die de natuur ingaan met Christus in hun hart. Ze zullen voelen dat ze omgeven worden door een heilige invloed. De dingen der natuur brengen de gelijkenissen van onze Here onder de aandacht en herhalen Zijn raadgevingen. Door gemeenschap met God in de natuur wordt de geest verheven en vindt het hart rust.

De eerste stap voor de organisatie van de gemeente, die na het vertrek van Christus Hem op aarde zou moeten vertegenwoordigen, moest nu gedaan worden. Er stond hun geen kostbaar heiligdom ter beschikking, maar de Heiland leidde Zijn discipelen naar de afgezonderde plaats die Hij liefhad, en in hun gedachten werden de geestelijke ervaringen van die dag voorgoed verbonden met de schoonheid van berg en dal en meer.

Jezus had Zijn discipelen geroepen om hen te kunnen uitzenden als Zijn getuigen, ten einde aan de wereld te verkondigen wat zij van Hem gezien en gehoord hadden. Hun ambt was het belangrijkste waartoe menselijke wezens ooit geroepen zijn en werd alleen in belangrijkheid overtroffen door het werk van Christus Zelf. Zij zouden met God moeten samenwerken voor de redding van de wereld. Zoals in het Oude Testament de twaalf aartsvaders staan als vertegenwoordigers van Israël, zou zouden de twaalf apostelen moeten staan als vertegenwoordigers van de evangeliegemeente.

De Heiland kende het karakter van de mannen die Hij gekozen had al hun zwakheden en dwalingen stonden Hem voor ogen; Hij kende de gevaren waarmee zij te kampen zouden krijgen, de verantwoordelijkheid die op hen zou rusten; en Zijn

hart was vervuld met medelijden jegens deze uitverkorenen. Hij bracht de gehele nacht door in gebed voor hen, terwijl zij sliepen aan de voet van de berg. Bij het krieken van de dag riep Hij hen tot Zich, want Hij had hun iets belangrijks mede te delen. — *Jezus de Wens der Eeuwen, p.184-185.*

Het meest volmaakte beeld van Christus' methoden als leraar wordt gevonden in Zijn opleiding van de eerste twaalf discipelen. Op deze mannen zouden zware verantwoordelijkheden gelegd worden. Hij had hen verkoren als mannen die Hij met Zijn Geest kon doordringen en die opgeleid konden worden om Zijn werk op aarde te volvoeren, wanneer Hij die zou verlaten. Aan hen, boven alle anderen, verleende Hij het voorrecht van Zijn persoonlijk gezelschap. Door een persoonlijke omgang drukte Hij Zijn stempel op deze verkoren medewerkers. "Het leven toch is geopenbaard", zegt Johannes, de geliefde discipel, "en wij hebben het gezien en getuigen daarvan". 1 Joh. 1:2.

Alleen door zo'n gemeenschap - de gemeenschap van geest met geest en hart met hart, van het menselijke met het goddelijke - kan die levengevende kracht worden toebedeeld, hetgeen de taak is van ware opvoeding. Alleen leven verwekt leven. — *Karaktervorming, hfdst 9.*

Dinsdag 21 april: De opdracht van de apostelen

De Heer wacht om Zijn genade en kracht door Zijn volk te openbaren. Maar Hij eist dat zij die aanmonsteren in Zijn dienst hun gedachten voortdurend op Hem gericht houden. Elke dag moeten ze tijd maken om het Woord van God te lezen en om te bidden

Individueel moeten we wandelen en spreken met God; dan zal de heilige invloed van het evangelie van Christus in al zijn kostbaarheid in ons leven tot uiting komen..

Het zijn ons eigen karakter en ervaring die zullen bepalen welke invloed wij op anderen uitoefenen. Om anderen te overtuigen van de kracht van de genade van Christus, moeten we weten over die kracht in ons eigen hart en leven. Het evangelie dat wij presenteren voor de redding van zielen moet het evangelie zijn dat ons eigen ziel heeft gered. Alleen door een levend geloof in Christus als een persoonlijke Heiland is het mogelijk om onze invloed te doen gelden in een sceptische wereld. Als we zondaars willen trekken uit de sterke stroomversnelling, zullen onze voeten stevig gepland dienen te zijn op de Rots, Christus Jezus.

Het embleem van christelijkheid is geen uiterlijke versiering, niet het dragen van een kruisje of een kroon, maar het is wat tot uiting komt in de vereniging van de mens met God. Door de kracht van Zijn genade geopenbaard in de verandering van het karakter zal de wereld overtuigd moeten worden dat God Zijn Zoon gestuurd heeft als Redder. Geen enkele andere invloed die de menselijke ziel kan omringen heeft meer kracht dan de invloed van een onzelfzuchtig leven. Het sterkste argument in voordeel van het evangelie is een liefhebbende en lieflijke christen.—*God's Amazing Grace, p. 276*

De Heer roept zijn volk op om verschillende delen van het zendingswerk op te pakken. Zij die zich op de hoofdwegen en de heggen bevinden moeten het reddende evangelie horen. Kerkleden moeten evangeliewerk doen in de huizen van hun vrienden en hun burens die de bewijzen van de waarheid nog niet ten volle ontvangen hebben....

Laten zij die dit werk op zich nemen het keven van Christus tot een voortdurende studieobject maken. Laten zij intensief zijn in hun oprechtheid elke mogelijkheid in des Heren dienst benutten. Kostbare resultaten zullen volgen op oprechte, onzelfzuchtige inspanningen. Van de grote Leraar zullen de werkers de hoogste van alle opleidingen ontvangen. —*Reflecting Christ*, p. 202

De Heer verwacht dat Zijn dienstknechten uitmunten in hun leven en karakters. Hij heeft elke voorziening getroffen voor hen die Hem dienen. De christen wordt door het hele universum aanschouwd als een die streeft naar meesterschap, een die de wedstrijd die voor hem ligt uitrent, opdat hij de prijs mag ontvangen, een onvergankelijke kroon. Maar als hij, die voorgeeft een volgeling van Christus te zijn, in deze strijd waar er alles te winnen en alles te verliezen is, niet openbaar maakt in zijn leven dat de motieven boven die van de wereld staan, zal hij geen overwinnaar zijn. Hij moet gebruik maken van de kracht die hem ter beschikking is gesteld opdat hij de wereld mag overwinnen, het vlees en de duivel door de kracht van de Heilige Geest, door de overvloedige genade die hem geschonken is.—*God's Amazing Grace*, p. 271.

Woensdag 22 april: Uitzending van de zeventig

De discipelen moesten niet wachten tot de mensen naar hen toe zouden komen. Zij moesten naar de mensen gaan, jagen op zondaars zoals een herder zoekt naar het verloren schaap. Christus heeft de wereld voor hen geopend als een akker om op te werken. Zij moesten in de gehele wereld gaan en het evangelie verkondigen aan de ganse schepping" (Marc.16:15). Zij moesten over de Heiland zelf prediken, over Zijn leven van onzelfzuchtige dienstbaarheid, Zijn schaamtevolle dood, Zijn onvergelykbare, onveranderlijke liefde. Zijn naam moest hun wachtwoord zijn, hun band van eenheid. In Zijn naam moesten ze de vestingen van de zonde neerhalen. Geloof in Zijn naam moest hen als christenen typeren. —*Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 14, 15.

De opdracht die Christus aan de discipelen gaf, hebben zij vervuld. Toen deze boodschappers van het kruis op weg gingen om het evangelie te verkondigen, was er zulk een openbaring van de heerlijkheid van God als nooit te voren gezien door een sterfelijk mens. Door de samenwerking van de goddelijke Geest deden de apostelen een werk dat de wereld op zijn kop zette. In één enkele generatie is het evangelie naar elke natie gebracht.

De resultaten van het dienstwerk van de apostelen van Christus waren weergaloos. Aan het begin van hun dienstwerk waren sommigen van hen ongeletterde mannen, maar de toewijding voor de zaak van hun Meester was volledig en onder Zijn instructie ontvingen zij een voorbereiding voor het grote werk dat aan hen opgedragen werd. Genade en waarheid regeerde in hun harten, inspireerde hun motieven en beheerste hun daden. Hun levens waren geborgen met Christus in God en hun eigen ik was niet in beeld, maar begraven in de diepten van de oneindige liefde ... Jezus Christus, de wijsheid en kracht van God, was het thema van elk gesprek ... terwijl zij de volheid van Christus verkondigden, de opgestane Heiland, vonden hun woorden ingang in harten en mannen en vrouwen werden voor het evangelie gewonnen. Menigeen die de naam van de Heiland door het slijk had

gehaald en Zijn kracht had geminacht getuigde nu dat zij discipelen van het kruis waren.

Niet uit eigen kracht deden de apostelen hun volbrachte werk, maar in de kracht van de levende God ... Het besef van de verantwoordelijkheid die op hen rustte reinigde en verrijkte hun ervaring en de genade van de hemel werd geopenbaard in de overwinningen die zij voor Christus behaalden. Met de macht van de alomtegenwoordigheid werkte God door hen om het evangelie te laten overwinnen.

Zoals Christus Zijn discipelen uitzond, zo zendt Hij vandaag de leden van de gemeente erop uit. Dezelfde kracht die de apostelen hadden is er voor hen. Als zij God tot hun sterkte willen maken, zal Hij met hen werken en zullen zij niet tevergeefs arbeiden. Laten zij zich ervan bewust worden dat het werk waarin zij betrokken zijn een werk is waarop God Zijn zegel heeft gedrukt ... Hij gebiedt ons om erop uit te gaan en de woorden te spreken die Hij ons geeft, met het gevoel dat Zijn heilige aanraking op onze lippen is.—*God's Amazing Grace*, p. 275.

Over het kruis van Golgotha met zijn strijd en schande, zag Jezus uit naar die grote, laatste dag, wanneer de vorst van de machten in de lucht zijn ondergang tegemoet zal gaan op de aarde, die zolang werd ontsierd door zijn opstandigheid. Jezus zag, hoe het werk van de boze voor altijd beëindigd was en hoe de vrede Gods hemel en aarde vervulde.

Vanaf dat ogenblik zouden Christus' volgelingen Satan beschouwen als een overwonnen vijand. Aan het kruis zou Jezus de overwinning voor hen behalen; Hij wenste, dat zij die overwinning zouden aanvaarden als de hunne. "Zie", zei Hij, "Ik heb u macht gegeven om op slangen en scorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand ; en niets zal u enig kwaad doen." (Luc.10:19) De alvermogende kracht van de Heilige Geest is de verdediging van iedere berouwvolle ziel. Niet één die onder boetedoening en in geloof aanspraak heeft gemaakt op Zijn bescherming, zal Christus in de macht van de vijand laten komen. De Heiland staat aan de zijde van de Zijnen die verleid en beproefd worden. Met Hem is geen falen mogelijk, geen verlies, geen onmogelijkheid of nederlaag ; wij vermogen alle dingen door Hem Die ons kracht geeft. Wanneer verleidingen en beproevingen komen, wacht dan niet om alle moeilijkheden te vereffenen, maar zie op Jezus, uw Helper. —*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 53*

Donderdag 23 april: De prijs voor discipelschap

Zij die overwinnaars willen zijn moeten nadenken over den de kosten van verlossing berekenen. Sterke menselijke hartstochten moeten onder controle worden gehouden. De onafhankelijke moet een gevangene van Christus worden. De christen moet beseffen dat hij niet van zichzelf is. Hij zal verleidingen moeten weerstaan, en oorlogen te voeren tegen zijn eigen neigingen, want de Heer zal geen halfslachtige dienst accepteren. Hypocrisie is verwerpelijk in Zijn ogen. De volgeling van Christus moet in geloof wandelen, als ziende de Onzienlijke. Christus zal zijn kostbaarste schat zijn, zijn alles in al ...

Hij die zijn gedachten op Christus vestigt weet dat zijn enig veilige koers is om dichtbij Jezus te blijven, het licht des levens te volgen. Hij zal geen werk aanvaarden, of zichzelf betrokken laten raken in zaken die hem zullen hinderen om een perfect christelijk karakter te ontwikkelen.... "Tijdens de veldtocht wordt geen soldaat

gemoed in de zorg voor zijn onderhoud; hij heeft (slechts) hem te voldoen, door wie hij aangeworven is" (2 Timoteus 2:4).—*God's Amazing Grace*, p. 271.

Jezus, de Redder van de wereld Kijkt met verdriet naar het grote aantal van hen die beweren christen te zijn maar niet Hem maar zichzelf dienen. Zij denken nauwelijks aan de eeuwige werkelijkheid, hoeveel Hij ook hun gedachten richt op de beloning die de getrouwen wacht die Hem dienen met een onverdeeld hart. Hij brengt eeuwige werkelijkheden binnen het bereik van hun blik. Hij gebiedt hen de kosten nu te berekenen van een gehoorzame en trouwe volgeling van Christus en zegt: "gij kunt niet God dienen en Mammon" (Matteus 6:24).

Hij zou graag zien dat elk individu een begrip heeft van zijn verantwoordelijkheid om zijn kostbare tijd in deze wereld te gebruiken opdat hij dagelijks vrucht draagt in goede werken. Dit is het enige waardige doel van elk sterveling – om zijn door God gegeven gaven te gebruiken met het eindresultaat in het vooruitzicht. —*That I May Know Him*, p. 321.

Plaats uzelf onder de discipline van Christus. Laat u leiden door Zijn woord. Geef acht op Zijn instructie: "neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Matteus 11:29).

Ik doe een beroep op de gemeenten in elke plaats om een grondig werk te doen voor de eeuwigheid door belijdenis en het wegdoen van zonden. "Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd." Op welke manier? "Door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht (2 Petrus 1:3)". "En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is" (2 Korinthiers 3:18).

God en Christus alleen weten dat de zielen van de mensen een prijs hebben. Voor ons is de Zoon van God arm geworden, opdat we door Zijn armoede rijk gemaakt zouden worden met eeuwige rijkdommen. Zijn liefde is zonder vergelijking. —*Letter 318, Oct. 8, 1907, to Elder O. A. Olsen, president of the Australian Union Conference.*—*This Day With God*, p. 290.

Vrijdag 24 april: Voor verdere bestudering

The Ministry of Healing, p. 94.

Christ's Object Lessons, pp. 374, 375.

5. Christus als heer van de sabbat

Sabbatmiddag 25 april

Aan het begin van het vierde gebod zei de Heer: "Gedenk." Hij wist dat tussen de veelheid aan zorgen en verwarringen de mens in verleiding zou komen om zichzelf te verontschuldigen om aan de eisen van de wet te voldoen, of de heilige belangrijkheid ervan te vergeten. Daarom zei Hij: "Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt" Exodus 20:8.

Gedurende de week hebben we de sabbat in gedachten en maken we voorbereidingen om het naar het gebod te houden. We moeten de sabbat niet slechts op een wettische manier houden. We moeten de geestelijke draagwijdte ervan op alle handelingen van het leven begrijpen. Iedereen die de sabbat in acht neemt als een teken tussen hen en God, laten zien dat Hij de God is die hen heiligt, zullen de principes van Zijn bestuur ten toon spreiden. Zijn zullen de wetten van Zijn koninkrijk dagelijks in praktijk brengen. Dagelijks zal het hun gebed zijn dat de heiliging van de sabbat op hen mag rusten. Elke dag zullen zij gemeenschap met Christus hebben en zullen zij het voorbeeld van de perfectie van Zijn karakter zijn. Elke dag zal hun licht in goede werken schijnen naar anderen.—*Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 353, 354.*

De sabbat is niet bedoeld een tijdsperiode van zinloze ijdelheid te zijn. De wet verbiedt werelds werk op de rustdag van de Heer, de arbeid om ons levensonderhoud te verdienen moet stoppen. Geen arbeid voor werelds plezier of voordeel is wettig op deze dag, maar zoals God stopte met Zijn scheppingswerk en rustte op de sabbat en het zegende, zo moet de mens de dagelijkse zijn bezigheden opzij zetten om van harte te rusten, te aanbidden en voor heilige daden. Het werk van Christus dat Hij deed om zieken te genezen was in volmaakte harmonie met de wet. Het was een eer voor de sabbat.

Arbeid om lijden te verlichten werd door de heiland verklaard te zijn een werk van genade en geen overtreding van de sabbat.

De noden van de lijdende mensheid mogen nooit genegeerd worden. De heiland heeft door Zijn voorbeeld laten zien dat het gerechtvaardigd is om lijden te verlichten op de sabbat.—*My Life Today, p. 231.*

Zondag 26 april: "Naar Zijn gewoonte"

Jezus was voor de wereld de bron van genezende genade, en gedurende al die jaren van afzondering in Nazareth vloeiden uit Zijn leven stromen van medeleven en tederheid. De bejaarden, de bedroefden, zij die gebukt gingen onder de last der zonde, de kinderen in hun onschuldige vreugde in hun spel, de diertjes in het struikgewas, de geduldige lastdieren - allen waren gelukkiger in Zijn tegenwoordigheid. Hij Wiens machtwoord de werelden in stand hield, boog Zich om een gewonde vogel te helpen. Niets was te gering voor Zijn aandacht, er was niets dat Hij beneden Zich achtte om te dienen.—*Jezus de Wens der Eeuwen, hfdst 7, De kinderjaren.*

En de Here zegt : "Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op Mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht,.... dan zult gij u verlustigen in de Here." (Jes.58:13) Voor allen die de sabbat aannemen als een teken van Christus' scheppende en verlossende kracht, zal hij een verlustiging zijn. Doordat ze Christus in de sabbat zien, verlustigen ze zich in Hem. De sabbat wijst hen op de scheppingswerken als een blijk van Zijn grote verlossingsmacht. Terwijl hij de verloren vrede van Eden voor de geest brengt, vertelt hij tevens over de vrede die hersteld is door de Heiland. En ieder voorwerp in de natuur herhaalt Zijn uitnodiging: "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matth.11:28). —*Jezus de Wens der Eeuwen, hfdst 29, Sabbat.*

God heeft Zijn heilige wet herhaald op de Sinai, artikel na artikel, zodat Zijn volk niet achtergelaten wordt om Hem te onteren in het ongehoorzaam zijn aan Zijn geboden en Hij verklaarde dat we zullen leven als we ze gehoorzamen. Toch beweert de christelijke wereld dat Christus gestorven is op Golgotha's kruis om de wet van God af te schaffen. We hebben de types en de schaduwen in de ceremoniële wetten en deze zouden duren totdat zij hun werkelijkheid zouden ontmoeten. De offeranden waren een voortdurende openbaring van het feit dat Christus zou komen naar onze wereld en toen type en antitype elkaar ontmoetten in de dood van Christus, waren ze niet meer van waarde maar de koninklijke wet van god kon niet veranderd worden. Jezus sprak Zijn discipelen en de Farizeeën toe in deze woorden: "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de

profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet een jota of een tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan een van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der

hemelen" (Matteus 5:17-19). De woorden van Christus zullen in de dagen van Gods vergeldend oordeel voldoende zijn om de overtreder te veroordelen, zelfs als er geen ander bewijs van de geldigheid van de wet van Jehova zouden zijn. Er is geen schaduw in de voorschriften van de Tien Geboden. De Tien Geboden zijn geen type. God gaf Zijn wet en in het vierde gebod van de Tien Geboden is Zijn sabbat, juist de dag waarop wij de aardse zaken opzij schuiven om het te eren als een herdenking aan de schepping van de hemel en de aarde. En zolang de hemel en de aarde zullen bestaan, zo lang zal deze wet bindend zijn voor hen die op de aarde wonen. — *The Review and Herald*, July 15, 1890, par. 5.

Maandag 27 april: De boodschap en de betekenis

De waarde van de Sabbat als opvoedingsmiddel is niet hoog genoeg te schatten. Wat God van ons verlangt, geeft Hij weer terug, verrijkt, verheerlijkt met Zijn heerlijkheid..... Zo wordt ook het gedeelte van onze tijd dat Hij vordert, ons teruggegeven met Zijn Naam en Zijn zegel. Het is, zegt Hij, "een teken tussen Mij en u... zodat gij weet dat Ik de Here ben"; omdat "in zes dagen de Here de hemel en de aarde heeft gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag, daarom zegende de Here de Sabbatdag en heiligde die". Exod. 31:13; 20:11. De Sabbat is een teken van scheppende en verlossende kracht; hij wijst op God als de bron van leven en van kennis; hij roept herinneringen wakker aan de oorspronkelijke heerlijkheid van de mens en getuigt aldus van Gods bedoeling ons naar Zijn beeld te herscheppen.—*Karaktervorming, hfdst 29, De sabbat.*

God zag dat de sabbat noodzakelijk was voor de mens, reeds in het paradijs. Hij moest zijn eigen belangen en werkzaamheden op één van de zeven dagen ter zijde leggen, om meer ten volle de werken van God te overdenken, en stil te staan bij Zijn macht en goedheid. Hij had een sabbat nodig om hem levendig te herinneren aan God, en dankbaarheid in hem te wekken, omdat alles wat hij bezat en genoot afkomstig was vanuit de weldoende hand van de Schepper. — *Patriarchen en Profeten, hfdst 2, Schepping.*

De Sabbat werd geheiligd bij de schepping. Deze instelling voor de mens had zijn oorsprong "toen de morgensterren tezamen vrolijk zongen en al de kinderen Gods juichten" (Job 38:7)...

De Sabbat was niet alleen maar voor Israël bedoeld, maar voor de hele wereld. Dit werd de mens bekend gemaakt in de hof van Eden, en zoals alle andere geboden van de Decaloog (10-geboden) is dat een eeuwig gebod. Van deze wet, waarvan het vierde gebod deel uitmaakt, verklaart Christus: "Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota noch één tittel van de wet voorbijgaan" (Mattheus 5:18). Zolang de hemel en de aarde voortduren zal de Sabbat blijven bestaan, als een teken van de macht van de Schepper. En als de hof van Eden weer opnieuw op aarde zal bloeien, zal Gods heilige rustdag geëerd worden, door allen die onder de zon leven. "Van de ene Sabbat tot de andere", zullen de bewoners van de verheerlijkte nieuwe aarde, "komen om te aanbidden voor Mijn aangezicht", zegt de Here.

God leert ons, dat wij samen moeten komen in Zijn huis om de eigenschappen van volmaakte liefde te ontwikkelen. Op deze wijze zullen de bewoners van de aarde bekwaam worden gemaakt voor de woningen die Christus bezig is te bereiden, voor allen die Hem liefhebben. Daar zullen zij in het Heiligdom samenkomen, van Sabbat tot Sabbat, van de ene nieuwe maan tot de andere, om samen prachtige liederen te zingen. Lieder van lofprijzing en dankzegging. Lieder die voor altijd gezongen worden voor Hem Die op de troon zit en voor het Lam. —*Het geloof waardoor ik leef, 31 januari*

Dinsdag 28 april: Genezingen op Sabbat in Kapernaum

Christus wilde dat zijn volgelingen meer zouden weten over de vijand aan wie ze het hoofd moesten bieden omdat Hij niet wilde dat ze zouden worden misleid door zijn listen en daardoor het onderspit zouden delven....

In de Schrift zijn er nog meer van dergelijke voorbeelden.... [zoals] de bezetene „met een boze en onreine geest" (Lucas 4:33-36), die de sabbatsrust in de synagoge te Kapernaüm verstoorde: al deze mensen zijn door de „meevoelende" Verlosser genezen.

In bijna alle gevallen heeft Jezus de boze geest als een met verstand begaafd wezen toegesproken wanneer Hij hem opdracht gaf uit zijn slachtoffer te varen en hem niet meer te kwellen. Toen de mensen in de synagoge zijn grote kracht zagen, „kwam er verbazing over allen en zij spraken erover tot elkander en zeiden: Wat voor spreken is dit? Want Hij legt met gezag en macht aan de onreine geesten zijn bevelen op en zij varen uit" (Lucas 4:36).

De aartsbedrieger vreest niets zo erg als het feit dat wij zijn listen zouden kennen. Om zijn karakter en zijn bedoelingen beter te verbergen, heeft hij ervoor gezorgd zich zó te laten voorstellen dat hij slechts spot of minachting bij de mensen kan opwekken. Hij scheidt er veel behagen in als hij wordt voorgesteld als een bespottelijk en verachtelijk wezen, dat mismaakt, half dier en half mens is. Hij hoort zijn naam graag op humoristische of ironische wijze gebruiken door hen die zichzelf verstandig of goed geïnformeerd achten.

... Juist omdat Satan de geesten van mensen die zich niet bewust zijn van zijn invloed zó gemakkelijk kan beheersen, geeft Gods Woord ons zoveel voorbeelden

van zijn boosaardig werk en van zijn geheime krachten, opdat wij op onze hoede zouden zijn voor zijn aanvallen.

De macht en boosaardigheid van Satan en zijn heerscharen zouden ons werkelijk moeten verontrusten als wij geen bescherming en bevrijding konden vinden in de grotere kracht van onze Verlosser. Wij beveiligen onze huizen met grendels en sloten om ons bezit en ons leven tegen slechte mensen te beschermen, maar wij denken zelden aan de boze engelen die er voortdurend op uit zijn om ons te overheersen en tegen wier aanvallen wij in eigen kracht geen verdedigingsmiddel hebben.

Als ze de kans krijgen, kunnen ze onze geest verstoren, ons lichaam aantasten en kwellen, onze bezittingen en ons leven verwoesten. Ze scheppen slechts behagen in ellende en vernietiging. De toestand van hen die zich tegen Gods eisen keren en toegeven aan Satans verleidingen is verschrikkelijk. Op den duur geeft God hen volledig over aan de macht van de boze geesten. Maar zij die Christus volgen zijn altijd veilig onder zijn hoede. Engelen die over een buitengewone kracht beschikken, worden uit de hemel gezonden om hen te beschermen. De boze kan de wacht die de Here rondom zijn volk heeft gesteld niet doorbreken. —*De Grote Strijd, hfdst 31, Het werk van boze geesten.*

Ook nu zijn er menigten mensen in de macht van boze geesten zoals de bezetene in Kapernaüm. Allen die zich willens en wetens van Gods geboden afleren, plaatsen zichzelf onder de beheersing van Satan. Menig mens speelt met het kwaad en denkt, dat hij daar naar eigen believen mee kan stoppen; maar hij wordt er steeds weer in gelokt, totdat hij zich bestuurd vindt door een wil, die sterker is dan hijzelf. Hij kan niet ontvluchten aan die mysterieuze macht. Geheime zonden of sterke hartstochten houden hem net zo hopeloos gevangen als de bezetene in Kapernaüm.

Toch is zijn toestand niet hopeloos. God bestuurt onze geest niet zonder onze toestemming; maar ieder mens is vrij om te kiezen welke macht over hem zal heersen. Niemand is zo diep gevallen, niemand zo slecht of laag, dat hij in Christus geen verlossing kan vinden. De bezetene kon in plaats van een gebed slechts de woorden van Satan uiten; toch werd het onuitgesproken smeken van zijn hart gehoord. Geen kreet van een ziel in nood, ofschoon in woorden tekort schietend, zal onopgemerkt blijven.

Zij, die erin toestemmen een verbond met God aan te gaan, worden niet overgelaten aan de macht van Satan of aan de zwakheden van hun eigen natuur.

"Kan een sterke de buit ontnomen worden, of zullen de gevangenen van hem die in zijn recht is, ontkomen? Maar zo zegt de Here: Toch worden de gevangenen aan een sterke ontnomen, en ontkomt de buit van de geweldige. Ikzelf zal strijden tegen uw bestrijders en Ikzelf zal uw zonen redden" (Jesaja 49:24,25).

Wonderbaarlijk zal de verandering zijn in hem, die in geloof de deur van zijn hart voor de Verlosser opent. —*De weg tot Gezondheid, hfdst 5, Genezing van de ziel.*

Woensdag 29 april: De Heer van de sabbat

De Joodse leraars gingen prat op hun kennis van de Schriften, en in het antwoord van de Heiland lag een verwijt voor hun onwetendheid van de Heilige Schriften.

"Hebt gij dan ook dit niet gelezen", zei Hij, "wat David gedaan heeft toen hij en die met hem waren, honger kregen? Hoe hij het huis Gods binnengegaan is en de

toonbroden heeft genomen en ervan gegeten heeft... waarvan niemand mag eten dan alleen de priesters? (Luc.6:3,4).

En Hij zeide tot hen : De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat." (Marc.2:27) Of hebt gij niet gelezen in de wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbat schenden zonder schuldig te zijn ? Maar Ik zeg u : Meer dan de tempel is hier." (Matth.12:5,6) Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de sabbat." (Marc.2:28)

Indien het niet verkeerd was, dat David zijn honger stilde door te eten van het brood dat afgezonderd was voor een heilig doel, dan was het ook niet verkeerd, dat de discipelen in hun behoefte voorzagen door halmen te plukken op de gewijde uren van de sabbat. Bovendien, de priesters in de tempel deden op sabbat zwaarder werk dan op andere dagen. In wereldse zaken zou diezelfde arbeid zondig zijn, maar het werk van de priesters was in de dienst van God. Zij verrichtten die plechtige handelingen die heenwezen op de verlossende macht van Christus, en hun arbeid was in overeenstemming met het doel van de sabbat. Maar nu was Christus Zelf gekomen. Door het werk van Christus te doen, arbeidden de discipelen in de dienst van God, en het was goed om dat wat noodzakelijk was voor het volbrengen van dat werk, op de sabbatdag te doen.

Christus wilde Zijn discipelen en Zijn vijanden leren, dat de dienst van God het allereerst komt. Het doel van Gods werk in deze wereld is: de verlossing der mensen; daarom is datgene wat noodzakelijk gedaan moet worden op sabbat om dit werk te volbrengen, in overeenstemming met het sabbatgebod. Jezus bekroonde daarna Zijn argumenten door te verklaren, dat Hij de "Here van de sabbat" (Marc.2:28 Staten Vert.) is - Iemand Die boven alle vragen en boven alle wet staat. De eeuwige Rechter pleit de discipelen vrij van schuld, door zich te beroepen op dezelfde inzetten waarvan zij beschuldigd werden dat zij ze overtraden.....

De Heiland wist zeer wel, dat, door op sabbat te genezen, Hij beschouwd zou worden als een overtreder, maar Hij aarzelde niet om de muur van overgeleverde eisen die de sabbat omringde, neer te halen. Jezus verzocht de zieke man naar voren te komen en vroeg toen : "Is het geoorloofd op de sabbat goed te doen of kwaad te doen, een leven te redden of te doden?" (Mar.3:4) Het was een stelregel onder de Joden, dat in gebreke te blijven wanneer men de gelegenheid had om goed te doen, gelijkstond met kwaad doen; na te laten een leven te redden was hetzelfde als doden. Op deze wijze kwam Jezus de rabbi's op hun eigen terrein tegemoet. "Maar zij zwegen stil. En nadat Hij hen, rondom Zich met toorn had aangezien, zeer bedroefd over de verharding van hun hart, zeide Hij tot de mens: Streck uw hand uit ! En hij strekte haar uit en zijn hand werd weder gezond." (Mar.3:4,5)

Toen Jezus Zich tot de Farizeeën wendde met de vraag of het geoorloofd is op de sabbat goed te doen of kwaad te doen, leven te redden of te doden, stelde Hij hen oog in oog met hun eigen verdorven bedoelingen. Zij achtervolgden Zijn leven met bittere haat, terwijl Hij velen het leven redde en waar geluk bracht. Was het beter op de sabbat te doden, zoals zij van plan waren, dan de zieken te genezen, zoals Hij gedaan had? Was het rechtvaardiger om op Gods heilige dag misdaad in het hart te dragen dan alle mensen lief te hebben, wat tot uitdrukking komt in weldaden?

Door de verdorde hand te genezen, veroordeelde Jezus de gewoonten van de Joden en liet het vierde gebod in zijn waarde die God daaraan gegeven had. "Het is geoorloofd op de sabbat wel te doen", (Matth.12:12) verklaarde Hij. Door de nutteloze opmerkingen van de joden opzij te zetten, eerde Christus de sabbat, terwijl

zij die Hem aanklaagden, Gods heilige dag onteerden.—*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 29, Sabbat.*

Donderdag 30 april: De sabbat – de zieken of de os en de ezel

Toen Hij genas op de sabbatdag en beschuldigd werd van het breken van de wet van God, zei Hij tegen hen die Hem beschuldigden: "Maar de Here antwoordde hem en zeide: Huichelaars, maakt ieder van u niet op de sabbat zijn os of zijn ezel van de kribbe los en leidt hem weg om hem te laten drinken? (Lukas 13:15). En toen Hij deze dingen had gezegd, werden al zijn tegenstanders beschaamd en al de mensen verheugden zich over al de wonderbaarlijke dingen die door hem waren geschied. De Heer kijkt met medelijden neer op de schepselen die Hij heeft gemaakt, ongeacht het ras waartoe ze behoren. God "heeft uit een enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij, gelijk ook enige van uw dichters hebben gezegd: Want wij zijn ook van zijn geslacht" (handelingen 17:26-28). Sprekend tot Zijn discipelen zei de heiland: "Gij zijt allen broeders" (Matteus 23:8). God is onze gemeenschappelijke vader en elk van ons is onze broeders hoeder. —*Review and Herald, Jan. 21, 1896.*

Drink gretig uit de bron van verlossing. Ga zelf naar de fontein opdat u gevuld en verfrist kan worden en Jezus in u wordt tot een bron van water dat ontspringt ten eeuwigsten leven. Alleen Bijbelwaarheid en Bijbelreligie zal de toets van het oordeel doorstaan. We moeten het woord van God niet verdraaien om ons gemak en wereldse interesses te dienen, maar eerlijk vragen: "Wat wilt u dat ik doe?" ?"—*Christian Education, p. 119.*

Vrijdag 1 mei: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, pp. 281 – 289.

Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 582 – 585.

6. Vrouwen in dienst van Jezus

Sabbatmiddag 2 mei

Gods heerlijkheid bestaat uit het opheffen van de gevallen en het vertroosten van de bedroefden. Waar Christus in de harten van de mensen woont, zal Hij op gelijke wijze geopenbaard worden. Waar deze heerlijkheid werkt, zal de godsdienst van Christus een zegen brengen. Waar deze heerlijkheid is, is licht.

God maakt geen onderscheid in nationaliteit, ras of maatschappelijke groepering. Hij is de Schepper van alle mensen. Allen zijn door de schepping leden van één gezin en allen zijn één door de verlossing. Christus is gekomen om elke scheidsmuur neer te werpen, om elke afdeling van de tempel te openen, zodat iedereen vrij toegang kan hebben tot God. Zijn liefde is zo veelomvattend, zo volkomen, dat alles daarvan wordt doordrongen. Deze liefde tilt hen, die door Satans misleidingen zijn bedrogen, uit de kring die hij heeft gevormd en brengt hen binnen het bereik van Gods troon, die omgeven is door de boog der belofte.

In Christus is geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije. Allen zijn nabij gebracht door zijn kostbaar bloed. (Gal.3:28; Ef.2:13). —*Lessen uit het leven van Alledag, hfdst. 27 "Wie is mijn naaste"*

Het geheim van eenheid wordt gevonden in de gelijkheid van de gelovigen in Christus. De reden voor alle scheiding, onenigheid en verschillen is omdat de leden afgescheiden zijn van Christus. Christus is het centrum waarnaar iedereen getrokken moet worden. Want hoe dichter we het centrum naderen, hoe dichter we tot elkaar zullen komen in gevoelens, in sympathie, in liefde, en in groeien naar het karakter en beeld van Jezus. Bij God is er geen onderscheid des persoons....

De nederige, zij die gebonden zijn in slavernij, te neergedrukt door zorgen, belast met zwoegen, kunnen in Zijn leven geen reden en voorbeeld vinden dat hen ertoe zou brengen te denken dat Jezus niet bekend was met hun moeiten, de druk van hun situaties niet kende en niet kon meevoelen met hun moeiten en hun verdriet. De armoedigheid van Zijn nederig, dagelijks leven was in overeenstemming met Zijn armoedige geboorte en levensomstandigheden. De Zoon van de oneindige God, de Heer van leven en heerlijkheid, daalde in vernedering af naar het leven van de meest armoedigen, opdat niemand zou voelen dat hij uitgesloten is van Zijn tegenwoordigheid. Hij maakte zichzelf toegankelijk voor iedereen. Hij heeft niet een paar uitgelezenen uitgekozen om mee om te gaan, om daarbij alle anderen te vergeten.

Alle mensen zijn een familie door de schepping en allen zijn één door verlossing. Christus is gekomen om elke scheidsmuur af te breken, ... opdat elke ziel vrijelijke toegang heeft tot God. Zijn liefde is zo wijds, zo diep, zo volledig dat het overal in doordringt. — *That I May Know Him*, p. 99.

Zondag 3 mei: Vrouwen die de komst van Jezus verwelkomden

Maar hij werd begroet met de vreugdevolle verzekering: "Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord, en uw vrouw Elisabeth zal u een zoon baren en gij zult hem de naam Johannes geven. En blijdschap en vreugde zal uw deel zijn en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Want hij zal groot zijn voor de Here, en wijn en sterke drank zal hij niet drinken en met de Heilige Geest zal hij vervuld worden... en velen der kinderen Israëls zal hij bekeren tot de Here hun God. En hij zal voor Zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia om de harten der vaders te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde de Here een weltoegerust volk te bereiden. En Zacharias zeide tot de engel: Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oud man en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen." (Luc.1:13-18)

Zacharias wist heel goed hoe aan Abraham op hoge leeftijd een kind was gegeven, omdat hij geloofd had, dat Hij Die hem dat beloofd had, getrouw is. Maar een ogenblik denkt de bejaarde priester aan de zwakheid van de mensen. Hij vergeet dat God in staat is uit te voeren wat Hij beloofd heeft. Welk een tegenstelling is er tussen dit ongeloof en het lieflijke kinderlijke geloof van Maria, de maagd uit Nazareth, wier antwoord op de heerlijke aankondiging van de engel luidde : "Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar Uw woord"! (Luk.1:38).

De geboorte van een zoon aan Zacharias moest, evenals de geboorte van het kind van Abraham, en van het kind van Maria, een grote geestelijke waarheid aan de mensen leren, een waarheid die we heel moeilijk en traag leren en spoedig vergeten.

Van onszelf zijn wij niet in staat iets goeds te doen, maar datgene wat we niet kunnen doen, zal door de kracht van God in iedere nederige en gelovige ziel tot stand worden gebracht. Door het geloof werd het kind der belofte gegeven. Door het geloof wordt het geestelijk leven verkregen en worden we in staat gesteld de werken der gerechtigheid te werken. —*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 10, De stem in de woestijn.*

Op de vraag van Zacharias antwoordde de engel: "Ik ben Gabriël, die voor Gods aangezicht sta, en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijmare te verkondigen." (Luk.1:19).

Vijfhonderd jaar tevoren had Gabriël aan Daniel het profetische tijdperk bekendgemaakt dat zich zou uitstrekken tot de komst van de Messias. De wetenschap dat het einde van dat tijdperk nabij was, had Zacharias ertoe gebracht te bidden om de komst van de Messias. En nu was dezelfde boodschapper, door wie de profetie gegeven was, gekomen om de vervulling daarvan aan te kondigen.

De Geest der Profetie was op deze man Gods, en terwijl Jozef en Maria terzijde stonden en zich verbaasden over zijn woorden, zegende hij hen en zei tot Maria: "Zie, Deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat weersproken wordt - en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan -, opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden." (Luc.2:34,35).

Ook Anna, een profetes, kwam binnen en bevestigde het getuigenis van Simeon aangaande Christus. Terwijl Simeon sprak, werd haar gezicht verlicht met de heerlijkheid Gods, en ze uitte de dank die ze in haar hart voelde, omdat haar was toegestaan Christus de Here te aanschouwen.

Deze nederige aanbidders hadden niet tevergeefs de profetie bestudeerd. Maar zij die de posities van priesters en heersers van Israël bekleedden, wandelden niet in de wegen des Heren, hoewel ook zij kostelijke uitspraken van de profetie voor ogen hadden, en hun ogen waren niet open om het Licht des levens te aanschouwen. — *Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 5, De voorstelling in de tempel.*

Het kind Jezus ontving geen onderwijs aan de synagogescholen. Zijn moeder was Zijn eerste menselijke onderwijzeres. Van haar lippen en uit de boekrollen der profeten leerde Hij de hemelse dingen kennen. De woorden die Hijzelf voor Israël tot Mozes had gesproken, werden Hem nu geleerd aan de schoot van Zijn moeder. Toen Hij van kind opgroeide tot jongeman bezocht Hij niet de scholen van de rabbi's. Hij had de opvoeding die hij die bron verkregen kon worden, niet van node, want God was Zijn leermeester. —*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 7, De kinderjaren*

Maandag 4 mei: Vrouwen en het genezingen van Jezus

Uw medelevende Heiland kijkt naar u met liefde en sympathie, gereed om de gebeden van uw hart te horen en u de hulp te geven die u nodig heeft. Hij kent de last van elk moeders hart en is heer beste vriend in noodgevallen. Zijn eeuwige armen ondersteunen de Godsvruchtige, en gelovende moeder. Toen Hij op aarde was, had Hij een moeder die worstelde met armoede, en vele bange zorgen en verwarringen had, en Hij sympathiseert met elke christelijke moeder in haar zorgen en angsten. De Heiland die een lange weg heeft afgelegd voor het doel om het bange hart van een vrouw, wier dochter bezeten was met een boze geest te bevrijden, zal de gebeden van een moeder verhoren en haar kinderen zegenen.

Hij die de weduwe haar enige zoon teruggaf toen die ten grave gedragen werd is vandaag aan de dag begaan met de pijn van een berooide moeder. Hij die tranen van sympathie hilde bij het graf van Lazarus en Martha en Maria hun broer teruggaf; die Maria Magdalena vergaf; die Zijn moeder gedacht toen Hij in doodstrijd aan het kruis hing; die verscheen aan de wenende vrouwen en hen de boodschapsters maakte van het blijde nieuwe van de verrezen Heiland, Hij is de beste vriend van de vrouw vandaag en staat klaar om haar te hulp te komen in alle aspecten van het leven.— *The Adventist Home*, p. 204.

Hij Die naast de treurende moeder aan de poort van Naïn stond, slaat iedere treurende naast de baar gade. Hij is met ontferming bewogen over onze smart. Zijn hart, dat, liefhad en medelijden had, is een hart van onveranderlijke tederheid. Zijn woord, dat de dode terugriep tot het leven, is nu niet minder krachtig dan toen het gesproken werd tot de jongeling van Naïn. Hij zegt . "Mij is gegeven alle macht in hemel en op de aarde." (Matth.28:18) Die macht is niet verminderd door het verstrijken der jaren noch uitgeput door de ononderbroken werkzaamheid van Zijn overvloeiende genade. Voor allen die in Hem geloven, is Hij nog steeds de levende Heiland....

Satan kan de doden niet in zijn greep houden wanneer de Zoon van God hun zegt te leven. Hij kan de ziel die in het geloof het woord van Christus' macht aanvaardt, niet in de geestelijke dood houden. God zegt tot allen die dood zijn in de zonde: "Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doden." (Ef.5:14) Dat woord is eeuwig leven. Zoals het woord van God, dat de eerste mens tot leven wekte, nog steeds ons het leven geeft; zoals het woord van Christus : "Jongeling, Ik zeg u, sta op" (Luc.7:14), leven gaf aan de jongeling van Naïn, zo is dat woord, "Sta op uit de doden" (Ef.5:14), leven voor de ziel die het aanneemt.

God "heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde." (Col.1:13) Het wordt ons alles in Zijn Woord aangeboden. Indien we het Woord aannemen, hebben we de verlossing. — *Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 32, De hoofdman*.

In het verleden hebben de Farizeeën valse verklaringen afgelegd over wonderbaarlijke manifestaties van de kracht van God. Christus had de dochter van Jairus en de jongeling van Nain al opgewekt. Over de eerste had Hij gezegd: "Het kind is niet gestorven, maar het slaapt"(Markus 5:39). De mensen wisten dat ze wel dood was, maar omdat ze voor haar dood maar voor een korte tijd ziek was geweest, verklaarden de vijanden van Christus, de Farizeeën in een poging om het effect van het wonder te ontkrachten, dat ze niet dood was geweest; dat Jezus zelf had gezegd dat ze slechts sliep. Zijn probeerden het doen voorkomen dat Jezus helemaal geen zieken kon genezen, dat er valse opzet in het spel was bij Zijn wonderen. Maar in dit geval, zou, als het bewijs de harde harten kon verzachten, een besliste hervorming plaatsvinden. Dit wonder [de opwekking van Lazarus} markeerde de periode van de plechtige verantwoordelijkheid van de Joden. Hier hebben ze over hun eigen lot besloten, want een sterker bewijs kon hen niet gegeven worden. — *The Youth's Instructor*, April 27, 1899.

Dinsdag 5 mei: Dankbare en gelovige vrouwen

Gepraat, farizeïsme en eigen lof zijn alom, maar deze zullen geen zielen winnen voor Christus. Reine, geheiligde liefde, de liefde uitgedrukt in het levenswerk van Christus, is als een heilig parfum. Net als de Maria's gebroken fles myrrer vult de geur het hele huis. Welsprekendheid, kennis van de waarheid, bijzondere talenten gemengd met liefde, zijn allemaal kostbare gaven. Maar alleen vaardigheden, de meest uitgelezen talenten alleen, kunnen niet de plaats innemen van liefde.

Gods werkers moeten deze liefde openbaren. Liefde voor God en voor hen voor wie Christus gestorven is, zal een werk doen die we maar moeilijk zullen begrijpen.— *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 84.

De menigte die aan Christus opdrong had geen levende eenheid met Hem door waar geloof. Maar een arme vrouw die vele jaren erg had geleden en haar hele leven besteed had met het aflopen van doktoren die haar niet beter konden maken, juist van kwaad tot erger, dacht dat als zij in de nabijheid van Hem zou kunnen komen, als ze alleen maar de zoom van Zijn kleed zou kunnen aanraken zij beter zou worden. Christus begreep wat in haar hart leefde en hij plaatste Zichzelf daar waar zij de gelegenheid voor haar verlangen zou hebben. Hij zou die daad gebruiken om het verschil tussen de aanraking van waar geloof en de vrijblijvende aanraking van de menigte duidelijk te maken...

Toen de vrouw haar hand uitstreckte en de zoom van Zijn kleed aanraakte, dacht ze dat die geheime aanraking voor iedereen verborgen zou blijven, maar Christus bemerkte die aanraking en beantwoorde haar geloof met Zijn helende kracht. Ze begreep onmiddellijk dat ze was genezen ende Heer Jezus zou haar geloof niet ongemerkt voorbij laten gaan. Hij keerde zich vlug om en vroeg: "Wie is het, die Mij heeft aangeraakt?" Al de discipelen drongen rondom Hem en duwden tegen hem en Petrus zei: "Meester, de scharen drukken en verdringen U" en U vraagt: "Wie heeft Mij aangeraakt?" "Maar Jezus zeide: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb kracht van Mij voelen uitgaan" (Lukas 8:45,46).

Het geloof dat iets uitmaakt en ons in contact brengt met Christus drukt van onze kant een uitgesproken voorkeur, volmaakt vertrouwen, volledige toewijding uit Het werkt in het leven van de volgeling van Christus ware gehoorzaamheid aan Gods geboden uit, want liefde tot God en liefde tot mensen zal het resultaat zijn van de levende verbondenheid met Christus. —*In Heavenly Places*, p. 108.

Op een vrijblijvende manier spreken over het geloof, te bidden zonder de zielenhonger en levend vertrouwen, werkt niets uit. Een mondelinge belijdenis van geloof in Christus, die Hem slechts aanvaardt als de Heiland van de wereld, kan nooit genezing brengen aan de ziel. Het geloof dat tot redding strekt is niet slechts een intellectuele instemming met de waarheid. Hij die wacht tot hij volledige kennis van zaken heeft voordat hij geloof zal uitoefenen, kan de zegen van God niet ontvangen. Het is niet genoeg te geloven over Christus; we moeten in Hem geloven. Het enige geloof dat ons van nut zal zijn is dat welke Hem omarmt als een persoonlijke Verlosser: dat Zijn verdienste aan zichzelf toerekent. Velen denken dat geloof ene mening is. Reddend geloof is een afspraak waarbij zij die Christus ontvangen zichzelf verbinden in ene verbondsrelatie met God. Waar geloof is leven. Een levend geloof betekent een toename aan levenskracht, een overtuigend vertrouwen waardoor de ziel een overwinnende kracht wordt.—*God's Amazing Grace*, p. 140.

Woensdag 6 mei: de vrouwen die Jezus volgden

Allen die voor God werken moeten de Martha en Maria kenmerken in zich hebben – een bereidwilligheid om te dienen en een oprechte liefde voor de waarheid. Eigen ik en zelfzucht moeten uit zicht verdwijnen. God roept om oprechte vrouwelijke werkers; werkers die deugdzaam zijn en een warm hart hebben, die teder zijn en trouw aan beginselen. Hij roept om volhardende vrouwen die hun gedachten van zichzelf en hun persoonlijk gemak zullen afwenden en hun gedachten zullen richten op God, die woorden van waarheid spreken, bidden met de mensen waarmee zij in contact komen, werken voor de bekering van zielen.

O wat is ons excuus, mijn zusters, dat we niet zoveel mogelijk tijd wijden aan het doorzoeken van de Schriften, om onze gedachten een voorraadschuur te maken van kostbare dingen, opdat we die mogen delen met hen die niet geïnteresseerd zijn in de waarheid? Zullen onze zusters reageren op de noodoproep? Zullen zij werken voor de Meester? — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 118.

Het "ene" dat Martha nodig had, was een kalme, toegewijde geest, een groter verlangen naar kennis aangaande het toekomstige, onsterfelijke leven, en de genadegaven die noodzakelijk zijn voor geestelijke vooruitgang. Zij had minder bezorgdheid nodig voor de dingen die voorbijgaan, en meer voor de dingen die voor eeuwig blijven bestaan. Jezus wil Zijn kinderen leren, iedere gelegenheid aan te grijpen om kennis te vergaren die hen wijs zal maken tot zaligheid. De zaak van Christus heeft plichtsgetrouwe, doortastende werkers nodig. Er is een groot arbeidsterrein voor de Martha's, met hun ijver voor actief godsdienstig werk. Maar laat hen eerst met Maria aan de voeten van Jezus zitten. Laten ijver, stiptheid en werklust geheiligd worden door de genade van Christus; dan zal het leven een onoverwinnelijke kracht ten goede worden.—*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 58, Lazarus, kom uit!*

Wanneer gelovige vrouwen de last van zielen op zich zullen voelen, en de last van zonden die niet van hen zijn, zullen zij werken zoals Christus gewerkt heeft. Zij zullen geen enkel offer te groot vinden om zielen te winnen voor Christus. En iedereen die deze liefde voor zielen heeft, is uit God geboren; zij zijn gereed om in Zijn voetstappen te treden en hun woorden en stem zullen ingezet worden in de dienst van de Meester ...

Dit werk is een voortdurende onderwijzing. Het verlangen om een zegen te zijn openbaart de zwakheid en de ondoelmatigheid van de werker. Dit drijft de ziel naar God in gebed en de Heer Jezus geeft licht en Zijn Heilige Geest en zij begrijpen wat het Christus is die het smelten en breken van de harde harten bewerkstelligt.— *Evangelism*, pp. 465, 466.

Donderdag 7 mei: Volhardend in gebed, opofferingsgezind in geven

God heeft niet gezegd: Vraag een enkele keer en gij zult ontvangen. Hij zegt dat wij moeten vragen. Houd onvermoeid vol met bidden. Het volhardend vragen brengt de smekeling in een ontvankelijker houding en geeft hem een groter verlangen de dingen waarom hij vraagt, te ontvangen. Tegen Marta zei Christus bij het graf van Lazarus: "Indien gij gelooft, zult gij de heerlijkheid Gods zien." (Joh. 11:40) Velen hebben echter geen levend geloof. Daarom zien zij niet meer van Gods macht.

Hun zwakheid is het gevolg van hun ongeloof. Zij hebben meer geloof in hun eigen werk dan in wat God voor hen doet. Zij zorgen voor zichzelf. Zij maken plannen en bedenken dingen maar bidden weinig en hebben weinig echt vertrouwen in God. Zij menen dat zij geloof hebben, maar dit is slechts de impuls van een ogenblik. Omdat zij hun eigen nood niet beseffen of niet Gods bereidwilligheid om te geven, inzien, volharden zij niet in het voorleggen van hun beden voor God.

Onze gebeden moeten even ernstig en volhardend zijn als de smeekbede van de vriend die midden in de nacht om brood kwam vragen. Hoe ernstiger en volhardender wij vragen, des te hechter zal onze geestelijke eenheid met Christus zijn. Wij zullen steeds meer zegeningen ontvangen, omdat ons geloof groter is. — *Lessen uit het leven van alledag, hfdst.12, Vraag en u zal gegeven worden.*

Het is de motivering dat ons handelen kenmerkt, dat het stempel van schandelijkheid of van hoge morele waarde erop drukt. Niet de grote dingen die elk oog ziet en elke tong roemt wordt door God als het meest kostbaarst beschouwd. De kleine plichten die met een blij gemoed worden gedaan, de kleine gaven die niet opvallen en in de ogen van mensen waardeloos schijnen staan vaak het meest in aanzien bij Hem. Een hart van geloof en liefde is voor God kostbaarder dan het duurste cadeau.

De arme weduwe gaf haar leven in het kleine beetje dat ze gaf. Ze ontzegde zichzelf voedsel om de twee stuivers te geven aan de zaak die zij liefhad. En ze deed het uit geloof, erop vertrouwend dat haar hemelse Vader haar grote nood niet over het hoofd zou zien. Het was deze onzelfzuchtige geest en kinderlijk vertrouwen die de aanbeveling van de Heiland kreeg.

Tussen de armen zijn er velen die hun dankbaarheid aan God voor Zijn genade en waarheid willen tonen. Zij verlangen er erg aan te delen met hun rijkere broeders om Zijn dienst te ondersteunen. Deze zielen moeten niet geweigerd worden dat te doen. Laat hen hun stuivers in de hemelse schatkist doen. Als ze het geven met een hart gevuld met liefde voor God, zullen deze kleine giften geheiligde gaven en onbetaalbare offers zijn, waar God met genoegen op kijkt en die Hij zegent.— *Counsels on Stewardship*, pp. 175, 176.

Vrijdag 8 mei: Voor verdere bestudering

Prayer is Appropriate Anytime, Anywhere, *Reflecting Christ*, p. 122.
The Adventist Home, pp. 204, 205.

7. Jezus, de Heilige Geest en gebed

Sabbatmiddag, 9 mei

In al onze beproevingen moeten we ons er op richten om de Heer ernstig te zoeken, er aan denkend dat wij eigenlijk Zijn kinderen zijn door adoptie. Geen menselijk wezen kan onze noden zo begrijpen als Christus. We zullen hulp ontvangen als we Hem vragen in geloof. We zijn de Zijne door de schepping, we zijn van Hem door verlossing.

Door de koorden van goddelijke liefde zijn we gebonden aan de Bron van alle macht en kracht. Als wij ons alleen van God afhankelijk maken, Hem vragen wat wij willen zoals een klein kind Zijn vader vraagt om wat hij wil, dan zullen wij een rijke

ervaring verkrijgen. Wij zullen leren dat God de bron is van alle kracht en macht. — *Lift Him Up*, p. 55.

Besteed veel tijd aan gebed. Laat niets en niemand u van God scheiden, die de bron van uw kracht is. Wanneer u 's morgens opstaat, breng dan alle leden van uw huis samen, zoals Abraham deed, en nodig hen uit om samen met u God te zoeken. Wanneer u dringende zaken hebt, en u naar uw werk getrokken wordt, dan is de noodzaak nog groter om tijd te nemen voor gebed, om uw smeekbeden voor de genadetroon te brengen, en u te verzekeren van de beschermende zorg, de hulp, de genade en de zegen van God. Misgun God de tijd niet die Hij van u vraagt, zodat u zich haastig door een formeel gebed zonder geloof heen werkt, om maar snel naar uw werk te kunnen gaan.

God kan veel voor u doen, zelfs in uw werk, als u Hem er om vraagt. Hij kan Zijn engelen zenden om u te behoeden voor ongelukken, voor breuken en voor verlies van leven en bezit. De reden waarom mensen, die de voorrechten verwaarlozen die God geeft, geen troost en vrede en vreugde meer hebben, is, dat zij niet pauzeren om gemeenschap te zoeken met God die de bron van hun kracht is.

Kan God Zijn Geest uitstorten, kan Hij ons zegenen, als er zo veel onverschilligheid heerst om Hem te dienen? Hij kan ons Zijn rijke zegeningen niet geven zonder dat wij aan Zijn plannen meewerken. Hij zegt: "Zij die mij eren, zal Ik eren"(1 Samuel 2: 30).

Het is voor ons even gepast, en even noodzakelijk, om drie keer per dag te bidden, als het was voor Daniel. Gebed betekent leven voor onze ziel, het fundament voor geestelijke groei. Thuis, tegenover uw familie en tegenover uw personeel, dient u van deze waarheid te getuigen. En wanneer u het voorrecht heeft om met uw broeders en zusters in de gemeente samen te komen, vertel hen dan hoe noodzakelijk het is om het verbindingskanaal tussen God en hun ziel open te houden.

Vertel hen dat wanneer zij het hart en de stem vonden om te bidden, dat God dan antwoorden op hun gebed zal vinden. Vertel hen dat zij hun godsdienstige plichten niet moeten verwaarlozen. Spoor uw broeders en zusters aan om te bidden. Wij moeten zoeken, willen we vinden. Wij moeten vragen, willen we ontvangen. Wij moeten kloppen, willen we dat de deur voor ons opengaat.— *Christus weerspiegelen*, p.206

Laat er meer ernstig gebeden worden in de zoektocht naar God. "Ieder, "zei Christus, "die bidt, die ontvangt; en wie zoekt, die vindt" (Luk. 11:10). Er is mij voorzegt om iedere onderwijzer van het evangelie te overtuigen van de noodzaak om hun begrip van wat Christus voor hen betekent in het dragen van verantwoordelijkheden, te vermenigvuldigen en te vergroten.

Bekwaamheden groeien verbazingwekkend onder de kracht van de Heilige Geest....

Zoekt u God in alle ernst? Bid, bid als een nederige zoekende. Laat niet uw vernuft werken om te bewijzen dat anderen slecht zijn, maar vertel hen teerhartig hun eigen zinvolle hart te onderzoeken, en te bidden tot de Heer voor de zuivering van hun zielentempel van zonden. Laat een ieder zijn eigen zonden opbiechten; dan zal hij dichter naderen met volle zekerheid van geloof. — *The Upward Look*, p. 266.

Zondag 10 mei: Jezus en de Heilige Geest

Wij behoren de Patroon te bestuderen, dat de geest die in Christus woonde in ons mag verblijven. De Redder bevond zich niet tussen de verhevenen en geëerden van de wereld. Hij verdeed zijn tijd niet aan hen die hun gemak en plezier zochten. Hij hielp diegenen die hulp nodig hadden, redde de verlorenen en beperkten, verhief hen die gebukt gingen, verbrak het juk van verdrukking van hen in slavernij, genas de gekwelden en sprak vriendelijke en troostende woorden tot de bedrukten en noodduftigen. Wij worden geacht dit voorbeeld te volgen. Naarmate wij meer begiftigd zijn van de geest van Christus, temeer zullen wij er naar streven er te zijn voor onze medemens. Wij zullen de behoeftigen kunnen zegenen en de bedrukten bemoedigen.... – *In Heavenly Places*, p. 312.

Wanneer gij de verlossing verwacht, dan moet gij bidden. Neemt de tijd daarvoor af. Weest niet gejaagd en zorgeloos in uw gebeden. Smeekt God om in u een algehele hervorming tot stand te brengen, opdat de vruchten des Geestes in u mogen zijn en gij als lichten in de wereld zult schijnen. Weest geen beletsel of vloek voor het werk Gods; gij kunt een hulpe, een zegen zijn. Maakt Satan u wijs, dat gij de algehele zaligheid niet kunt verkrijgen? Geloof hem niet.

Ik zag, dat het 't voorrecht is van iedere Christen, de diepe beweegkrachten van de Heilige Geest te ondergaan.

Een zoete hemelse vrede zal de ziel doorstromen, en gij zult gaarne mediteren over God en de hemel. Gij zult uw vreugde vinden in de heerlijke beloften van Zijn Woord. – *Schatkamer deel 1*, p.51.

Aangaande Farao had God verklaard: "Ik zal zijn hart verharderen, zodat hij het volk niet zal laten gaan. Er was geen uitoefening van bovennatuurlijke macht om het hart van de koning te verharderen. God gaf Farao de duidelijkste blijken van goddelijke macht, maar de vorst weigerde hardnekkig acht te slaan op het licht. Elk vertoon van oneindige macht, door hem verworpen, maakte hem slechts vastbeslotener in zijn opstand. Het zaad van de opstand, dat hij zaaide toen hij het eerste wonder verwierp, droeg vrucht. Toen hij zijn eigen weg bleef volgen en steeds hardnekkiger werd, werd zijn hart steeds harder, tot hij eindelijk neerzag op de koude, dode gezichten van de eerstgeborenen. God spreekt tot de mens door zijn dienstknechten, waarschuwt, vermaand en bestraft de zonde. Hij geeft een ieder de gelegenheid om zijn dwalingen te verbeteren, voor ze vastgeroest raken in het karakter; maar als men weigert zich te laten gezeggen, komt geen goddelijke macht tussenbeide om in te gaan tegen de handelingen van de mens. Hij vindt het steeds gemakkelijker om dezelfde weg te volgen. Hij verhardt zijn hart tegen de invloed van de Heilige Geest. Een verder verwerpen van het licht brengt hem daar waar een krachtiger invloed niet langer in staat zal zijn een blijvende invloed achter te laten. – *Patriarchen en Profeten*, p. 234.

Maandag, 11 mei: Het gebedsleven van Jezus

Toen Jezus uit het water kwam, knielde Hij neer in gebed op de oever van de rivier. Een nieuw en belangrijk tijdperk opende zich voor Hem.

Nog nooit hadden engelen geluisterd naar een dergelijk gebed. Zij waren begerig om boodschappen van liefde en verzekering aan te dragen aan de biddende Verlosser. Maar nee, God de Vader zal zijn Zoon begeleiden. De hemelen waren

geopend en er kwamen stralen van licht en glorie uit in de vorm als van een duif, schijnend als glanzend goud. De duif gelijkende vorm was symboliserend voor de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus...

De glorie die op Christus rustte is een pleit voor de liefde van God voor ons. Het vertelt ons de kracht van gebed – hoe de menselijke stem het oor van God kan bereiken, en onze verzoeken ontvangen worden in het gerechtshoven van de hemel..

Het licht dat uit de geopende hemelen op het hoofd van onze Redder scheen, zal ook op ons schijnen als wij bidden om verleidingen te weerstaan. De stem die tot Jezus Christus sprak, zegt tot iedere gelovende ziel "Dit is Mijn geliefde kind, in wie ik Mijn welbehagen heb"- *Lift Him Up*, p. 78.

Jezus heeft ons deze waarschuwing nagelaten: "Zo waakt dan, want gij weet niet wanneer de heer des huizes komen zal, des avonds laat, of te middernacht, of met het hanengekraai of in de morgenstond; opdat hij niet onvoorziens kome en u slapende vinde." Mark.13:35,36. Van de gemeente Gods wordt verwacht, dat ze gedurende de nachtwake op haar post is, hoe gevaarlijk, en voor hoe lange of korte duur dat ook is. Verdriet is geen verontschuldiging voor haar om minder waakzaam te zijn. Beproevingen moeten niet leiden tot zorgeloosheid maar tot verdubbelde waakzaamheid. Christus heeft door Zijn eigen voorbeeld de gemeente de weg gewezen tot de Bron van haar kracht in tijden van nood, wanhoop, en gevaar. Die waakzame houding moet laten zien dat de gemeente werkelijk Gods volk is. Door dit teken onderscheiden de wachtenden zich van de wereld en tonen dat ze pelgrims en vreemdelingen op aarde zijn.

Wederom wendde de Heiland Zich bedroefd af van Zijn slapende discipelen en bad ten derde male in dezelfde bewoording. Toen kwam Hij nogmaals tot hen en zeide: "Slaapt nu voort, en rust; ziet de ure is nabij gekomen en de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der zondaren." Matth. 26:45. Hoe wreed van de discipelen om zich door slaap te laten overmannen en in de slaap hun gevoelens te verdoven, terwijl hun goddelijke Here zo'n onuitsprekelijke zielenstrijd doorstond. Zouden ze gewaakt hebben, dan zouden ze hun geloof niet verloren hebben toen ze de Zone Gods zagen sterven aan het kruis. Deze belangrijke nachtwake had zich moeten kenmerken door een edele innerlijke strijd en gebed, die hen zou gesterkt hebben om van onuitsprekelijke kwelling van Gods Zoon getuige te zijn. Dat zou hen hebben voorbereid, om, Zijn lijden aan het kruis aanschouwende, enig begrip te hebben van die overstelpende angst, welke Hij onderging in de hof van Gethsémané. En ze hadden zich beter de woorden kunnen herinneren die Hij gesproken had met het oog op Zijn lijden, dood, en opstanding; en te midden van de somberheid van die vreselijke ure der beproeving, zouden enkele lichtstralen der hoop de duisternis doorboord en hun geloof geschraagd hebben. – *Schatkamer deel 1*, pp.229,230.

Dinsdag, 12 mei: De Voorbeeldbidder: deel 1

Het gebed des Heren werd twee maal gegeven door onze Heiland, de eerste maal aan de menigte tijdens de Bergrede, en ten tweeden male enkele maanden later, alleen aan de discipelen. De discipelen waren enige tijd niet bij hun Heer geweest, en toen ze terugkeerden vonden ze Hem in beslag genomen door gemeenschap met God.

Schijnbaar onbewust van hun aanwezigheid bad Hij hardop. Het gelaat van de Heiland werd verlicht door een hemels licht. Hijscheen in de tegenwoordigheid van de Ongeziene te vertoeven; en er was levende kracht in Zijn woorden, als van iemand die met God sprak.

De harten van de discipelen werden diep bewogen. Zij hadden opgemerkt, hoe dikwijls Hij lange uren in de eenzaamheid doorbracht, in gemeenschap met Zijn Vader....

Na uren met God te hebben doorgebracht ging Hij uit, morgen na morgen, om het licht des hemels aan de mensen te brengen. De discipelen waren Zijn uren van gebed in verband gaan brengen met de kracht van Zijn woorden en werken. En terwijl zij luisterden naar Zijn smeekbede, werden hun harten eerbiedig en nederig. Toen Hij ophield met bidden, riepen zij, overtuigd van hun diepe behoefte, uit: "Here, leer ons bidden." Luk. 11:1.

Jezus geeft hun geen nieuwe vorm van gebed. Datgene wat Hij hun reeds eerder geleerd heeft, herhaalt Hij, alsof Hij wilde zeggen: Ge moet begrijpen wat Ik u reeds gegeven heb. Daarin ligt een diepe betekenis die gij nog niet hebt gepeild.

Ons wordt geleerd tot God te gaan met onze dankzegging, onze noden aan Hem bekend te maken, onze zonden te belijden, en aanspraak te maken op Zijn genade overeenkomstig Zijn belofte. – *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp. 91,92.

Gebed is de adem voor de ziel. Het is het geheim van spirituele macht. Geen andere manier van genade kan hiermee worden vervangen, en kan de gezondheid van de ziel bewaren.

Gebed brengt het hart direct in contact met de Goedheid van leven, en versterkt de pees en spier van de religieuze ervaring. Negeer de uitoefening van gebed, of ga krampachtig in gebed, zo nu en dan, wanneer het zo uitkomt, en je verliest je grip op God. De spirituele vermogens verliezen hun kracht, een gezonde en krachtige religieuze ervaring ontbreekt.

Alleen bij Gods altaar kunnen wij onze kaarsen aansteken met goddelijk vuur. Alleen het goddelijk licht zal de kleinheid, de onbekwaamheid van menselijke vermogens openbaren en helder zicht geven op de perfectie en zuiverheid van Christus. Alleen wanneer wij zicht houden op Jezus en verlangen om op Hem te gelijken, alleen wanneer wij Zijn rechtschapenheid aanschouwen dan zullen wij verlangen om dit te bezitten; en alleen wanneer wij dit vragen in ernstig gebed, zal God ons innerlijk verlangen gunnen. – *Gospel Workers*, pp. 254, 255.

Woensdag, 13 mei: Het model gebed, deel 2

Degene die toegewijd is aan God met een oprecht hart en zijn verzoeken in alle eerlijkheid en geloof tot God richt, zal zijn gebeden beantwoord krijgen. Uw geloof in de beloften van God moet u niet laten varen, wanneer u niet direct antwoord ziet of voelt op uw gebeden. Wees niet bang om op God te vertrouwen. Vertrouw op zijn zekere belofte: "Vraag, en u zult ontvangen". God is te wijs om zich te vergissen en te goed om iets goeds te onthouden aan Zijn toegewijdenen, die oprecht wandelen. De mens begaat fouten, en hoewel zijn verzoeken vanuit een eerlijk hart zijn gericht, vraagt hij niet altijd om zaken die goed zijn voor zichzelf, of die voor de glorie van God zijn.

Wanneer dit zo is, hoort onze wijze en goede Vader onze gebeden, en zal antwoorden, soms direct; maar Hij geeft de zaken die goed zijn voor ons en Zijn

eigen glorie. God geeft ons zegeningen; als wij inzicht zouden hebben in Zijn plan, dan zouden wij duidelijk zien dat Hij weet wat goed is voor ons en dat onze gebeden zijn verhoord.

Niets schadelijks wordt gegeven dan de zegeningen die wij nodig hebben, in plaats van iets wat wij vragen wat niet goed is voor ons, maar ons schaadt. — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 120.

Wij bidden tot onze hemelse Vader, "Leid ons niet in verzoeking", en dan, te vaak, verzaken wij te waken over onze voeten die leiden tot verzoeking.

Wij moeten wegblijven van de verleidingen die ons zo gemakkelijk overkomen.. Ons succes wordt bewerkstelligd bij de genade van Christus. Wij moeten de steen des aanstoets, die ons en anderen zoveel verdriet bracht, weggrollen.

Verleiding en beproeving zullen over ons komen maar wij hoeven nooit te worden verzwakt door de vijand. Onze Heiland heeft veroverd in onze naam. Satan is niet onoverwinnelijk....

Christus was zelf zodanig verleid dat Hij iedere ziel weet te helpen die naderhand is verleid. Verleiding is geen zonde; de zonde ligt in het verlangen. Voor de ziel, die vertrouwd op Jezus, betekent verleiding overwinning en grotere kracht. — *Our High Calling*, p. 87.

Jezus leert ons, dat wij slechts vergeving van God kunnen ontvangen, wanneer wij anderen vergeven. Het is de liefde van God, die ons tot Hem trekt, en die liefde kan onze harten niet aanraken zonder liefde voor onze broeders te scheppen.

Nadat Hij het "Onze Vader" beëindigd had, zei Jezus: "Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal ook uw hemelse Vader uw overtredingen niet vergeven."

Hij die niet vergeeft, snijd het kanaal af, waarlangs hij alleen de genade van God kan ontvangen. Wij mogen niet denken, dat indien de mensen, die ons onrecht hebben aangedaan, hun verkeerde daden niet belijden, wij gerechtigd zijn de vergiffenis hun te onthouden. Het is ongetwijfeld aan hen, om hun harten te vernederen in berouw en belijdenis; maar wij moeten een geest van ontferming hebben over degenen die iets jegens ons misdaan hebben, of zij hun fouten bekennen of niet. Hoe bitter zij ons ook gewond mogen hebben, wij mogen aan onze grieven niet toegeven, en medelijden hebben met onszelf om het kwaad dat ons werd aangedaan; maar wanneer wij hopen vergiffenis te ontvangen voor wat we jegens God misdaan hebben, moeten wij allen vergeven, die ons kwaad gedaan hebben. — *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, p.100

Donderdag, 14 mei: Meer lessen over gebed

God zal alles voor ons zijn wat wij Hem willen laten zijn.

Onze lome, halfhartige gebeden zal ons niets brengen vanuit de hemel. Oh, we moeten onze verzoeken benadrukken! Vraag in geloof, wacht in geloof, ontvang in geloof, verheug in hoop, want ieder die zoekt, zal vinden. Wees oprecht hierin. Zoek God met heel je hart. Mensen steken ziel en oprechtheid in alles wat zij ondernemen in stoffelijke zaken, totdat hun inspanningen met succes bekroond zijn.

Leer met intense ernst te zoeken naar de rijke zegeningen die God heeft beloofd, en met volhardende, ingespannen pogingen ontvangt u Zijn licht en Zijn waarheid en Zijn rijke genade.

In oprechtheid, met de ziel hongerend, smekend tot God.

Worstel met de hemelse agentschappen totdat u overwint. Geef uw hele wezen in Gods handen, ziel, lichaam, en geest, en beslis vastberaden om Zijn liefhebbende, geheiligde agentschap te dienen, gestuurd door Zijn wil, gecontroleerd door Zijn geest, toegediend door Zijn Geest.

Vertel Jezus uw wensen in de oprechtheid van uw ziel. U hoeft niet een lange diepgaand twistpunt met, of een preek tot God te houden, maar zeg, met een hart van verdriet voor uw zonden, "Red mij, Heer, of ik verga".

Er is hoop voor zulke zielen. Zij zullen zoeken, zij zullen vragen, zij zullen aankloppen, en zij zullen vinden. Wanneer Jezus de last van de zonde, die de ziel verpletterd, heeft weggenomen, beleeft u de zaligheid van de vrede van Christus. — *Our High Calling*, p. 131

Vaak wacht Hij met het geven van een antwoord om ons geloof te beproeven of de echtheid van onze wensen te toetsen. Als wij overeenkomstig zijn Woord hebben gevraagd, moeten wij zijn belofte geloven en in onze smeekbeden volharden met een vast beslotenheid die zich niet laat tegenhouden.

God heeft niet gezegd: Vraag een enkele keer en gij zult ontvangen. Hij zegt dat wij moeten vragen. Houd onvermoeid vol met bidden. Het volhardend vragen brengt de smekeling in een ontvankelijker houding en geeft hem een groter verlangen de dingen waarom hij vraagt, te ontvangen. Tegen Martha zei Christus bij het graf van Lazarus: "indien gij gelooft zult gij de heerlijkheid Gods zien." Joh. 11:40.

Velen hebben echter geen levend geloof. Daarom zien zij niet meer van Gods macht. Hun zwakheid is het gevolg van hun ongeloof. Zij hebben meer geloof in hun eigen werk dan in wat God voor hun doet. Zij zorgen voor zichzelf. Zij maken plannen en bedenken dingen maar bidden weinig en hebben weinig echt vertrouwen in God. Zij menen dat zij geloof hebben, maar dit is slechts een impuls van een ogenblik. Omdat ze hun eigen nood niet beseffen of niet Gods bereidwilligheid om te geven, inzien, volharden zij niet in het voorleggen van hun beden voor God.

Onze gebeden moeten even ernstig en volhardend zijn als de smeekbede van de vriend die midden in de nacht om brood kwam vragen. Hoe ernstiger en volhardender wij vragen, des te hechter zal onze geestelijke eenheid met Christus zijn. Wij zullen steeds meer zegeningen ontvangen, omdat ons geloof groter wordt. — *Lessen uit het leven van alledag*, pp.

Vrijdag, 15 mei: Voor verdere studie

Gedachten Berg der Zaligheid, p. 63.

Wens der Eeuwen, p. 411.

8. De zending van Jezus

Sabbatmiddag, 16 mei

Christus kwam om het evangelie binnen ieders bereik te brengen. Aan het kruis op Golgotha betaalde Hij de oneindig hoge prijs voor de verlossing van een verloren wereld. Zijn zelfverloochening en zelfopoffering, Zijn onzelfzuchtige inzet, Zijn

vernedering, maar boven alles de opoffering van Zijn leven, getuigen van de grootte van Zijn liefde voor de gevallen mens. Hij kwam naar de aarde om de verlorenen te zoeken en te redden. Zijn werk bestond uit het redden van zondaars, hoe groot ook, uit elke taal en natie. Hij betaalde de prijs voor iedereen, om hen vrij te kopen en hen weer met Hem te verenigen in liefde. De ergste zondaars werden niet gepasseerd; Zijn inzet was speciaal voor hen die de verlossing het hardste nodig hadden. Hoe groter hun behoefte aan verandering, des te groter was Zijn belangstelling, des te rijker Zijn sympathie en des te meer spande Hij Zich voor hen in. Zijn hart vol liefde, werd tot in het diepste geroerd door de toestand van de meest hopeloze gevallen, die ook het meest behoefte hadden aan Zijn hervormende genade. — *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, pag. 491.*

Wij moeten de Heer vragen ons verstand te openen, zodat we de heilige waarheid kunnen bevatten. Wanneer wij ons harten nederig maken voor God, het afleggen van ijdelheid, trots en zelfzucht, dan zal Zijn genade ons rijkelijk geschonken worden; wanneer wij oprecht verlangen en standvastig geloven, dan zullen de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid schijnen in onze geest, en ons verduisterde begrip verlichten. Jezus is het Licht dat ieder mens dat in de wereld komt, verlicht. Hij is het Licht der wereld, en Hij biedt ons aan om tot Hem te komen, en van Hem te leren. Jezus was de grote Leraar. Hij zou onthullingen in de wetenschappen hebben gemaakt die de ontdekkingen van de grootste mannen naar de achtergrond hadden geplaatst als volslagen kinderlijk; maar dit was niet Zijn missie of Zijn werk. Hij was gekomen om verlorenen te zoeken en te redden, en Hij kon het Zich niet veroorloven om Zich af te wenden van Zijn enige doel. Hij liet niets toe dat Hem afleidde. Dit werk heeft Hij ons in handen gegeven. Doen wij het? — *Fundamentals of Christian Education, p. 183.*

Jezus kwam in de wereld om zondaars te redden, niet in hun zonden maar van hun zonden, en om hen te zegenen door de waarheid; en om ervoor te zorgen dat Hij onze perfecte Redder wordt, moeten wij in verbond met Hem komen door persoonlijk geloof. Christus heeft ons gekozen, wij hebben Hem gekozen, en door deze keuze worden wij verbonden met Hem en dienen voortaan te leven, niet voor onszelf, maar voor Hem die voor ons gestorven is. Maar dit verbond kan alleen bewaard blijven door constante waakzaamheid, anders vallen wij voor verleiding en maken een andere keuze, want wij zijn altijd vrij om een andere meester te kiezen die wij verlangen. Verbond met Christus betekent een onuitputtelijke voorkeur voor Hem in elke handeling en gedachte — *That I May Know Him, p. 361.*

Zondag, 17 mei: Het verloren schaap en het verloren munt

In de gelijkenis van het verloren schaap wordt de wonderbaarlijke liefde van Christus voor hen die dwalen getoond. Hij kiest er niet voor bij hen te blijven die Zijn verlossing aannemen, terwijl Hij al Zijn aandacht op hen richt en hun dankbaarheid en liefde in ontvangst neemt. De ware herder verlaat de kudde die Hem liefheeft, en gaat erop uit, de wildernis in, waar Hij tegenslagen moet verduren en oog in oog komt te staan met de dood, om de schapen te zoeken en te redden die van de kudde zijn afgedwaald en die zullen omkomen als ze niet worden teruggebracht.

Wanneer het verlorene na grondig zoeken gevonden wordt, laat de herder, hoewel Hij zelf lijdt onder uitputting, pijn en honger, het verzwakte schaap hem niet

volgen; ook drijft hij het niet voor zich uit, maar, o, wat een wonderbaarlijke liefde, hij legt het op zijn schouders en draagt het terug naar de kudde. Dan nodigt hij zijn burens uit om zich met hen te verheugen over het verlorene dat werd gevonden.

De gelijkenis van de verloren zoon en van de verloren penning tonen ons dezelfde les. Iedere ziel die in het bijzonder gevaar loopt in verleidingen terecht te komen, doet Christus' hart pijn, en roept Zijn meest tedere gevoelens van sympathie op, waarvoor Hij zich tot het uiterste zal inzetten.

Over één zondaar die zich bekeert is Zijn vreugde groter dan over de negenenegentig die geen bekering nodig hebben.— *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, pag. 491.*

..... de beide gelijkenissen stellen verschillende groepen voor. Het verloren schaap weet dat het verloren is. Het heeft de herder en de kudde verlaten, en kan zelf de weg niet terugvinden. Het is een beeld van hen die beseffen dat zij van God gescheiden zijn en die in het duister verkeren, die vernederd en verzocht zijn. De verloren munt stelt diegenen voor die in overtredingen en zonden verloren zijn, zonder zich van hun toestand bewust te zijn. Zij zijn van God vervreemd, maar zij weten dit niet. Zij verkeren in gevaar, maar zij zijn zich onbewust daarvan en zij maken zich geen zorgen.

In deze gelijkenis leert Christus dat zelfs zij, die onverschillig staan ten opzichte van de eisen van God, voorwerp zijn van Zijn liefde en medelijden. Zij moeten worden opgezocht, zodat zij naar God kunnen worden teruggebracht.

Het schaap dwaalde af van de kudde. Het was in de wildernis of in de bergen verdwaald. Het geldstuk werd in huis verloren. Het was heel dicht bij en kon toch slechts door ijverig zoeken worden gevonden.

Deze gelijkenis heeft een les voor elk gezin. In het gezin is vaak grote onachtzaamheid ten aanzien van de ziel van de gezinsleden. Bij hen kan iemand zijn die van God vervreemd is, maar hoe weinig aandacht wordt geschonken aan de mogelijkheid dat een gezinslid verloren kan zijn. — *Lessen Leven van alledag*, pp. 113, 114.

De liefde van God was Christus' onderwerp wanneer Hij sprak over Zijn missie en Zijn werken. "Daarom heeft de Vader Mij lief, " zei Hij, "omdat Ik mijn leven geef om het opnieuw te nemen" (Johannes 10:17) De apostelen begrepen deze liefde goed wanneer zij zagen hoe hun Verlosser schande, smaad, twijfel en verraad verdroeg, toen zij Zijn ondragelijke pijn in het Hof zagen, en Zijn dood aan het kruis van Golgotha. Dit is een liefde waarvan geen de diepte ooit kan doorgronden. Toen de apostelen het begrepen, toen hun waarneming grip kreeg op Gods goddelijke barmhartigheid, toen realiseerden zij zich dat er een zingeving was waarin het lijden van de Zoon het lijden van de Vader was — *That I May Know Him*, p. 69.

Maandag, 18 mei: De gelijkenis van de verloren zoon: deel 1

Om een waarheidsgetrouwe weergave van de tedere, liefdevolle, medelijdende zorg uitgeoefend door Zijn Vader te geven, gaf Jezus de gelijkenis van de verloren zoon. Hoewel zijn kinderen fouten maakten en verdwaalden van Hem, als zij berouw tonen en terugkeren, zal Hij hen met vreugde ontvangen zoals gemanifesteerd door een aardse vader in het ontvangen van een lang verloren zoon die berouwvol terugkeert. — *Evangelism*, p. 56.

Gods liefde blijft verlangen naar iemand die gekozen heeft zich van Hem los te maken en Hij stelt pogingen in het werk om hem terug te brengen naar het huis van de Vader.

In zijn ellende kwam de verloren zoon tot zichzelf. De bedrieglijke macht van Satan over hem was verbroken. Hij besepte zijn eigen dwaasheid.....Zo ellendig als hij was, vond de verloren zoon hoop in de zekerheid van de liefde van zijn vader. Deze liefde trok hem naar huis. Zo is het de verzekering van Gods liefde die de zondaar er toe brengt terug te keren tot God. —*Lessen Leven van Alledag*, p.119.

De strijd tussen goed en kwaad is niet minder hevig als het was in de dagen van de Verlosser. De weg naar de hemel is niet vlakker geworden dan toen. Al onze zonden moeten weggenomen worden. Elke geliefde bron van vermaak die onze geestelijke vooruitgang belemmert moet worden afgesneden. Het rechteroog of de rechterhand moet worden opgeofferd, als het ervoor zorgt dat wij de wet overtreden. Zijn wij bereid om af te zien van onze eigen wijsheid, en om het koninkrijk van de hemel als een klein kind te ontvangen? Zijn wij bereid af te zien van onze eigengerechtigdheid? Zijn wij bereid om de menselijke goedkeuring op te offeren? De prijs van het eeuwige leven is van oneindige waarde. Zijn wij bereid om de hulp van de Heilige Geest te verwelkomen, en ermee samen te werken, inspanningen te doen en offers te brengen die in verhouding staan tot de waarde van de zaak die moet worden verkregen? —*Messages to Young People*, p. 56.

De Heer vergeeft allen die zich bekeren van hun zonden. Het zijn degenen die zich niet bekeren, degenen die zichzelf versterken in het zelfvertrouwen, waarvan Hij zich afkeert...

Nooit zal hij weigeren om naar de stem van tranen en berouw te luisteren. Nooit zal Hij Zijn gezicht afkeren van de nederige ziel die tot Hem komt in berouw en verdriet. . . .

Het gemeentelid dat het Woord van God gelooft, zal nooit onverschillig zijn voor een ziel die zichzelf vernedert en zijn zonde belijdt. Laat de berouwvolle met gejuich terug genomen worden. Christus is op de wereld gekomen om iedereen te vergeven die zegt: "Ik heb berouw. Ik heb spijt van mijn zonde". Wanneer een broeder zegt: "God heeft mij vergeven. Wil jij mij vergeven?", omklem zijn hand en zeg: "Zoals ik hoop te worden vergeven, vergeef ik ". —*Reflecting Christ*, p. 203.

Dinsdag, 19 mei: De gelijkenis van de verloren zoon, deel 2

Toen de vrolijke, onnadenkende jongen het huis van zijn vader verliet, had hij geen flauw besef van de pijn en het verlangen in het hart van de vader. Toen hij danste en feestvierde met zijn wilde vrienden, besepte hij nauwelijks wat voor een schaduw over zijn ouderlijk huis was gevallen. En nu hij met pijnlijke, vermoeide schreden op weg is naar huis, weet hij niet dat iemand naar zijn terugkeer uitzielt.

Maar terwijl hij nog veraf is, ziet zijn vader hem. Liefde is scherp. Zelfs de ontaarding door jaren van zonde kan de zoon niet verbergen voor het oog van de vader. 'Hij werd met ontferming bewogen, liep hem tegemoet, viel hem om de hals en omhelsde hem teder.'

De vader wil niet dat een verachtelijke blik zal spotten met de ellende en de vodden van zijn zoon. Hij neemt de kostbare mantel van zijn schouders en wikkelt

deze om diens magere gestalte. Deze snikt zijn berouw uit en zegt: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u en ben niet meer waard uw zoon te heten. De vader houdt hem dicht tegen zich aan en brengt hem naar huis. Hij krijgt geen gelegenheid te vragen om de plaats van een dagloner. Hij is een zoon, die geëerd zal worden met het beste wat het huis bevat en die door de bedienden gerespecteerd en gediend zal worden.— *Lessen Leven van Alledag*, p.120

Zag de oudste broer zijn nare, ondankbare geest? Besepte hij dat zijn broer, hoewel deze verkeerd had gedaan, toch zijn broer was? Had de oudste broer berouw over zijn afgunst en hardvochtigheid? Wat dit betreft, zwijgt Christus.

De gelijkenis ging nog verder en het lag aan zijn toehoorders hoe de afloop zou zijn.

Door de oudste zoon werden de onboetvaardige joden in Christus dagen bedoeld, en ook de Farizeeën uit alle tijden die met verachting neerzagen op hen, die zij als tollenaars en zondaars beschouwden.....Zij beweerden dat zij zonen waren in Gods huis, maar zij hadden de gezindheid van een dagloner. Zij werkten niet uit liefde, maar met de hoop op loon....De terugkeer van de verloren zoon, waarover de Vader Zich verblijdde, wekte bij hen alleen maar afgunst....

Zelfgerechtigheid leidt niet alleen tot een onjuiste voorstelling van God,, maar maakt de mensen koud en kritisch jegens hun broeders. De oudste zoon stond door zijn zelfzucht en afgunst klaar om op zijn broer te letten, om elke daad te bekritisieren en hem om de kleinste fout te beschuldigen. Hij zou elke tekortkoming zien en elke verkeerde daad duidelijk aan het licht brengen. Zo zou hij proberen zijn eigen onverzoenlijke geest te rechtvaardigen. Velen doen hetzelfde. Terwijl iemand strijd tegen een stroom van verzoeken, staan zij daar hardvochtig, eigenzinnig, klagend en beschuldigend. Al beweren zij kinderen van God te zijn hun daden ademen de geest van Satan. Door hun houding jegens hun broeders plaatsen deze aanklagers zich daar, waar God zijn licht niet op hen kan doen schijnen.

Als u uzelf alleen maar ziet als zondaar, gered door de liefde van uw hemelse Vader, zult u medelijden hebben met anderen die onder de zonde lijden. Niet langer zult u ellende en berouw beantwoorden met afgunst en afkeuring. Als het ijs van zelfzucht in uw hart is gesmolten, zult u meevoelen met God en delen in zijn blijdschap om de verlorenen te redden.....

Hoewel u de verlorenen niet welkom zult heten, zal de blijdschap blijven en de afgedwaalden zullen hun plaats hebben naast de Vader in zijn werk.

Wie veel vergeven is, die zal veel liefhebben. Maar u zult buiten zijn in het duister. 'Wie niet liefheeft, heeft God niet gekend; want God is liefde.'1 Joh. 4:8. — *Lessen Leven van Alledag*, pp. 123,124.

Woensdag, 20 mei: Gemiste kansen

In de gelijkenis van de rijke man en Lazarus laat Christus zien dat de mensen in dit leven over hun eeuwige bestemming beslissen. Gedurende de genadetijd wordt Gods genade iedereen aangeboden. Maar als de mensen hun kansen verknoeien door zichzelf te behagen, snijden zij zich af van het eeuwige leven. Later krijgen zij niet opnieuw een proeftijd. Door hun eigen keus hebben zij een niet te overbruggen kloof gemaakt tussen henzelf en God. — *Lessen leven van alle Dag*, p.154.

Ook nu zijn er velen die dezelfde weg bewandelen. Hoewel ze kerkleden zijn, zijn ze onbekeerd...Zij zijn net zo rechtvaardig in Gods oog als de grootste zondaar. De mens die verlangt naar de opwinding van werelddingen; de geest die vervuld is van liefde voor vertoon, kan God niet dienen. Evenals de rijke man uit de gelijkenis heeft zo iemand geen neiging om te strijden tegen de begeerten van het vlees. Hij geeft liever aan de begeerte toe. Hij kiest de atmosfeer van de zonde. Plotseling wordt hij door de dood weggerukt en gaat ten grave met het karakter, dat gedurende zijn leven gevormd is door samenwerking met Satans dienaren. Hij heeft geen macht in het graf hetzij goed hetzij kwaad te kiezen. Want als een mens sterft vergaan zijn plannen. (Ps.146:4; Pred. 9:5,6)

Als Gods stem de dode wekt, zal hij uit het graf komen met dezelfde begeerten, hartstochten, en smaak die hij gekoesterd heeft tijdens zijn leven. God doet geen wonder om de mens te herscheppen, als deze zich niet wil laten herscheppen, terwijl hij alle mogelijke gelegenheid daartoe heeft en hem alle kans wordt geboden. Tijdens zijn leven voelde hij niets voor God, en vond geen blijdschap in het dienen van Hem. Zijn karakter is niet in harmonie met God en hij zou in de hemel niet gelukkig kunnen zijn....

Van Christus leren betekent zijn genade, dat wil zeggen: zijn karakter ontvangen. Maar zij die de kostbare gelegenheden en geheiligde invloeden die hun op aarde worden geboden, niet benutten, zijn niet geschikt om deel te hebben aan de zuivere toewijding van de hemel. Hun karakter is niet gevormd naar Gods beeld. Zij hebben door hun eigen nalatigheid een diepte geschapen die door niets overbrugd kan worden. Tussen hen en de rechtvaardigen bestaat een onoverkomelijke kloof. — *Lessen Leven van Alle Dag*, pp.161,162.

Verlossing is niet om gedoopt te worden, niet om onze namen opgenomen te hebben in de kerkboeken, niet om de waarheid te verkondigen. Maar het is een levende vereniging met Jezus Christus door in het hart vernieuwd te worden, het doen van de werken van Christus in geloof en liefdevolle arbeid, in geduld, zachtmoedigheid, en hoop. Iedere ziel die met Christus verenigd is, zal een levende missionaris zijn voor allen rondom hem. — *Evangelism*, p. 319

Donderdag, 21 mei: Ik was blind, maar nu kan ik zien

Pas wanneer de zondaar een Zaligmaker nodig heeft, zal zijn hart naar de Ene gaan die hem helpen kan. Toen Jezus zich onder de mensen begaf, waren het de zieken die een arts wilden. De armen, de verdrukten en bedroefden volgden Hem, om hulp en troost te ontvangen, die zij elders niet konden vinden. De blinde Bartimeus wacht langs de weg; Hij wacht al lang om Christus te kunnen ontmoeten.

Drommen van mensen die hun ogen bezitten gaan heen en weer, maar zij hebben geen verlangen om Jezus te zien. Eén blik van geloof zou Zijn liefdevolle hart raken, en zou hen de zegeningen van Zijn genade brengen; maar ze beseffen de ziekte en armoede van hun ziel niet, en ze hebben geen behoefte aan Christus. Maar niet de arme blinde man. Zijn enige hoop is Jezus. Als hij wacht en uitziend naar, hoort hij het getrappel van vele voeten, en hij vraagt gretig "Wat betekent dit lawaai van vele voorbijgangers?"

De omstanders antwoorden dat "Jezus de Nazarener voorbijging." Met de gretigheid van intens verlangen, roept hij: "Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!" Ze proberen hem tot zwijgen te brengen, maar hij schreeuwt nog heftiger

"Gij Zoon van David, heb medelijden met mij!" Deze oproep wordt gehoord. zijn volhardende geloof wordt beloond. Niet alleen is zijn fysieke zicht hersteld, maar de ogen van zijn inzicht worden geopend. In Christus ziet hij zijn Verlosser, en de Zon der Gerechtigheid schijnt in zijn ziel. Allen die naar Christus verlangen net als de blinde Bartimeus, en die net zo serieus en vastberaden zijn als hij was, zullen, net als hij, de zegen ontvangen waarnaar zij hunkeren. — *Sons and Daughters of God*, p. 126

Toegeven aan verleiding begint met het toelaten dat de geest aarzelt, met het niet voortdurend vertrouwen in God. Indien wij niet verkiezen onszelf volkomen aan God te geven, dan zijn wij in duisternis. Wanneer wij enig voorbehoud maken, dan laten wij een deur open waardoor Satan kan binnenkomen om ons op een dwaalspoor te brengen door zijn verzoeken. Hij weet, dat indien hij ons uitzicht kan verduisteren, zodat het oog des geloofs God niet kan zien, er geen hinderpaal meer zal zijn voor de zonde.

Het overheersen van een zondig verlangen toont de begoocheling van de ziel aan. telkens wanneer wordt toegegeven aan dat verlangen wordt de afkeer van de ziel tegenover God versterkt. Door het pad te volgen dat Satan gekozen heeft, worden wij omringd door de schaduwen van het kwaad, en iedere schrede leidt naar een diepere duisternis, en doet de verblindheid van het hart toenemen....

Door voortdurend het kwaad te koesteren en opzettelijk geen acht te slaan op de smeekbeden van goddelijke liefde, verliest de zondaar zijn liefde voor het goede, het verlangen naar God, zelfs het vermogen om het licht des hemels te ontvangen. De uitnodiging der genade klinkt nog even helder als toen het voor het eerst over de ziel daagde; maar de stem klinkt voor dove oren, het licht schijnt op blinde ogen. — *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp. 82,83.

Vrijdag, 22 mei: Voor verdere bestudering

Lessen Leven van Alle dag, p.112, en 115,116.

9. Jezus, de Meesterleraar

Sabbatmiddag, 23 mei

De mensen stonden versteld over Zijn leer, want Zijn woord was met gezag." Luk.4:32. Nooit had iemand gesproken met zo'n kracht om tot denken aan te zetten, om naar het hogere te streven, om elk vermogen van lichaam, geest en ziel tot leven te wekken.

De leer van Christus, evenals zij sympathieën, omvatte de hele wereld. Er kan geen levensomstandigheid, geen crisis in de menselijke ervaring zijn, waarnaar niet bij voorbaat in zijn leer wordt verwezen en waarvoor de beginselen van die leer geen les bevatten. Daar Hij de Vorst der leraren is, zal ervaren worden dat Zijn woorden een gids zijn voor Zijn medewerkers tot aan het einde van de tijd.

Voor Hem waren het heden en de toekomst, het nabije en het verre één. Voor Hem lagen de noden van de gehele mensheid open. Zijn geestesoog beschouwde elk toneel van menselijke inspanning en prestatie, van verzoeking en strijd, van verwarring en gevaar. Alle harten, alle gezinnen, alle genoegens en vreugden en doelstellingen waren Hem bekend.....

Van Zijn lippen kwam het Woord van God in de harten van de mensen met nieuwe kracht en nieuwe betekenis.

Opnieuw woonde God op aarde; menselijke harten werden zich Zijn tegenwoordigheid bewust; de wereld lag verzonken in Zijn liefde. De hemel kwam af tot de mensen. In Christus erkenden hun harten Hem Die voor hen de wetenschap der eeuwigheid had geopend. – *Karaktervorming*, pp.79,80.

De zending van Jezus werd bewezen door overtuigende wonderen. Zijn leer verwonderde het volk....Het was een stelsel van waarheid dat de mensen van het hart ontmoete.

Zijn leer was duidelijk, helder en bevattelijk. De praktische waarheid die Hij bracht had een overtuigende kracht, en trok de aandacht van het volk. Een grote menigte vertoefde aan zijn zijde, zich verbazende over zijn wijsheid. Zijn manier

kwam overeen met de grote waarheid die Hij verkondigde. Er was geen excuus, geen aarzeling, noch een schaduw van twijfel of onzekerheid dat het anders zou zijn als wat Hij verklaarde. Hij sprak van het aardse en het hemelse, van het menselijke en het goddelijke, met overtuigende autoriteit; en het volk "stond versteld over zijn leer, want Hij leerde hen als gezaghebbende."

David waardeerde de goddelijke verlichting, en erkende de kracht van het Woord van God. Hij verklaarde, "Het openen van Uw woorden verspreid licht, het geeft onverstandige inzicht." (Ps. 119:130) Laat hen die licht wensen de Schriften onderzoeken, vergelijkende tekst met tekst, en met God pleiten voor de verlichting door de Heilige Geest. De belofte is dat zij die zoeken, vinden zullen. – *Review and Herald*, 6 juli, 1911.

Zondag, 24 mei: De Autoriteit van Jezus

De gedachte dat God een arme, zondige, treurende mens kan nemen, en hem door zijn genade kan omvormen, zodat hij erfgenaam van God wordt en deelgenoot met Jezus, dat is iets wat te groot is voor onze begrippen....Christus neemt de zonden van de overtreder op zich, en bekleed hem met Zijn gerechtigheid, en door Zijn herscheppende genade maakt Hij hem bekaam voor de omgang met engelen en spreken met God. – *Gods Amazing Grace*, p. 250.

In de synagoge sprak Jezus over het koninkrijk dat Hij kwam oprichten. Hij sprak over zijn zending om Satans gevangenen te bevrijden. Opeens werd Hij onderbroken door een kreet van angst. Een bezetene werkte zich door de mensen naar voren en riep uit: "Ha, wat hebt Gij met ons te maken, Jezus van Nazareth? Zijt Gij gekomen om ons te verdelgen? Ik weet wel wie Gij zijt: de Heilige Gods."

Overall heerste verwarring en opschudding. De aandacht van de mensen werd van Christus afgeleid. Op zijn woorden werd geen acht geslagen. Met die bedoeling had Satan zijn slachtoffer de synagoge binnengeleid. Maar Jezus bestrafte de boze geest en zei: "Zwijg stil en vaar van hem uit." En de boze geest wierp hem in het midden neer en voer van hem uit zonder hem enig kwaad te doen.

.....De bezetene begreep ten dele dat hij in de aanwezigheid was van iemand die hem kon bevrijden, maar toen hij die machtige hand wilde aangrijpen, hield de wil van een ander hem tegen en uitte hij woorden van een ander, de strijd tussen de macht van Satan en zijn verlangen naar verlossing was vreselijk.

...Het zag er naar uit dat de gepijnigde man zijn leven zou laten in de strijd met de vijand die zijn ongeluk wilde. Maar de Heiland sprak met gezag en bevrijdde de gevangene. De man die bezeten was geweest stond op ten aanschouwe van de verbaasde menigte, overgelukkig met zijn pas hervonden vrijheid. Zelfs de boze geest had getuigd van de goddelijke macht van de Heiland.

..De mensen waren stom van verbazing.

Zodra zij weer konden spreken, riepen ze tot elkaar: "Wat is dit? Een nieuwe leer met gezag. Ook de onreine geesten geeft Hij bevelen en zij gehoorzamen Hem. Mark.1:27. – *Jezus, de Wens, der Eeuwen, p.203*

In de harten van de Farizeeën kwamen de gevoelens op, "Wie heeft de macht om zonden te vergeven? Het is alleen God die deze macht heeft."

Toen zei Jezus tot hen: " Maar opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensenmacht heeft op de aarde zonden te vergeven, (zei Hij tot de verlamde,) tot u zeg Ik , sta op, neem uw bed op en ga naar huis." Luk. 5:24.

Wat, neem uw bed op met zijn verlamde armen! Wat opstaan met zijn verlamde voeten! Wat deed hij? Waarom, hij deed precies wat hem bevolen was. Hij deed wat de Heer hem gezegd had om te doen.

De kracht van de wil zette zijn de verlamde spieren en armen in beweging, en ze gehoorzaamden, terwijl ze voor een lange tijd niet gehoorzaamd hadden. deze manifestatie toonde aan het volk, dat er Een in hun midden was die niet alleen de zonden kon vergeven, maar ook de zieken kon helen. – *Faith and Works, p.67.*

Maandag, 25 mei: Christus' grandioze bergrede

Door beproeving en vervolging wordt de heerlijkheid – het karakter – van God geopenbaard in Zijn uitverkorenen. De gemeente van God, gehaat en vervolgd door de wereld, wordt opgevoed en onderricht in de school van Christus. Zij wandelen op de smalle weg op aarde; zij worden gezuiverd in de oven der beproeving. Zij volgen Christus door de hevige strijd heen; zij verdragen zelfverloochening, en ervaren bittere teleurstellingen; maar hun pijnlijke ervaring leert hen de schuld en smart der zonde kennen, en zij bezien die met afschuw. Daar zij deel hebben aan het lijden van Christus, zijn zij voorbestemd om ook deel te krijgen aan Zijn heerlijkheid. In een heilig visioen zag de profeet de overwinning van het volk van God. Hij zegt: "En ik zag iets als een zee van glas met vuur gemengd, en de overwinnaars...staande aan de glazen zee, met de citers Gods, en zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn Uw werken, Here God Almachtige: " rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der volkeren." Opb. 15:2,3. " Zij zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal Zijn tent over hen uitspreiden." Opb. 7:14,15. – *Gedachten Berg der Zaligsprekingen, p.33.*

We moeten hier onze karakters vormen. God wil ons testen en beproeven door ons in een positie te plaatsen om grote kracht te ontwikkelen voor wat we te verduren krijgen, voor zuiverheid en edelheid van de ziel, met een perfect geduld van onze kant, en volkomen vertrouwen in een gekruisigde Redder.

We zullen tegenstellingen, kwellingen, en zware beproevingen tegenkomen, want dit zijn testen van God. Hij zal zitten als een louteraar en zuiveraar van zilver en Hij zal Zijn volk reinigen als goud en zilver, zodat ze offeranden der gerechtigheid offeren aan de Heer. – *Confrontation*, p.93.

De gulden regel is het beginsel van ware hoffelijkheid, en de zuiverste illustratie daarvan zien we in het leven en karakter van Jezus. O, welke stralen van tederheid en schoonheid straalden uit het dagelijkse leven van onze Heiland! Welk een lieflijkheid vloeide uit Zijn aanwezigheid! Dezelfde geest zal geopenbaard worden in Zijn kinderen. Zij, bij wie Christus wonen, zullen omgeven zijn door een goddelijke sfeer. Hun witte klederen van reinheid zullen geuren van de reuk uit de tuin des Heren. Hun gelaat zal het licht weerkaatsen van het Zijne, en het pad verlichten voor struikelende, vermoeide voeten.

Geen mens die het ware ideaal voor ogen heeft van wat een karakter volkomen maakt, zal falen de tederheid en het medegevoel van Christus te openbaren. De invloed der genade zal het hart verzachten, de gevoelens louteren en zuiveren, en een hemelse kiesheid en gevoel voor verhoudingen geven.

Maar de gulden regel heeft nog een diepere betekenis. Een ieder, die tot rentmeester gemaakt is over de menigvuldige genade Gods, wordt opgeroepen om deze genade mee te delen aan zielen die in onwetendheid en duisternis zijn, evenals hij, indien hij in hun plaats was, zou willen, dat zij die genade aan hem zouden meedelen. De apostel Paulus zegt: "van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden ben ik een schuldenaar." Rom. 1:14 Alles wat u geweten hebt over de liefde van God, alles wat gij hebt ontvangen aan rijke gaven van Zijn genade, meer dan de meest onwetende en verdorven ziel op aarde, bent u die ziel schuldig, om deze gaven aan hem mede te delen. – *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, 119,120.

Dinsdag, 26 mei: Een nieuwe familie

Het leven van Christus, dat leven geeft aan de wereld, is in Zijn Woord. Het was door Zijn woord dat Jezus de zieken genas en de duivelen uitwierp; door Zijn woord stilde Hij de zee, en wekte Hij doden op; en het volk gaf getuigenis dat Zijn woord met kracht was. Hij sprak het Woord van God, zoals Hij gesproken had tot al de profeten en leraren van het Oude Testament. De hele Bijbel is een openbaring van Christus. Het is onze krachtbron. – *In Heavenly Places*, p.134.

Christus zag de jonge man aan en verlangde zijn hart te bezitten. Hij wilde hem graag uitzenden als boodschapper om een zegen te zijn voor de mensen. In de plaats van wat hem werd gevraagd op te geven, bood Christus hem het voorrecht aan van gemeenschap met Zichzelf. "Volg Mij" zei Hij. Petrus, Jacobus en Johannes hadden dit een vreugde geacht. Ook de jonge man zag bewonderend op tot de Heiland. Hij voelde zich tot Hem aangetrokken. Maar hij het was niet bereid beginsel van zelfopoffering van de Heiland te aanvaarden. Hij stelde zijn rijkdom boven Christus. Hij verlangde naar het eeuwige leven, maar wilde niet de onzelfzuchtige liefde in zijn hart ontvangen, die alleen leven betekent en verdrietig wende hij zich van Christus af.

Toen de jonge man zich afwende, zei Jezus tot de discipelen: "Hoe moeilijk kunnen ze die geld hebben, in het koninkrijk Gods ingaan." – *Lessen Leven Alledag*, p. 244.

De Heiland was uitgenodigd voor een feestmaal bij een Farizeeër. Hij aanvaardde uitnodigingen van zowel rijken als armen en naar zijn gewoonte maakte Hij van de gelegenheid gebruik om zijn lessen vol waarheid te ontvouwen. Bij de joden werd een geheiligde maaltijd verbonden met al hun gelegenheden van nationale en godsdienstige blijdschap. Voor hen was het een zinnebeeld van de zegeningen van het eeuwige leven. Het onderwerp waarbij ze graag stilstonden was het grote feestmaal, als zij zouden aanzitten met Abraham, Izaäk en Jacob, terwijl de heidenen met verlangende blik buiten stonden en toekeken. De waarschuwende les vol onderricht die Christus wilde geven, illustreerde Hij nu met de gelijkenis van een groot maal. De joden meenden Gods zegeningen voor zowel dit leven als voor de toekomst voor zichzelf te houden.

Zij ontkenden dat God barmhartig was voor de heidenen. Met de gelijkenis liet Christus zien dat juist zichzelf op het punt stonden de uitnodiging van genade, de oproep tot Gods koninkrijk te verwerpen. Hij liet zien dat de uitnodiging die zij veronachtzaamden zou gaan naar hen die zij verachtten, degenen die zij niet eens wilden aanraken, alsof ze melaatsen waren waarvoor zij zich moesten wachten.

Toen de Farizeeër zijn gasten voor de maaltijd uitkoos, had hij zijn eigen zelfzuchtige wensen geraadpleegd. Christus zei tot hem: "Wanneer gij een middag – of avondmaaltijd aanricht roep dan niet uw vrienden of broeders of uw verwanten of uw rijke buren; die zouden immers op hun beurt u ook kunnen uitnodigen en gij zoudt terugbetaling ontvangen. Maar wanneer gij een gastmaal aanricht, nodig dan bedelaars, misvormden, lammen en blinden.

En gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om terug te betalen. Want het zal u terug betaald worden bij de opstandig der rechtvaardigen."

Deze feesten hadden nog een verdere strekking. De geestelijke zegeningen die Israël kreeg, waren niet alleen voor hen. God had hen het brood des levens gegeven, om het te breken voor de wereld. – *Lessen Leven Alledag*, pp.130,131.

Woensdag, 27 mei: Liefde omschreven: De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, deel 1

De Christelijke godsdienst is praktisch. Het schakelt voor de gelovige geen van de belangrijke plichten van het leven uit. Toen de wetgeleerde Jezus vroeg: "Meester wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?" Stelde Jezus hem een wedervraag: "Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest Gij?" Hij antwoorde en zei: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf." En Hij zeide tot hem: " Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven." Luk. 10:25 – 28. Het is niet een godsdienst van niets doen dat hier wordt geschetst, maar één die verplicht tot energiek gebruik van alle geestelijke en verstandelijke krachten.

Louter trage mijmeringen, ijdele beschouwingen, dat is geen godsdienst. God verlangt van ons dat we onze verschillende talenten naar waarde weten te schatten, en die we ze zullen vermeerderen door er constant praktisch gebruik van te maken. Zijn volk moet de modellen van verbetering zijn in al de betrekkingen van het leven. Aan een ieder van ons heeft Hij een werk gegeven om te doen, in overeenstemming

met onze mogelijkheden; en het is ons voorrecht om ons in Zijn zegen te verheugen terwijl een toegewijde kracht van lichaam en geest haar gelovig vervult, met de glorie van Zijn naam in het vooruitzicht.– *Fundamentals of Christian Education*, p. 419.

De dienaar van God zal bedenken dat hij niet één wortel van de aard zelfzucht kan liefhebben. Hij kan niet zijn plicht tegenover God doen en tegelijkertijd zijn naaste onderdrukken. Het tweede principe van de wet is gelijk aan het eerste. "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." "Doe dit en u zult leven." Dit zijn de woorden van Jezus Christus waar niet van afgeweken kan worden van de kant van geen enkele man, vrouw, of jeugd die een ware Christen wil zijn. Het is de gehoorzaamheid aan de principes van de wet van God, dat het karakter kneed naar de goddelijke gelijkenis.....

Als we de lijdende naaste niet verzorgen, breken we daarmee de wet van God. Hij die God liefheeft, heeft niet alleen liefde voor zijn naaste, maar zal ook met teder medelijden omzien naar de schepselen die God heeft geschapen.

Als de Geest van God in de mens is, leidt hem dat eerder tot leniging dan tot het veroorzaken van lijden...

We moeten voor iedere oorzaak van lijden zorg dragen en onszelf als Gods werktuig zien en dat het onze taak is om de noden tot het uiterste te lenigen. Wij zijn de medewerkers samen met God. Er zijn sommigen die grote genegenheid aan hun familie bewijzen, aan hun vrienden en gunstelingen, maar die falen om vriendelijk en zorgzaam te zijn aan hen die een tedere sympathie behoeven, die vriendelijkheid en liefde nodig zijn. Laten wij ons met een ernstig hart afvragen, "Wie is mijn naaste?"

Onze naaste zijn niet altijd onze burens of speciale vrienden, of eenvoudig degenen die tot onze kerk behoren of die zo denken als wij denken. Onze naaste is de hele menselijke familie. Wij moeten goed doen aan alle mensen, en speciaal aan de huisgenoten in het geloof. We moeten aan de wereld een blijk geven van wat het betekend om de wet van God uit te leven. We moeten God boven alles liefhebben en onze naaste als onszelf. – *Sons and Daughters of God*, p. 52.

Donderdag, 28 mei: De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, deel 2

Door deze gelijkenis is de plicht van de mens tegenover zijn naaste voor altijd vastgesteld. We moeten voor iedere zaak van lijden zorg dragen, op onszelf zien als helpers van God, met als onze plicht de noden van de lijdende tot het uiterste te verzachten. Wij zijn de medewerkers van God. Er zijn sommigen die een grote aandacht hebben voor hun familie, vrienden en gunstelingen, maar die falen om vriendelijk en zorgzaam te zijn voor hen die tedere sympathie, genegenheid en liefde nodig hebben.

Laten wij, met een ernstig hart, ons zelf afvragen, wie is mijn naaste? Onze naaste is niet altijd onze familie of speciale vrienden, het zijn niet altijd degenen die tot onze kerk behoren, of die zo denken als wij denken. Onze naaste is de hele menselijke familie. We moeten goed doen aan alle mensen, speciaal aan de huisgenoten in het geloof. We moeten aan de wereld tonen wat het betekent om Gods wet uit te leven.

Ga naar de burens, één voor één en sta zo dicht bij hen zodat hun hart verwarmd wordt door uw onzelfzuchtige interesse en liefde. Sympathiseer met hen, bid voor

hen, kijk uit naar mogelijkheden om hen goed te doen, en als het kan, nodig een paar uit en open het Woord van God voor hun verduisterde verstand. Let op, als degene die verantwoordelijk is voor de zielen van de mensen, en reken het tot het grootste voorrecht dat God u geeft om samen met Hem te werken in Zijn morele wijngaard. – *Reflecting Christ*, P. 229.

En zie, een wetgeleerde stond op om Hem te verzoeken en zeide: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? En Hij zeide tot hem: Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest gij? Hij antwoorde en zeide: Gij zult de Here uw God liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf. En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven. (Luc. 10:25-28)

Als er geen andere tekst was in de Bijbel, deze verklaring geeft duidelijk licht en kennis en zekerheid aan iedere ziel...Dan toont Christus in de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan wie onze naaste is, en geeft ons een voorbeeld van de liefde die wij zullen betonen aan hen die lijden en in nood verkeren. – *The Upward look*, p. 215.

Vrijdag, 29 mei: Voor verdere bestudering

Testimonies for the church. vol. 2, pp. 490,491.

10. Jezus volgen in het dagelijks leven

Sabbatmiddag, 30 mei

Thans, broeders hebt u zichzelf ontwikkeld er waren veel twijfels en kwesties die u moest leren om uw ziel in de lijn van het geloof te krijgen. U moet spreken over het geloof, u moet het geloof uitleven, u moet handelen naar het geloof, zodat uw geloof toeneemt. Beoefen dat levende geloof, en u zult groeien om mannen en vrouwen te versterken in Christus Jezus. – *Faith and Works*, p. 78.

“Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad” (1 Joh. 4:19). Ware bekering, ware heiliging, zal een zaak zijn van verandering in ons zicht en onze gevoelens tot elkaar en tot God. En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem. (vers 16). We moeten groeien in het geloof. We moeten de heiligmaking van de Geest kennen. In ernstig gebed moeten we God zoeken, opdat de goddelijke Geest mag werken in ons. Dan zal God verheerlijkt worden door het voorbeeld van de menselijke vertegenwoordiger. We zullen medewerkers zijn met God. – *Selected Messages Book 3*, p. 200.

Als de waarlijk bekeerde ziel zich verheugd in de liefde van God, zal hij het als zijn plicht voelen het juk van Christus op te nemen en in harmonie met Hem samen te werken. De Geest van Christus rust op hem.

Hij openbaart de liefde van de Redder, zijn medelijden en erbarming, omdat hij één is met Christus. Hij verlangt er naar anderen tot Christus te brengen. Zijn hart smelt van tederheid als hij het gevaar ziet van de ziel die zonder Christus is. Hij

waakt voor de zielen als iemand die rekenschap moet geven. Met uitnodigingen en smekingen gemengd met bemoedigingen en beloftes van God, zoekt hij de zielen voor Christus te winnen; en het staat in de lijst van boeken opgetekend. Hij is een medewerker samen met God.

Is God niet het juiste doel voor navolging? Het moet het werk van een Christelijk leven zijn om zich aan Christus te geven, en zichzelf te vormen tot een meer perfecte gelijkenis van Christus. De zonen en dochters van God moeten voortgaan in hun gelijkenis tot Christus, ons voorbeeld. Dagelijks Zijn heerlijkheid zien, en Zijn weergaloze grootheid overpeinzen.– *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp.121,122.

Zondag, 31 mei: Vermijd schijnheiligheid

Datgene wat Gods volk meer speciaal scheid van de algemene religieuze kerken is niet alleen haar belijdenis, maar het karakter als voorbeeld en hun principiële onzelfzuchtige liefde. De krachtige zuiverende invloed van de Heilige Geest op het hart, draagt dit uit in woorden en werken, het scheidt hen van de wereld en benoemt hen als Gods bijzondere volk. Het karakter en de opstelling van Christus' volgelingen zal zijn als van de Meester. Hij is het model, het heilige en perfecte voorbeeld aan Christenen gegeven om na te bootsen. Zijn getrouwe volgelingen zullen hun broeders liefhebben en in harmonie met hen zijn. Ze zullen hun naaste liefhebben zoals Christus hen als voorbeeld gegeven heeft, en een offer brengen als dat kan om een ziel over te halen om zijn zonden te laten om bekeerd te worden tot de waarheid.

De waarheid diep geworteld in de harten van de gelovigen, zullen ontspringen en vrucht dragen tot gerechtigheid. Hun woorden en werken zijn kanalen door welke de zuivere principes van waarheid en heiligheid overgebracht worden aan de wereld. Speciale zegeningen en voorrechten zijn voor hen die de waarheid liefhebben en wandelen in overeenstemming met het licht dat ze ontvangen hebben.

Als ze nalaten dit te doen zal hun licht verduisteren. Als het volk van God onafhankelijk wordt, laat de Heer hen over aan hun eigen wijsheid. Genade en waarheid zijn beloofd aan het nederige hart, aan de gehoorzame en de getrouwe. – *Testimonies for the Church*, vol.3, pp. 58,59.

De Farizeeën bouwden de graven der profeten en versierden hun gedenktekens. Zij zeiden tot elkaar: Als wij in de dagen van onze vaders hadden geleefd, zouden wij geen gemene zaak met hen hebben gemaakt door het bloed van Gods dienstknechten te vergieten.

Terzelfder tijd maakten zij plannen om het leven van zijn Zoon te nemen. Dit moet ook gelden als een les voor ons. Het moet ons de ogen openen voor Satans macht om de mens die zich afkeert van het licht der waarheid, te misleiden. Velen volgen het voetspoor van de Farizeeën. Zij tonen eerbied voor mensen, die ter wille van hun geloof zijn gestorven. Zij verbazen zich over de verblinding van de Joden die Christus hebben verworpen. Zij zeggen: Als wij in die tijd hadden geleefd, zouden wij zijn leer vol blijdschap hebben aanvaard. Wij zouden beslist geen aandeel hebben gehad aan de schuld van hen, die de Heiland hebben verworpen. Maar als gehoorzaamheid aan God zelfverloochening en ootmoed vragen, onderdrukken deze zelfde mensen hun overtuiging en weigeren te gehoorzamen. Op deze wijze openbaren zij dezelfde geest als de Farizeeën, die door Christus werden veroordeeld. – *Wens der Eeuwen*, p. 512.

Laat mensen op verantwoordelijke posities bedenken, dat, met betrekking tot een kwestie, er niet een regel of actie is voor mensen met gezag en een andere voor de klas waarvan verwacht wordt dat ze zich bij de beslissingen zullen neerleggen; niet een regel voor de bestuurder en een andere voor de veronderstelde ondergeschikten.... De getrouwe leerlingen van Christus, combineren geloof en waarheid en gerechtigheid in de praktijk van hun leven, ze willen de weg van de Heer houden; er wordt geen oogluikend toezien of zelfzuchtigheid in praktijk gebracht. Ieder pad, dat God niet heeft uitgezet voor de mens om dat te volgen, is van de vernietiger.

Ik ben vroeg voordat het dag was opgestaan om deze woorden te schrijven, want ik zie dat er een groot werk gedaan moet worden in het hart en de praktijk voor de mensen met autoriteit die erg opdringerig zijn om wetten en beperkingen voor anderen te maken, terwijl ze zelf Gods wet niet gehoorzamen. Soms zullen ze leren dat er alleen voorspoed en geluk is in geen ander pad dan de weg van de Heer. De reden van de mens mag duister zijn, het geweten zoekt door langdurige praktijk haar eigen weg te volgen, maar het is niet de weg van vrede of zekerheid. Waar de vrede van God in het hart regeert, daar is zachtheid en de liefde van Christus. – *Letter 75*, 1895.

Maandag, 1 juni: Vrees God

De Bijbel toont Christus aan ons, als de Goede Herder, zoekende met onvermoeide voeten naar het verloren schaap. Door methoden die speciaal de Zijne zijn helpt Hij allen die in nood verkeren. Met tedere, welwillende genade, verleent Hij hulp aan de zonden zieke zielen, brengend genezing en sterkte.

De eenvoud en ernst waarmee Hij hen die in nood verkeerden toespreekt heiligt ieder woord. Hij verkondigt Zijn boodschap van de berghelling, van de vissersboot, in de woestijn, op de grote doorgangswegen.

Overall waar Hij mensen vond die bereid waren om te luisteren, was Hij gereed om voor hen het schathuis van de waarheid te openen. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 262.

Onze hemelse Vader bedroeft of bezeerd de mensen kinderen niet graag. Maar Hij heeft Zijn bedoeling met de wervelwind en de storm, in het vuur en de vloed.

De Heer staat toe dat calamiteiten over Zijn volk komen om hen te redden voor een groter gevaar. Hij wenst dat ieder zijn eigen hart ijverig en zorgvuldig op de proef stelt, en dan zich dichter tot God keert, zodat God dichter tot hem komt. Ons leven is in de handen van God. Hij ziet de gevaarlijke bedreigingen voor ons die wij zelf niet kunnen zien... Hij kent onze vorm, er aan denkend dat wij stof zijn. Zelfs de haren van ons hoofd zijn geteld. Hij werkt door natuurlijke doelen om Zijn volk te leiden zodat ze gedenken dat Hij hen niet heeft vergeten, maar dat Hij voor hen wenst dat ze de weg zullen verlaten welke, als het toegestaan was deze ongecontroleerd en onberispelijk te volgen, hen in groot gevaar zou brengen.

Beproevingen komen tot ons om ons te leiden om onze harten te onderzoeken, om te zien of ze gezuiverd zijn van alles wat verontreinigt. De Heer werkt voortdurend voor ons tegenwoordige en eeuwige welzijn. Er gebeuren zaken die onverklaarbaar schijnen maar als we ons vertrouwen op de Heer stellen, geduldig op Hem wachten, met voor Hem nederige harten, dan zal Hij de vijand niet toelaten om te triomferen.

De Heer wil Zijn kinderen veilig stellen op Zijn manier, met zulke bedoelingen en werktuigen dat de eer tot Hem terug keert. Tot Hem alleen behoort de lofprijzing.

Iedere ziel die gered is moet deelhebber zijn met Christus en Zijn lijden, zodat hij ook een deelhebber kan zijn van Hem in Zijn eer. Hoe weinigen begrijpen waarom God hen blootstelt aan beproeving. Het is door de beproeving van ons geloof dat we geestelijke sterkte ontvangen. De Heer wil Zijn volk leren om volledig op Hem te steunen..... God wenst Zijn kracht op vele manieren te openbaren door de levens van Zijn volk. – *The Upward look*, p. 65

Gods volk zal ook moeten lijden, hoewel ze worden vervolgd en verdrukt, ontbering en honger lijden, zal God hen niet laten omkomen. De God die voor Elia zorgde, zal geen van Zijn offervaardige kinderen in de steek laten. Hij die de haren op hun hoofd telt, zal voor hen zorgen en ze zullen ondanks de hongersnood genoeg te eten hebben. Terwijl de ongelovigen van honger omkomen en door epidemieën sterven, zullen engelen de rechtvaardigen beschermen en ook in hun behoeften voorzien. De belofte aan degenen die "in gerechtigheid wandelen" luidt: "Zijn brood is gewis, zijn water verzekerd." De ellendigen en de armen zoeken naar water, maar het is er niet, hun tong verdroogt van dorst; "Ik de Here, zal hen verhoren; Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten." Jes.33:15,16; 41:17. – *De grote strijd*, p. 581.

Dinsdag, 2 juni: Wees voorbereid en waakzaam

Het is nu de tijd om ons voor te bereiden op de komst van onze Heer. Kennis om Hem te ontmoeten kan niet in een korte tijd verkregen worden. Als voorbereiding voor die plechtige gebeurtenis moet men alert, wachtende en

wakende zijn, gecombineerd met ernstig werk. Zo zullen Gods kinderen Hem de eer geven. Te midden van de bezige scènes van dit leven zullen hun stemmen gehoord worden sprekende met woorden van bemoediging, geloof en hoop. Alles wat ze hebben en zijn, is geconcentreerd op de dienst van de Meester. – *God's Amazing Grace*, p. 353.

We leven in de tijd van de afsluitende tonelen van de geschiedenis van deze aarde. De profetie vervult zich snel. De uren van de genade tijd vliegen voorbij. We hebben geen tijd – geen ogenblik – te verliezen. Laten we tijdens onze wacht niet slapende gevonden worden. Laat niemand in zijn hart of door zijn werken zeggen: "Mijn heer vertoeft te komen." (Matth. 24:48). Laat de boodschap van Christus spoedige wederkomst met ernstige woorden van waarschuwing horen. Laat ons overal mannen en vrouwen overtuigen zich te bekeren en zo de toorn die te komen staat ontvluchten. Laten wij hen wakker schudden en hen ertoe aanzetten zich onmiddellijk voor te bereiden, want we weten niet precies wat ons nog te wachten staat. Laten predikanten en leken samen de rijpende velden ingaan....

De Here komt spoedig en we moeten voorbereid zijn om Hem in vrede te ontmoeten. Laten we vastbesloten zijn om alles te doen wat we kunnen om het licht aan de mensen rondom ons te brengen, We moeten niet bedroeft zijn maar juist blij, en we moeten Jezus steeds voor ogen houden...

We moeten klaar zijn en op Zijn verschijning wachten. O, wat heerlijk zal het zijn om Hem te zien en als zijn verlostes verwelkomt te worden! We hebben lang gewacht, maar ons geloof is niet verzwakt. Wanneer we eindelijk de koning in

al Zijn schoonheid mogen zien, zullen we voor altijd gezegend zijn. Ik voel de noodzaak luid uit te roepen: "Terug naar huis!" We naderen de tijd dat Jezus met kracht en grote heerlijkheid zal komen om Zijn vrijgekochten naar hun eeuwig tehuis te brengen. – *Maranatha*, p. 106.

Ik zag dat als, in de voorzienigheid van God, welzijn was verkregen, het geen zonde is bezittingen te hebben; en als er zich geen gelegenheden voordoen om het voor gebruik te besteden is het bezit er van nog steeds geen zonde. Maar als er mogelijkheden zijn om het aan de broeders te geven om het tot eer van God te gebruiken voor de vooruitgang van Zijn zaak, en we geven het niet het zal een zaak van een struikelblok zijn voor hen. In de dagen van moeilijkheden dat wat voor hen een schat was zal tegen hun getuigen.

Ik zag dat als God u welvaart gegeven heeft boven de eenvoudigen en de armen, zou u dat bescheiden moeten maken, hier door heeft u een grotere verantwoording. Waar veel is gegeven, zelfs van wereldlijke zelfstandigheid, zal er veel worden geëist.

Door deze principes is u gebonden edelmoedig, royale maatregelen te treffen. Zoek om mogelijkheden om goed te doen met wat u hebt. Leg voor uzelf een schat op in de hemel.

Ik zag dat het minste dat van Christenen in de laatste dagen vereist wordt is om een geest van vrijgevigheid te bezitten, en aan de Heer een deel te geven van alles wat vermeerdert. Iedere getrouwe Christen heeft dit als een voorrecht gezien, maar sommigen die alleen de naam dragen, hebben dit als een taak gezien; de genade en liefde van God had nooit in hen gewerkt, anders zouden ze blij de beweegreden van hun verlosser hebben aangenomen. Maar Christenen die in de laatste dagen leven, en die op hun Heer wachten, zijn verplicht meer te doen dan dit. God verplicht hen tot offerande. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, pp. 169,170.

Woensdag, 3 juni: Wees een vruchtbare getuige

In de gelijkenis van de zaaier zegt Christus dat de verschillende resultaten van het zaaien afhankelijk zijn van de grond. Steeds zijn de zaaier en het zaad dezelfde.

Zo leert Hij dat wanneer Gods Woord zijn doel niet bereikt in ons hart en leven, de oorzaak bij onszelf gezocht moet worden. Maar de gevolgen zijn niet buiten ons bereik. Het is waar dat wij onszelf niet kunnen veranderen, maar wij hebben de macht om te kiezen en het is onze zaak te bepalen wat wij willen worden. De toehoorders langs de weg – van de steenachtige grond en van de dorren – hoeven niet zo te blijven. De Geest van God probeert steeds weer de ban van verdwazing te doorbreken, die de mensen er toe brengt op te gaan in wereldse dingen, en streeft ernaar een verlangen te wekken naar de onvergankelijke schat. Als mensen weerstand bieden aan de Geest, schenken ze niet meer zo veel aandacht aan Gods Woord en veronachtzamen dit. Zelf zijn ze aansprakelijk voor de hardheid van hun harten die onmogelijk maakt dat het goede zaad wortel schiet en voor de ontwikkeling van het kwaad dat de groei tegenhoudt. De tuin van het hart moet bewerkt worden. De grond moet worden losgewerkt door een diepgaand berouw over de zonde. Vergiftige, satanische planten moeten worden uitgeroeid. De grond die bedekt was met dorren kan alleen met noeste arbeid worden teruggewonnen. Zo kunnen de verkeerde neigingen van het natuurlijke hart alleen overwonnen worden door zich ernstig in te spannen in de naam en de kracht van Jezus. De Heer zegt ons door Zijn profeet: "Ontgint u nieuw land en zaait niet tussen de doornen." "Zaait in

gerechtigheid, oogst in liefde," Jer. 4:3; Hos. 10:12. God wil dit werk voor ons doen en Hij vraagt ons om met Hem samen te werken. – *Lessen Leven van alle Dag*, pp. 29,30.

Zo moet Gods werk in onze wereld bevorderd worden. Trouwe rentmeesters moeten het geld van de Heer in Zijn schatkamer brengen, opdat de arbeiders naar alle delen van de wereld uitgezonden kunnen worden. De gemeente hier beneden moet God met zelfverloochening en offeranden dienen. Op die wijze moet het werk voortgezet worden en moeten de heerlijkste overwinningen behaald worden.

Liefde voor verloren zielen bracht Christus aan het kruis van Golgotha. Liefde voor zielen zal ons tot zelfverloochening en opoffering leiden, tot redding van hetgeen verloren is. En wanneer de volgelingen van Christus aan de Heer teruggeven wat het Zijne is, verzamelen zij schatten die hun eigendom zullen zijn, wanneer zij de woorden horen: "Wél gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer." "Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de Leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods."

Matth. 25:21; Hebr. 12:2. De vreugde van zielen voor eeuwig behouden te zien, zal het loon zijn van een ieder die in de voetstappen van de verlosser volgt. – *Getuigenissen deel 9* (Ned.) p.61 .

Donderdag, 4 juni: Wees een dienende leider

Zelfs de discipelen, die uiterlijk gezien alles hadden verlaten ter wille van Jezus, hadden in hun hart niet nagelaten voor zichzelf grote dingen te wensen. Deze geestesgesteldheid was oorzaak van de twistvraag wie de voornaamste zou zijn. Dit kwam tussen hen en Christus en maakte dat ze weinig begrepen van zijn werk van zelfopoffering, dat zij zo traag waren in het verstaan van de verborgenheid der godzaligheid. Zoals gist bederft en rotting zal veroorzaken als het zijn gang kan gaan, werkt de zelfzuchtige geest, als deze wordt gekoesterd, verontreiniging en ondergang in de hand.

Hoe algemeen verbreid is deze listige, bedrieglijke zonde onder de volgelingen van onze Heer in deze tijd, net als vroeger het geval was! Hoe vaak wordt ons dienen van Christus, onze omgang met elkaar geschonden door een verborgen verlangen naar zelfverheffing! Hoe licht geven wij toe aan zelfbevrediging, aan het verlangen naar menselijke lofprijzingen. Liefde voor zichzelf, het verlangen naar een gemakkelijker leefwijze dan God heeft bepaald leidt tot het aannemen van menselijke meningen en overleveringen in plaats van Gods geboden. – *Wens der Eeuwen*. p. 338.339.

Op liefdevolle wijze maar met diepe nadruk probeerde Jezus het kwaad te herstellen. Hij liet zien welk beginsel in de hemel overheerst en waaruit echte grootheid bestaat. gemeten naar de hemelse maatstaf. Wie door trots en liefde voor aanzien gedreven werden, dachten aan zichzelf en aan de beloning die zij konden krijgen in plaats van te bedenken hoe zij God de gaven konden terug betalen die zij gekregen hadden. Voor hen zou geen plaats zijn in het koninkrijk der hemelen, want zij werden gerekend tot de gelederen van Satan.

Nederigheid gaat aan de eer vooraf. Om een vooraanstaande plaats onder de mensen in te nemen kiest God iemand die als Johannes de Doper voor God een

nederige plaats inneemt. De discipel met een kinderlijke gesteldheid heeft het meeste succes in zijn werken voor God. Engelen van God kunnen samenwerken met iemand die niet uit is op zelfverheffing maar op het redden van mensen. Wie zich ten volle bewust is van zijn behoefte aan Gods hulp zal daarom smeken en de Heilige Geest zal hem indrukken geven van Jezus waardoor hij wordt gesterkt en verheven. Na gemeenschap met Christus zal hij uitgaan om te werken voor hen die omkomen in hun zonden. Hij is voor zijn werk gezalft en hij slaagt waar menig geleerde en verstandelijke wijze zou falen.

Als mensen zich echter verheffen en menen dat zij onontbeerlijk zijn voor het slagen van Gods grote plan, maakt de Here dat zij opzij worden gezet. Dan wordt duidelijk gemaakt dat God niet van hen afhankelijk is. Het werk staat niet stil omdat zij opzij gezet worden, maar gaat met groter kracht voorwaarts. – *Wens der Eeuwen*, p. 363.

Vrijdag, 5 juni: Voor verdere bestudering

This Day Wish God. p. 192.

Education, The Law of Ministry, p. 103.

11. Het koninkrijk van God

Sabbatmiddag, 6 juni

Te weten dat de ogen van de Heer op ons zijn gericht en dat Hij een open oor heeft om naar onze gebeden te luisteren is inderdaad een voldoening, te weten dat we een vriend hebben die nooit faalt wie we kunnen vertrouwen waar het een voorrecht is dat de geheimen van de ziel niet door woorden uitgedrukt zullen worden.

De woorden van Christus zijn veel meer waard dan de mening van allen (anderen): "Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden." Dit is het eerste grote doel – het koninkrijk der hemelen, de rechtvaardigheid van Christus. Andere doelen moeten ondergeschikt zijn aan deze. – *Testimonies for the Church*, vol 1, p.502.

Jezus antwoordde: "Het rijk Gods komt niet met uiterlijk vertoon; ook zal men niet zeggen, zie hier is het! of daar! want het koninkrijk Gods is bij u." Gods koninkrijk begint in het hart. Zie niet hier of daar naar manifestaties van aardse macht als aanduiding van zijn komst. – *Wens der Eeuwen*, p. 419.

In de Bijbel wordt de uitdrukking "het koninkrijk Gods zowel voor "het koninkrijk der genade" als voor het "koninkrijk der heerlijkheid" gebruikt. Paulus spreekt over het koninkrijk der genade in zijn brief aan de Hebreeënen. Nadat hij heeft gewezen op "Christus, de hogepriester die kan meevoelen met onze zwakheden."

Zegt de apostel: "Laten wij met vrijmoedigheid toegaan tot de *troon der genade*, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden." Hebr. 4:15,16. De troon der genade stelt "het koninkrijk der genade" voor, waar een troon is, is ook een koninkrijk. Christus gebruikt in veel gelijkenissen de uitdrukking "het koninkrijk der hemelen" om de werking van Gods genade in het hart van de mensen aan te duiden.

De troon der heerlijkheid stelt het "koninkrijk der heerlijkheid" voor. Christus verwijst naar dit koninkrijk wanneer Hij zegt: "Wanneer dan de Zoon des mensen

komt in Zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem dan zal Hij plaats nemen op de troon Zijner heerlijkheid en al de volken zullen voor Hem verzameld worden." Matth. 25: 31,32. Dit koninkrijk ligt nog in de toekomst. Het zal bij de wederkomst van Christus worden opgericht.

Het "koninkrijk der genade" werd onmiddellijk na de zondeval ingesteld. Toen werd een plan uitgewerkt voor de verlossing van de gevallen mens. Dit koninkrijk bestond toen op grond van de intentie en belofte van God. De mens kon door het geloof burger van dit koninkrijk worden.

Toch werd het pas bij de dood van Christus opgericht...

Toen Hij Zijn leven gaf en de doodskreet "Het is volbracht" slaakte was de uitvoering van het verlossingsplan verzekerd. De belofte van verlossing die aan het gevallen mensenpaar werd gedaan, was bekrachtigd. Het koninkrijk der genade, dat vroeger beloofd was, werd toen opgericht. – *De Grote Strijd*, pp.324, 326.

Zondag, 7 juni: Kenmerken van het Koninkrijk van God, deel 1

Vaak zond Jezus zijn discipelen weg om hun gezinnen te bezoeken en daar te rusten, maar zacht weerstond Hij hun pogingen om Hem van Zijn werk af te houden....

Vroeg in de morgen, kwamen Petrus en zijn metgezellen naar Jezus met de boodschap dat de mensen van Kapernaüm Hem al weer zochten. De discipelen waren tot dusver bitter teleurgesteld over de ontvangst, die aan Jezus was bewezen. De gezaghebbers in Jeruzalem trachten Hem te doden. Zelfs zijn eigen stadgenoten hadden zijn leven gezocht. Maar in Kapernaüm werd Hij verwelkomd met blijdschap en de hoop van de discipelen werd groter. Misschien waren er onder de vrijheidslievende Galileeërs mensen, die het nieuwe koninkrijk wilden ondersteunen. Maar verbaast hoorden ze Jezus zeggen: "Ook aan de andere steden moet ik het evangelie van het koninkrijk Gods verkondigen, want daartoe ben ik uitgezonden."

In de opwinding die op dat tijdstip in Kapernaüm heerste, bestond het gevaar dat het doel van de zending uit het oog zou worden verloren. Jezus was niet tevreden met het vestigen van de aandacht op Zichzelf als wonderdoener of genezer van ziekten. Hij wilde dat de mensen Hem zouden zien als hun Heiland. Terwijl de mensen maar al te graag geloofden dat Hij als koning was gekomen om een aards koninkrijk te stichten, wilde Hij hun aandacht afwenden van aardse en richten op geestelijke dingen. Alleen werelds succes zou zijn werk hinderen. – *Wens der eeuwen*, pp. 206,207.

Door het verlossingsplan, breekt Jezus Satans houvast over de menselijke familie en bevrijdt zielen van zijn macht. Al de haat en vijandschap van de aardsrebel wordt getroffen als hij de bewijzen van Christus oppermacht ziet, en met duivelse kracht en list werkt hij om het overblijfsel van de kinderen des mensen aan Hem te ontworstelen, degenen die Zijn verlossing hebben aangenomen.....

Maar Jezus onze advocaat schenkt een doeltreffend motief ten behoeve van allen die door berouw en geloof de bescherming van hun zielen aan Hem hebben toevertrouwd. Hij bepleit hun zaak en bedwingt hun aanklagers met de machtige argumenten van Golgotha.

Zijn volkomen gehoorzaamheid aan Gods wet, zelfs tot de dood aan het kruis, heeft Hem al de macht gegeven in hemel en op aarde, en Hij maakt aanspraak op de genade en verzoening van Zijn Vader voor de schuldige mens. Tot de aanklager van

Zijn volk verklaart Hij: "De Here bestraffe u, Satan, is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt?"

Allen die het kleed van Christus gerechtigheid hebben aangetrokken zullen voor Hem staan als uitgekozen, als gelovig en getrouw. Satan heeft niet de macht om hen uit de hand van Christus te rukken.

Christus zal geen enkele ziel die met berouw en geloof aanspraak maakt op Zijn bescherming laten vallen onder de macht van de vijand. Zijn woord is borg: "Tenzij men Mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, en hij zal vrede met Mij maken." Wij kunnen de aanvallen van Satan op ons niet beantwoorden.

Christus alleen kan een effectieve verontschuldiging voor ons maken. Hij is in staat de aanvaller te laten zwijgen met argumenten die niet gefundeerd zijn op onze verdienste, maar op Zijn eigen. – *Lift Him up*, p. 234.

Maandag, 8 juni: Kenmerken van het Koninkrijk van God, deel 2

Als je, je vastklemt aan de sterkte van de machtige helper, en niet spreek met je vijand en nooit klaagt tegen God, zal Hij zijn beloften bekrachtigen. De ervaringen die u vandaag opdoet schenken vertrouwen dat Hij ook wil helpen bij de moeilijkheden die u morgen ondervind. Iedere dag die komt, breng u, als u als een klein kind vertrouwd, nader tot Jezus en de hemel. Door het tegemoet treden van de dagelijkse beproevingen en moeilijkheden, met een standvastig vertrouwen in God, zult u keer op keer de beloften van de hemel op de proef stellen, en ieder ogenblik zult u de les van het geloof leren. U zult sterkte ontvangen om de verleiding te weerstaan, en als er grotere verzoeken komen zult u instaat zij die te verduren. – *Our High Calling*, p.326.

De val van onze eerste ouders verbrak de gouden ketting van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid van de menselijke wil aan de goddelijke. Gehoorzaamheid werd niet langer geacht als een absolute noodzaak. De menselijke vertegenwoordigers volgden hun eigen voorstelling waarvan de Heer zei, dat de inwoners van de oude wereld alleen maar boos waren. De Here Jezus verklaart, Ik heb de geboden van mijn Vader gehouden. Hoe? Als een man! " Zie Ik kom om Uw wil te doen O God." Tegenover de beschuldigingen van de Joden stond Hij openhartig in Zijn zuivere, deugdzame, heilige karakter en daagde hen uit, "Wie van u kan Mij overtuigen van zonde?" De verlosser van de wereld kwam niet alleen om een offer te zijn voor de zonde, maar ook om voor de mens een voorbeeld te in alle dingen. Hij was een leraar, een opvoeder zoals de wereld nooit voordien zag of hoorde. Hij sprak als een die autoriteit had, en toch vroeg Hij het vertrouwen van iedereen.

De eengeboren Zoon van de oneindige God heeft, door Zijn Woord, Zijn praktische model, een juist voorbeeld achtergelaten dat wij moeten navolgen.

Door Zijn woorden heeft Hij ons geleerd om God te gehoorzamen, en door Zijn eigen voorbeeld heeft Hij ons laten zien hoe we God kunnen gehoorzamen. Dit is het juiste werk, en Hij wil dat dit door ieder mens gedaan wordt, om God met begrip te gehoorzamen en door regel en voorbeeld anderen te leren wat ze zullen doen om een gehoorzaam kind van God te zijn. – *Lift Him Up*, p. 169.

Jezus heeft aan de hele wereld een wijze kennis van Zijn goddelijke zending en werk gegeven. Hij kwam in deze wereld om het karakter van de Vader te vertegenwoordigen, en als we het leven, de woorden en de werken van Jezus

Christus bestuderen, worden we op iedere manier geholpen in de ontwikkeling in gehoorzaamheid tot God; en als we het voorbeeld dat Hij ons heeft gegeven naleven, zijn we levende brieven bekend en gelezen door alle mensen. Wij zijn de levende menselijke vertegenwoordigers om het karakter van Christus te tonen aan de wereld. Christus gaf niet alleen bijzondere regels om te tonen hoe we gehoorzame kinderen worden, maar Hij toonde ons door Zijn eigen leven de dingen die juist en acceptabel zijn voor God, daardoor is er geen excuus waarom we dingen niet zouden doen welke aangenaam zijn in Zijn oog.

We moeten altijd dankbaar zijn dat Jezus ons bewezen heeft door werkelijke feiten dat de mens de geboden van God kan houden, als tegenspraak tegen Satans leugens dat de mens deze niet kan houden. De Grote Leraar kwam naar onze wereld om aan het hoofd van de mensheid te staan, om aldus de mensheid te verheffen en te heiligen door Zijn heilige gehoorzaamheid aan al Gods vereisten, tonende de mogelijkheid om de geboden Gods te gehoorzamen.

Hij heeft bewezen dat gehoorzaamheid een leven lang mogelijk is. Zo geeft Hij mensen aan de wereld, zoals de Vader de Zoon gaf, om in hun leven het leven van Jezus Christus te toe te lichten. – *Manuscript 1*, 1892.

Dinsdag, 9 juni: Het koninkrijk van God: Nu al, nog niet

Het is hoognodig dat we nu acht slaan op onszelf. Tal van waarschuwingen zijn gegeven. Kunnen wij de vervulling niet zien van de voorspellingen uit de mond van Christus en vermeld in het eenentwintigste hoofdstuk van Lukas? Hoe velen bestuderen de woorden van Christus? Hoe velen bedriegen hun eigen ziel en ontzeggen zich de zegeningen, die ze anders deelachtig kunnen worden, zo zij willen geloven en gehoorzamen? De deur der genade staat nog steeds open en het is ons voorrecht beslag te leggen op de hoop die ons in het Evangelie wordt geboden. Laten we dan tot inkeer komen en bekeerd worden en onze zonden laten opdat ze mogen uitgewist worden. "De hemel en de aarde zullen voorbij gaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbij gaan. En wacht uzelf, dat uw harten niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij en dronkenschap en zorgen dezes levens, en dat u die dag niet onvoorziens overkome. Want gelijk een strik zal hij komen over al degenen die op de aardbodem gezeten zijn. Waakt dan te aller tijd, biddende dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen die geschieden zullen, en te staan voor de Zoon des mensen" Luc. 21:33-36. – *Schatkamer*, deel 3. p. 431.

Maar toen nederigheid en toewijding in de gemeente plaats moesten maken voor hoogmoed en vormendienst verkoelde de liefde voor Christus en het geloof in de wederkomst. Mensen die zich voor Gods volgelingen uitgaven, gingen zo volledig op in de dingen van deze wereld en in het zoeken van genot dat ze geen oog hadden voor de tekenen van zijn verschijning. Het geloof in de wederkomst was op de achtergrond geraakt, de tekenen over dit onderwerp werden verduisterd door verkeerde interpretaties. Op den duur schonk men er geen aandacht meer aan en vergat men zelfs dat ze bestonden. Dit was vooral in de kerken van Amerika. Door de vrijheid en welvaart onder al de lagen van de bevolking door het grote verlangen naar rijkdom en luxe waardoor de mensen al hun zinnen zetten op het verdienen van zo veel mogelijk geld en door de zucht naar populariteit en macht, die binnen het bereik van iedereen schenen te liggen, hadden de mensen alleen belangstelling en tijd voor

de dingen van dit leven en verschoven ze de plechtige dag waarop er een einde zou komen aan de bestaande wereld orde zover mogelijk naar de toekomst.

Toen Christus zijn volgelingen wees op de tekenen van zijn wederkomst voorzegde Hij ook de grote afval vlak vóór zijn wederkomst. De mensen zouden zich zoals in de dagen van Noach volledig overgeven aan de bezigheden van deze wereld en naar het zoeken van plezier – zij zouden kopen, verkopen, planten, bouwen, huwen en ten huwelijk geven – en zouden gewoon geen tijd over hebben voor God en het eeuwige leven. Christus waarschuwing voor de gelovigen die in deze tijd leven, luidt: 'Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaart worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, en die dag niet plotseling over u kome als een strik.' "Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen." Luk. 21:34,36. – *De Grote Strijd*, pp. 290,291.

Woensdag, 10 juni: Het koninkrijk en de wederkomst van Christus

In de toestand van de godsdienstige wereld van onze dagen is er wel degelijk reden tot onrust. Met Gods genade gaat men lichtzinnig om. De massa heeft de wet van God verworpen en "de geboden van mensen als leerstellingen onderwezen." Matth. 15:9.

Het ongeloof viert hoogtij in vele kerken in ons land; niet direct open ongeloof – een duidelijk verloochenen van de Bijbel – maar een ongeloof dat gehuld is in het gewaad van het christendom, terwijl geloof in de Bijbel als het Woord van God wordt ondermijnd. Vurige toewijding en godzaligheid hebben plaats gemaakt voor een lege vormendienst..... De wereld is rijp voor haar ondergang. De oordelen van God zullen uitgestort worden, en zonde en zondaren zullen verdelgd worden. – *Patriarchen en Profeten*, p.138.b

Wij staan nu op de grenzen der eeuwigheid, maar het is de opzet van de vijand der zielen om ons zo te leiden dat we het einde des tijds maar ver en ver van ons afschuiven.

Satan zal op alle mogelijke wijzen hen belagen, die belijden het geboden-houdend volk Gods te zijn en uit te zien naar de wederkomst van onze Heiland op de wolken des hemels met macht en grote heerlijkheid. Zo velen als maar mogelijk is, zal hij er toe brengen om de boze dag maar te verschuiven en de wereld gelijkvormig te worden door haar gewoonten na te volgen. Het verontrustte mij hevig toen ik zag dat de geest der wereld hart en verstand bezielde van velen, die volop belijden de waarheid te geloven. zelfzucht en zelfbevrediging worden door hen gekoesterd, maar ware godsvrucht strikte onkreukbaarheid worden niet aangekweekt.....

Gezien hoe kort de tijd nog maar is, moeten wij als volk waken en bidden, en in geen geval onszelf toestaan dat we afgeleid worden van het plechtige voorbereidingswerk op de grote gebeurtenis, die ons te wachten staat. Omdat het ogenschijnlijk al zo lang geduurd heeft, zijn velen zorgeloos en onverschillig geworden ten aanzien van hun woorden en daden. Zij zijn zich hun gevaar niet bewust en zien en begrijpen de genade Gods niet in het verlengen van hun genade tijd, opdat ze in de gelegenheid zijn karakters te vormen voor het toekomstige, onsterflijke leven. Elk moment is van de hoogste waarde. De tijd wordt hun verstrekt, niet om te gebruiken ten eigen gerieve om zich te wortelen in deze wereld, maar om aangewend te worden ten einde elke fout in hun karakter te overwinnen, en door voorbeeld en persoonlijke

inspanning, anderen te helpen de schoonheid der heiligheid te zien. God heeft een volk op aarde, dat in geloof en heilige verwachting de rol vervult van de zich voltrekkende profetie, en dat er naar streeft de ziel te reinigen in het gehoorzamen der waarheid, opdat ze niet aangetroffen worden zonder het bruiloftskleed wanneer Christus zal verschijnen. – *Schatkamer der get.* deel 1, pp. 521,522.

Donderdag 11 juni: Getuigen

Christus' laatste handeling voordat Hij de aarde verliet was om zijn vertegenwoordigers op te dragen om de wereld in te gaan met Zijn waarheid. Zijn laatste woorden werden gesproken met de gedachte om de discipelen in te prenten om te vertrouwen op de hemelse boodschap voor de wereld.

In gehoorzaamheid aan de opdracht van de Heiland, keerden de discipelen terug naar Jeruzalem, om daar te wachten op de belofte van de uitstorting van de Heilige Geest. Hemelse wezens werkten samen met hen, en gaf kracht aan de boodschap die zij droegen. De Heilige Geest gaf kracht aan hun zendings pogingen, en bij één gelegenheid werden drieduizend bekeerd op één dag. Paulus werd door een wonder veranderd van een bittere vervolger tot een ijverige gelovige, en werd toegevoegd aan het getal van de discipelen. Aan hem was op een speciale manier het werk toevertrouwd om de boodschap aan de Heidenen te brengen. – *The Upward Look*, p.100

Niet uit eigen kracht verrichten de apostelen hun werk, maar door de kracht van de levende God. Hun werk was niet gemakkelijk. Het begin van het werk van de Christelijke gemeente werd gekenmerkt door ontberingen en bittere zorg. In hun werk kwamen de discipelen gedurig in aanraking met ontbering, laster en vervolging. Maar ze achten hun leven niet te kostbaar, en ze waren blij dat ze voor Christus mochten lijden. Wankelmoedigheid, besluiteloosheid en onzekerheid vonden geen plaats in hun arbeid. Ze waren bereid om te geven en zich te laten gebruiken. Het besef van de verantwoordelijkheid die op hen rustte, zuiverde en verreekte hun ervaring. Hemelse genade was zichtbaar in de overwinningen die ze behaalden voor Christus. God werkte machtig door hen om het evangelie te doen triomferen. – *Van Jeruzalem naar Rome*, p. 433.

De juiste tijd van Christus tweede komst is niet geopenbaard. Jezus zei, niemand weet de dag noch het uur. Maar Hij gaf ook tekenen van Zijn komst, en zei: "Wanneer u al deze dingen ziet geschieden, weet dat het nabij is, ja voor de deur." Hij bad hen als de tekenen van Zijn komst zouden verschijnen, "Richt u op, en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing is nabij. En met het oog op deze dinge schreef de apostel: "Gij broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou. Gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des daags."

Omdat we de dag en het uur van Christus komst niet weten moeten we eenvoudig en goddelijk leven in deze tegenwoordige wereld, "uitziende naar de gezegende hoop, en de glorievolle verschijning van de grote God en onze Redder Jezus Christus.

Zijn volk moet hun speciale karakter als Zijn vertegenwoordigers behouden. Voor een ieder van hen is er een werk te doen. De rijke moet zijn middelen brengen, de geëerde hun invloed, de geleerde zijn wijsheid, en de arme zijn deugd, als ze effectieve werkers met God willen zijn.

Ze moeten zichzelf in een juiste relatie met God brengen, zodat ze het licht en de glorie van God, dat van het gelaat van Christus schijnt, zullen uitstralen..... Ze moeten de mensen waarschuwen voor het komende gericht. Ze moeten Christus voorhouden aan de mensen. – *Signs of the Times*, 24 juni, 1889.

Vrijdag 12 juni: Voor verdere bestudering

Selected Messages Book 3, pp. 407,408.

Gospel Workers, pp. 257,258.

12. Jezus in Jeruzalem

Sabbatmiddag 13 juni

Terwijl de naar het westen neigende zon de hemel in gulden gloed zette, deed haar stralende glans het zuiver witte marmer van de tempelmuren oplichten en de zuilen met hun gouden kapitelen schitteren. Vanaf de top van de heuvel waar Jezus en Zijn volgelingen stonden, leek het een massief bouwwerk van sneeuw, dat met gouden pieken was vastgezet. Bij de ingang van de tempel bevond zich een wijnstok van goud en zilver met groene bladeren en geweldige trossen druiven, vervaardigd door de bekwaamste kunstenaars. Dit beeld stelde Israël voor als een vruchtbare wijnstok. Het goud, het zilver en het levende groen waren met zeldzame smaak en verfijnd vakmanschap samengevoegd; terwijl hij zich sierlijk om de witte en schitterende zuilen slingerde en zich met glinsterende ranken vastklemde aan hun gouden versierselen, ving hij de glans van de ondergaande zon op, en straalde met een heerlijkheid die aan de hemel scheen te zijn ontleend.

Jezus staart naar het schouwspel, en de grote menigte staakt haar kreten, getroffen door deze plotselinge aanblik van schoonheid. Aller ogen richten zich op de Heiland, in de verwachting dat ze op Zijn gelaat de bewondering zullen zien die zijzelf gevoelen.

Maar in plaats daarvan zien zij grote droefheid. Zij zijn verbaasd en teleurgesteld te zien dat Zijn ogen zich met tranen vullen, en Zijn lichaam heen en weer schudt als een boom die door de storm wordt bewogen, terwijl een kreet van smart, als uit de diepten van een gebroken hart, over Zijn bevende lippen komt. Welk' een aanblik was dit voor de engelen! Hun geliefde Meester tot tranen toe bewogen! Welk een aanblik was dit voor de blijde schare, die Hem onder vreugdegeroep en het wuiven met palmtakken begeleidde naar de heerlijke stad, waar Hij, naar men van harte hoopte, spoedig zou regeren!

Jezus had gehuild aan het graf van Lazarus, maar dat was als een goddelijke bedroefdheid, uit medeleven met het menselijk leed. Maar deze plotselinge smart was als een klaagtoon te midden van een groot triomfkoor. Midden in een toneel van vreugde, waarbij allen Hem eer bewezen, was de Koning van Israël in tranen; geen stille vreugdetranen, maar tranen en zuchten van niet te weerhouden zielenmart. De mensen werden door een plotselinge somberheid overvallen. Hun toejuichingen verstomden. Velen weenden uit medegevoel met een smart die zij niet konden verstaan.

..... Het was de aanblik van Jeruzalem, die door het hart van Jezus sneed — Jeruzalem, dat de Zoon van God had verworpen en met Zijn liefde had versmaad, dat weigerde zich door Zijn machtige wonderen te laten overtuigen en dat op het

punt stond om Hem het leven te be-nemen. Hij zag wat de stad was, in haar misdaad haar Verlosser te ver-werpen, en wat ze geweest had kunnen zijn, indien ze Hem Die alleen haar wonde kon genezen, zou hebben aangenomen. Hij was gekomen om haar te redden; hoe zou Hij haar nu kunnen prijsgeven? —*De Wens der Eeuwen*, pp. 381,382

Zondag 14 juni: De Triomfantelijke Intocht

Met blijde geestdrift spreid-den de discipelen hun mantels over het dier en deden hun Meester daarop plaatsnemen. Tot op dat ogenblik had Jezus altijd te voet gereisd, en de discipelen hadden zich aanvankelijk verwonderd afgevraagd, waarom Hij nu zou verkiezen te rijden.

Maar in hun harten herleefde de hoop met de vreugdevolle gedachte, dat Hij op het punt stond de hoofdstad binnen te gaan, Zichzelf tot Koning uit te roepen, en Zijn Koninklijke macht te bevestigen. Terwijl ze hun boodschap deden, deelden zij hun vurige verwachtingen aan de vrienden van Jezus mede, en de opwinding verspreidde zich wijd en zijd, waardoor de verwachtingen van het volk tot een hoogtepunt werden gevoerd.

.....Nauwelijks was Hij op de ezel gezeten, of een luide triomf kreet weerklonk door de lucht. De schare heette Hem welkom als Messias, hun Koning.

Jezus aanvaardde nu het eerbetoon dat Hij nooit tevoren had toegestaan, en de discipelen namen dit aan als een bewijs, dat hun blijde verwachtingen verwezenlijkt zouden worden, doordat ze Hem op de troon zouden zien.

De menigte was ervan overtuigd dat het uur van hun bevrijding op handen was. In hun verbeelding zagen zij reeds de Romeinse legers uit Jeruzalem verdreven, en Israël wederom een on-afhankelijke natie.

Allen waren gelukkig en opgewonden; de mensen wedijverden met elkander in het brengen van eerbewijzen aan Hem. Zij konden geen uiterlijke pracht en praal ten toon spreiden, maar zij gaven Hem de aanbidding van hun blijde harten. Zij waren niet in staat Hem kostbare geschenken te geven, maar zij spreidden hun overkleden als een tapijt op Zijn pad, en zij strooiden ook de bladrijke takken van de olijfboom en van de palm op de weg. Zij konden de triomfantelijke stoet niet met koninklijke standaards doen voorafgaan, maar zij sneden de wuivende palmtakken af, het overwinningsembleem van de natuur, en wuifden ermee omhoog onder luide toejuichingen en hosannageroep. —*De Wens der Eeuwen*, p. 378

De tranen die Christus op de Olijfberg stortte, terwijl Hij uitzag over de uitverkoren stad, golden niet alleen Jeruzalem. In het lot van Jeruzalem zag Hij de verwoesting van de wereld.....

De dag nadert zijn einde. De periode van genade en voorrechten is haast voorbij. De wolken van wraak naderen. Wie Gods genade hebben verworpen zullen heel spoedig betrokken zijn in een snelle en onafwendbare ondergang.

Toch slaapt de wereld. De mensen kennen niet de tijd van hun bezoeking. Waar is de gemeente in deze crisis? Beantwoorden de leden aan Gods eisen? Voldoen ze aan zijn opdracht en houden ze zijn karakter voor aan de wereld? Dringen zij er bij de mensen op aan aandacht te schenken aan de genadige waarschuwingsboodschap?

Mensen verkeren in gevaar. Tallozen gaan ten onder. Hoe weinigen echter van hen die zeggen dat zij volgelingen van Christus zijn voelen een last voor deze

mensen! De bestemming van de wereld ligt in de waagschaal, maar nauwelijks brengt zelfs dit degenen, die beweren dat zij de meest verstrekkende waarheid, ooit aan stervelingen gegeven, ter harte nemen, in beweging. Er is een gebrek aan de liefde, die Christus ertoe bracht zijn hemels tehuis te verlaten en de menselijke natuur aan te nemen zodat zijn mens-zijn de mensen kon aanraken en zij tot God getrokken zouden kunnen worden. Er is een verdoving, een verlamming onder Gods volk, die hen ervan weerhoudt de plicht van deze tijd te verstaan. — *Lessen uit het leven van alledag*, p. 159

Maandag 15 juni: Jerusalem, de tempelreiniging

Toen Jezus Zijn openbare zendingswerk begon, heeft Hij de tempel gereinigd van goddeloze heiligschennis. Onder de laatste daden van Zijn dienst was de tweede reiniging van de tempel. Dus in het laatste werk van waarschuwing van de wereld, worden twee verschillende oproepen naar de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel is: "Gevallen, gevallen is het grote Babylon, dat van de wijn van de hartstocht zijner hoererij al de volkeren heeft doen drinken." (Openbaring 14:8). En met de luide stem van de derde engel wordt een stem gehoord uit de hemel, die zegt: "Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht" (Openbaring 18:4,5). — *Selected Messages*, book 2, p. 118

Wij moeten zonen en dochters van God zijn, groeiend om een heilige tempel te zijn in de Heer. "Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods... gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is." (Efeziërs 2:19, 20). Dit is onze voorrecht.

Elk karakter moet worden gewogen in de weegschaal van het heiligdom; als de morele karakter en spirituele voortgang niet kloppen bij de gelegenheden en zegeningen, zal het woord "tekort" naast die naam worden geschreven. Het Licht van de wereld is onze leider, en het pad wordt steeds helder en helder als wij voortgaan in de voetstappen van Jezus. Oh dat wij dichter bij Leider kunnen blijven! .. Degenen die nederig het karakter van Jezus bestuderen zullen Zijn evenbeeld meer en meer weerspiegelen. — *In Heavenly Places*, p. 130

Wenst u een volgeling van Christus te worden, maar weet u niet hoe te beginnen? Bent u in de duisternis en weet u niet hoe u het licht kunt vinden? Volg het licht dat u hebt. Stel uw hart om te gehoorzamen aan wat u over het woord van God weet. Zijn kracht, Zijn leven, leeft in Zijn woord. Wanneer u het woord door geloof aanvaardt, zal het u kracht geven om te gehoorzamen.

Als u aandacht schenkt aan het licht dat u hebt, zal een grotere licht komen. U bouwt op Gods woord, en uw karakter zal gebouwd worden naar het beeld van het karakter van Christus.

Christus, het ware fundament, is een levende steen; Zijn leven is gegeven aan allen die op Hem zijn gebouwd. "En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis," "In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here" (1 Petrus 2:5; Efeziërs 2:21). De stenen zijn één geworden met het fundament; want er leeft een gewone leven in allen. Geen storm

zal dat gebouw kunnen omverwerpen.....— *Thoughts from the Mount of Blessing*, p. 150

Dinsdag 16 juni: De Ontrouwe

Als degenen aan wie Christus eerst Zijn uitnodiging voor het huwelijk avondmaal stuurt weigeren om het bericht te ontvangen, stuurt Hij zijn boodschappers in de grote wegen en heggen opdat de mensen zich gedwongen voelen om te komen, door middel van een bericht zo vol van het Hemelse licht die ze niet zullen durven weigeren. Het evangelie moest eerst worden gebracht naar degenen aan wie God kostbare waarheden had toevertrouwd dat Hij wilde dat ze bekend moeten worden gemaakt aan anderen. Hij heeft aan hen de verantwoordelijkheid toevertrouwd om door te geven de kennis van God en van Jezus Christus, die Hij had gestuurd. De Heer heeft wonderbaarlijk werk gedaan voor de kinderen van Israël. Uiteindelijk heeft Hij voor hen Zijn eigen Zoon gestuurd, de Prins van het leven, de Messias, aan wie al hun offers en offergaven gericht was; maar zij hebben Hem niet ontvangen. Zij verwierpen het boodschap dat Hij droeg. Ze weigerden de Messias in wie hun hoop gecentreerd was; maar toen ze weigerden om de berichten te horen, de uitnodiging die Hij gaf geweigerd hadden, wendde de Heer zich tot de heidense wereld. Degenen die God en Jezus Christus die Hij had gezonden moesten kennen, die zich zou moeten hebben verenigd met de Verzonden van God in het geven van het boodschap aan de heidense wereld, zouden niet zelf de uitnodiging ontvangen, en kunnen dus niet aan anderen zeggen, Kom, want alles is nu gereed. Aan de discipelen van Christus werd opgedragen om de boodschap van genade te verkondigen aan degenen in de snelwegen en de zijwegen van de grote morele wijngaard van de Heer.... De Heer heeft een werk dat gedaan moet worden, niet alleen voor degenen die in de hoofd- en de zijwegen, maar voor degenen in hoge posities van vertrouwen. ... Iedereen kan uitgroeien tot een arbeider samen met God, werken met Hem voor de redding van...zielen...— *The Southern Work*, pp. 22, 23.

Door de profetie van de verworpen steen aan te halen, sprak Christus van iets dat werkelijk was voorgevallen in de geschiedenis van Israël. Terwijl deze woorden in het bijzonder van toepassing waren op de tijd van de eerste komst van Christus en bijzonder sterk tot de Joden hadden moeten spreken, ligt daarin ook een les voor ons. Toen de tempel van Salomo werd gebouwd, werden de geweldige stenen voor de muren en het fundament geheel gereedgemaakt in de steengroeve; nadat zij naar het bouw-terrein waren gebracht, werd er geen stuk gereedschap meer voor gebruikt; de werklieden behoefden de stenen slechts op hun plaats te leggen. Voor de fundering had men één steen van ongewone afmetingen en van een bijzondere vorm meegebracht; maar de werklieden konden er geen plaats voor vinden, en wilden hem niet aannemen. Zij ergerden zich eraan, dat hij hun daar ongebruikt in de weg lag. Lang bleef het een verworpen steen. Maar toen de bouwlieden de hoek wilden gaan bouwen, zochten zij lange tijd naar een steen die groot en sterk genoeg was en de juiste vorm had om die bijzondere plaats in te nemen en het grote gewicht te dragen dat erop zou rusten.

Indien zijn hun keus verkeerd bepaalden voor deze belangrijke plaats, dan zou de veiligheid van het gehele gebouw in gevaar komen. Zij moesten een steen vinden die de inwerking van de zon, de vorst en van stormen zou kunnen weerstaan.

Verschillende stenen had men reeds op onderscheidene tijden gekozen, maar onder de druk van het geweldige gewicht waren zij in stukken ge-broken. Andere boden geen weerstand aan de veranderingen in de om-standigheden. Maar ten slotte viel de aandacht op de steen die zo lang reeds was verworpen. Hij was blootgesteld aan de lucht, de zon en de storm, zonder het geringste barstje te vertonen.

De bouwlieden onderzochten die steen. Hij had op één na alle proeven doorstaan. Indien hij de proef van zware druk zou kunnen weerstaan, besloten ze hem aan te nemen als hoeksteen. De proef werd genomen. De steen werd geaccep-teerd, gebracht naar de aangewezen plaats, en daar bleek hij precies te passen. In een profetisch visioen werd aan Jesaja getoond, dat deze steen een symbool was van Christus. —*De Wens der Eeuwen*, p. 397, 398

Woensdag 17 juni: God versus Caesar

De woorden van de Heiland: "Geeft... Gode wat Gods is" (Matth.22:21), vormden een streng verwijt aan de samenzwerende Joden. Indien zij getrouw hun verplichtingen aan God hadden vervuld, zouden zij geen verslagen volk zijn geworden, onderworpen aan een vreemde macht. Geen Romeins vaandel had over Jeruzalem gewapperd, geen Romeinse schild-wacht zou aan de poorten hebben gestaan, geen Romeinse stadhouder zou binnen hun muren hebben geheerst. Het Joodse volk betaalde nu de boete voor zijn afvalligheid van God.

Toen de Farizeeën het antwoord van Christus vernamen, "verwonderden zij zich en zij lieten Hem verder ongemoeid en gingen weg." (Matth.22:22)

Hij had hun huichelachtigheid en aanmatiging berispt, en terwijl Hij dat deed, had Hij een belangrijk beginsel naar voren gebracht dat duidelijk de grens van de plicht van de mens tegenover de regering op aarde en zijn plicht tegenover God aangeeft. In veler gedachten had zich een netelige vraag vastgezet. Voortaan hielden zij zich steeds aan het juiste beginsel. En hoewel velen ontevreden heengingen, zagen zij, dat het beginsel dat aan de vraag ten grondslag lag, duidelijk naar voren was gebracht, en zij verwonderden zich over het scherpe inzicht van Christus.—*De Wens der Eeuwen*, p.401

Door een aantal van onze broeders zijn vele dingen gesproken en geschreven die worden geïnterpreteerd als uitingen van weerstand tegen regering en recht. Het is dan ook een vergissing om onszelf open te stellen tot misverstanden. Het is niet verstandig om voortdurend fouten te vinden bij wat de heersers van de regering doen. Het is niet ons werk om personen of instellingen aan te vallen. We moeten echt zorgvuldig zijn opdat wij niet worden begrepen als tegenstanders van de regering. Het is waar dat onze strijd agressief is, maar onze wapens moeten worden gevonden in een duidelijk "Zo zegt de Heer." Ons werk is om mensen voor te bereiden die op de grote dag van de Heer stand te houden. We moeten ons niet laten sturen naar zijlijnen die strijd zullen aanmoedigen of weerstand laten opkomen in de mensen die ons geloof niet delen.

We moeten niet werken op een manier die ons zal markeren alsof we pleiten voor verraad. We moeten alles uit onze geschriften en uitingen van uitdrukking halen, die op zich genomen, zo verkeerd zou kunnen worden aangenomen als blijk van tegenstand voor recht en orde. Alles moet zorgvuldig worden overwogen, opdat we onszelf niet plaatsen in een register voor het stimuleren van ontrouw aan ons land en zijn wetten. We moeten de autoriteiten niet trotseren. Er zal een tijd komen dat

wanneer, vanwege onze belangenbehartiging van de waarheid van de Bijbel, we behandeld zullen worden als verraders; maar laat deze tijd niet worden verhaastigd door onverstandige handelingen die haat en conflicten zullen aanwakkeren. — *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 39*

Donderdag 18 juni: Het Heilig Avondmaal

. . bij het instellen van de ceremoniële dienst ter vervanging van het Pascha, liet Christus voor Zijn kerk een gedenkteken achter van Zijn grote offer voor de mens. "Doe dit," zei Hij, "ter nagedachtenis aan Mij." (Lukas 22:19) Dit was het punt van overgang van de ene grote ceremonie naar de andere. De ene moest voor altijd afgesloten worden; de andere, die Hij net had ingesteld, moest de plaats innemen, en voortgezet worden als een herinnering aan Zijn dood. —*Review and Herald, 22 juni, 1897*

Verzoening met elkaar is de reden waarvoor het ritueel van voetwassen werd ingesteld. Door het voorbeeld van onze Heer en Meester, is deze nederige ceremonie tot een heilige verordening gemaakt. Wanneer het gevierd wordt, is Christus aanwezig door zijn Heilige Geest. Het is deze Geest die overtuiging aan de harten brengt.

Toen Christus deze verordening gevierd heeft met Zijn discipelen, kwam overtuiging in de harten van allen met uitzondering van Judas. Zo zullen we overtuigd worden wanneer Christus tot ons hart spreekt. De fontein van de ziel zullen opengebroken worden. De geest zal energiek worden, en tot leven worden gebracht, elke barrière die voor ruzie en vervreemding heeft gezorgd zal afgebroken worden. Zonden die begaan zijn, zullen duidelijker verschijnen dan ooit tevoren; want de Heilige Geest zal ze bij ons in herinnering brengen. De woorden van Christus, "Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet." (Johannes 13:17) zal met nieuwe kracht worden bekleed...

Deze verordening werd gegeven ten behoeve van de discipelen van Christus. En Christus meende alles wat Hij zei toen Zijn lippen deze woorden uitte, "want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk ik u gedaan heb.... Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet." (Johannes 13:15,17) Dit heeft Hij ontworpen om de ware aard van het hart en geest te testen van degenen die hieraan hebben meegedaan.— *Manuscript 8, 1897*

In deze laatste daad van Christus om deel te nemen met Zijn discipelen van het brood en de wijn, beloofde Hij plechtig aan hen als hun Verlosser door een nieuw verbond, waarin werd geschreven en verzegeld dat op allen die Christus door geloof ontvangen zullen alle zegeningen die de hemel kan geven, zowel in dit leven en in de toekomstige onsterfelijk leven.

Deze verbond moest worden geratificeerd door het bloed van Christus zelf, dat het was het offer van de oude zondeoffers bij te houden in de geest van zijn uitverkoren volk. Christus heeft bestemd dat deze avondmaal vaak moet worden herdacht, om Zijn offer aan onze herinnering te brengen in het geven van Zijn leven voor de verlossing van de zonden van iedereen die in Hem geloven en Hem ontvangen. Deze verordening moet niet exclusief worden, zoals velen het zou maken. Iedereen moet in het openbaar deelnemen, en zeggen: "Ik aanvaard

Christus als mijn persoonlijke Redder. Hij heeft Zijn leven voor mij gegeven opdat ik gered mag zijn van de dood.”—*Evangelism*, p. 276.

Vrijdag 19 juni: Voor verdere bestudering

Wens der Eeuwen 397, 398

13. Gekruisigd en verrezen

Sabbatmiddag 20 juni

Verpletterd door moedeloosheid, verdriet en wanhoop, zijn de discipelen samengekomen in de bovenkamer, en de deuren gesloten en vergrendeld, vreesden zij dat het lot van hun geliefde Leraar ook hun lot zou kunnen zijn. Het was hier dat de Redder, na Zijn opstanding aan hen verscheen.

Gedurende veertig dagen bleef Christus op de aarde, de discipelen voorbereidend voor het werk dat voor hen ligt en uit te leggen wat voorheen zij niet in staat waren te begrijpen. Hij sprak van de profetieën over Zijn komst, Zijn afwijzing door de Joden, en Zijn dood, waaruit blijkt dat elke specificatie van deze profetieën is voldaan. Hij vertelde hen dat ze deze vervulling van de profetie moesten beschouwen als een garantie van de macht die hen in hun toekomstige arbeid zou bijstaan.

“Toen opende Hij hun verstand,” lezen wij, “zodat zij de Schriften begrepen. En Hij zeide tot hen: ‘Aldus staat geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in Zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem’ en Hij voegde eraan toe, ‘Gij zijt getuigen van deze dingen.’” De gebeurtenissen van Christus leven, zijn dood en opstanding, de profetieën verwijzen naar deze gebeurtenissen, de mysteries van het plan van de zaligheid, de kracht van Jezus voor de verlossing van de zonden-naar al deze dingen zij getuigen waren geweest, en ze waren te laten aan de wereld bekend. (Lukas 24:45-48).

Tijdens deze dagen dat Christus met zijn discipelen doorbracht, wonnen zij een nieuwe ervaring. Als zij hun geliefde Meester uitleg horen geven van de Schrift in het licht van alles wat er was gebeurd, werd hun geloof in Hem volledig gevestigd. Zij bereikten de plaats waar ze konden zeggen, “Ik weet, Wien ik geloofd heb.” (2 Timotheüs 1:12. SV1750) Ze begonnen de aard en omvang van hun werk te beseffen, om te zien dat zij de waarheden toevertrouwd aan hen aan de wereld bekend moet maken. De gebeurtenissen van Christus’ leven, Zijn dood en opstanding, de profetieën die naar deze gebeurtenissen verwijzen, de mysteries van het plan van de reddingsplan, de macht van Jezus voor de kwijschelding van de zonden-naar al deze dingen waren zij getuigen geweest, en ze moesten het aan de wereld bekend maken. Ze moesten het evangelie van de vrede en het heil door bekering en de kracht van de Verlosser verkondigen.

Uitgaande van de profetie, gaf Christus Zijn discipelen een correct beeld van datgene wat Hij betekende voor de mensheid. Hun verwachting van een Messias die Zijn troon en koninklijke macht zou aanvaarden in overeenstemming met de verlangens van de mensen, was misleidend geweest. Het zou in strijd zijn met een juist begrip van Zijn nederdalen vanuit de hoogste plaats tot de nederigste positie die iemand kon innemen. Christus verlangde dat de ideeën van Zijn discipelen in ieder

opzicht zuiver en waar zouden zijn. Zij moesten zoveel mogelijk begrijpen van de lijdensbeker die Hem was toebedeeld. Hij toonde hun, dat de verschrikkelijke strijd die zij tot nog toe niet konden vatten, de vervulling was van het verbond dat gemaakt was voordat de wereld was gegrondvest. Christus moest sterven, zoals iedere overtreder van de wet moet sterven indien hij blijft zondigen. Dit alles moest geschieden, maar het zou niet eindigen in een nederlaag, maar in een heerlijke, eeuwige overwinning. Jezus vertelde hun dat alles in het werk moest worden gesteld om de wereld van zonden te redden. Zijn volgelingen moeten leven zoals Hij leefde, en werken zoals Hij werkte, met geweldige, volhardende krachtsinspanning. —*De Wens der Eeuwen*, p.567

Zondag 21 juni: Getsemane, de afschrikwekkende strijd

Christus is onze Verlosser. Hij is het Woord dat vlees is geworden en onder ons heeft gewoond. Hij is de fontein waarin wij ons kunnen wassen en gereinigd worden van alle onrein. Hij is het kostbare offer dat voor de verzoening van de mens werd gegeven. Het universum van de hemel, de ongevallen werelden, de gevallen wereld, en het verbond van het kwade kunnen niet zeggen dat God meer kon doen dan Hij al heeft gedaan voor de redding van de mens. Nooit kan Zijn gave worden overtroffen, nooit kan Hij een rijker diepte van liefde tonen. Golgota staat voor de bekroning van Zijn werk. Het is aan de mens om te reageren op Zijn grote liefde, de grote zaligheid die de zegen des Heren voor de mens mogelijk heeft gemaakt. — *That I May Know Him*, p. 69

Jezus placht zich in de voorbereiding voor een grote beproeving of een belangrijk werk terug te trekken in de eenzaamheid van de bergen en de nacht in gebed met Zijn Vader door te brengen. Er ging een nacht van gebed vooraf aan de uitzending van de apostelen en aan de Bergrede, aan de verheerlijking, aan de verschrikking van de rechtszaal en het kruis en de heerlijkheid van de opstanding.

Ook wij moeten vastgestelde tijden hebben voor meditatie en gebed en voor het ontvangen van geestelijke vernieuwing. Wij waarderen de kracht en uitwerking van het gebed niet zoals het behoort. Gebed en geloof zullen doen wat geen macht op aarde tot stand kan brengen. Wij worden maar zelden in alle opzichten tweemaal in dezelfde positie geplaatst. Wij hebben voortdurend nieuwe omstandigheden en nieuwe problemen te doorstaan en daarbij is voorgaande ervaring geen voldoende gids. Wij moeten steeds nieuw licht van God ontvangen.

Christus is altijd bezig nieuwe boodschappen te sturen naar hen die naar Zijn stem luisteren. In de nacht van verschrikking in Gethsémane hoorden de slapende discipelen de stem van Jezus niet. Zij hadden een vaag besef van de aanwezigheid van de engel, maar misten de kracht en de heerlijkheid van het tafereel. Door hun slaperigheid en gevoelloosheid misten zij volledig de beleving die hun zielen zou hebben voorbereid voor de verschrikkelijke tonelen die voor hen lagen. Zo is het ook vandaag de dag dat juist die mensen, die goddelijke aanwijzing zo nodig hebben, dikwijls in gebreke blijven die te ontvangen, omdat zij zich niet met de hemel in verbinding stellen.—*De Weg tot Gezondheid*, p. 289,290

De gebeden die u in uw eenzaamheid, in uw vermoeidheid en beproeving heb aangeboden, heeft God beantwoord, niet altijd volgens uw verwachtingen, maar voor uw bestwil. ...

God hoort elk oprecht gebed....

Petrus verloochende de Man van Smarten in Zijn kennismaking met verdriet in het uur van Zijn vernedering. Maar daarna toonde hij berouw en werd opnieuw bekeerd. Hij had ware berouw van ziel en gaf zich opnieuw aan zijn Verlosser.

Met verblindende tranen baande hij zijn weg naar de eenzaamheid van de tuin van Gethsemane en strekte hij zichzelf uit waar hij de vorm van zijn Verlosser uitgestrekt op de grond zag toen het bloedige zweet uit door Zijn ondraaglijke pijn uit Zijn poriën geperst werd. Peter herinnert zich met wroeging dat hij sliep toen Jezus tijdens die angstige uren bad. Zijn trotse hart breekt, en berouwvolle tranen bevochtigden de zoden zo kort geleden gekleurd met de bloedige zweet druppels van Gods geliefde Zoon. Hij verliet die tuin als een bekeerd man. Vervolgens was Hij gereed om medelijden te hebben met degenen die verleid zullen worden. Hij was vernederd en kon meevoelen met de zwakke en gefaalde. Hij kon de brutale en arrogante berispen en waarschuwen, en was volledig in staat zijn broeders te versterken. —*Testimonies for the Church, vol.3, pp. 415,416*

Maandag 22 juni: Judas

Christus wist, toen Hij Judas toegestaan had zich met Hem te verbinden als één van de twaalf, dat Judas bezeten was van de demon van egoïsme. Hij wist dat deze discipel Hem zou verraden, en toch heeft Hij hem niet van de andere discipelen gescheiden, en hem niet weggestuurd. Hij was de gedachten van deze mannen aan het voorbereiden op Zijn dood en Hemelvaart, en Hij voorzag dat mocht Hij Judas ontslaan, Satan gebruik van hem zou maken om verslagen te verspreiden die moeilijk zouden zijn te weerspreken en uit te leggen....

Daarom dus, stuurde Christus Judas niet van Zijn tegenwoordigheid weg, maar hield hem aan Zijn zijde, waar Hij de invloed die hij tegen Zijn werk kon uitoefenen, tegengaan. —*Review and Herald, 12 mei, 1903*

[Judas] had de machtige werken van Jezus gezien, hij was met Hem tijdens Zijn dienstwerk, en had gezwicht voor het overweldigend bewijs dat Hij de Messias was; Maar Judas was gierig en begerig; hij hield van geld. Hij klaagde boos over de dure zalf gegoten over Jezus. Mary hield van haar Heer. Hij had haar zonden vergeven, die zoveel waren, en haar geliefde broer uit de doden opgewekt, en ze voelde dat niets te kostbaar was om over Jezus te schenken. Hoe kostbaarder de zalf, hoe beter ze haar dankbaarheid aan haar Redder kon uiten door het aan Hem te besteden.

Judas, spoorde als een smoes voor zijn begeerte, aan dat de zalf zou kunnen hebben verkocht en de opbrengst aan de armen gegeven. Maar het was niet omdat hij enige zorg had voor de armen; want hij was egoïstisch, en nam vaak voor zijn eigen gebruik wat aan hem in bewaring werd gegeven en aan de armen gegeven moest worden.

Judas was onoplettend geweest voor het gemak en de noden van Jezus, en om zijn begeerte te verdoezelen, verwees hij vaak naar de armen. Deze handeling van grootmoedigheid van de kant van Maria was de meest snijdende berisping voor zijn begerige aard. De weg was bereid opdat Satans verleiding een klaar ontvangst in het hart van Judas kon vinden.

Judas wist hoe zij verlangden om Jezus te pakken te krijgen en hij bood aan om Hem voor een paar stukken zilver te verraden bij de overpriesters en ouderlingen. Zijn liefde voor geld leidde hem ertoe akkoord te gaan om zijn Heer te verraden in

de handen van zijn bitterste vijanden. Satan werkte direct via Judas, en in het midden van het indrukwekkende toneel bij het laatste avondmaal, werkte de verrader de plannen uit om zijn Meester te verraden. —*Early Writings*, pp. 165,166.

Dinsdag 23 juni: Vóór of tegen Hem

O dat allen kunnen beseffen dat ze zonder Christus niets kunnen doen! Degenen die niet bij Hem samenbrengen, verstrooien. Hun gedachten en daden zullen niet het juiste karakter dragen, en hun invloed zal destructief zijn voor het goede. Onze acties hebben een tweevoudige invloed, want zij beïnvloeden anderen evenals onszelf. Deze invloed zal ofwel een zegen of een vloek voor degenen met wie we omgaan. Hoe weinig waarderen wij dit feit. Daden maken gewoonten, en gewoonten, karakter, en als we onze gewoonten niet in bedwang houden, zullen wij niet gekwalificeerd zijn om ons met de hemelse agentschappen in het werk van de zaligheid te verenigen, noch klaar zijn om de hemelse plaatsen die Jezus is gaan voorbereiden in te gaan...—*Fundamentals of Christian Education*, p.194

De persoon die keer op keer dichterbij wordt getrokken door zijn Verlosser, en die de waarschuwingen niet serieus neemt, noch toegeeft aan zijn overtuiging om zich te bekeren, en wanneer hij wordt aangespoord om vergeving en genade te zoeken dat niet doet, bevindt zich in een hachelijke positie. Jezus trekt hem aan, de Geest oefent Zijn macht op hem uit, moedigt hem aan om zijn wil over te geven aan de wil van God; en wanneer deze uitnodiging niet in acht wordt genomen, gaat de Geest verdrietig weg. De zondaar verkiest in zonde en onberouwd te blijven, al heeft hij bewijzen om zijn geloof te motiveren, en meer bewijs zou ook niet helpen... Er is een andere aantrekkingskracht waarop hij reageert, en dat is de aantrekkingskracht van Satan. Hij geeft gehoorzaam toe aan de macht der duisternis. Deze koers is fataal en laat de ziel in hardnekkig gebrek aan berouw...totdat de zondaar geen wroeging van geweten meer voelt, geen berouw, en dus geen vergeving...—*That I May Know Him*, p. 214

Tijdens Zijn lijden aan het kruis kwam tot Jezus één enkele lichtglans ter vertroosting. Het was het gebed van de berouwvolle misdadiger. De beide mannen die met Jezus waren gekruisigd, hadden aanvankelijk op Hem geschimpt; en één van hen werd in zijn lijden steeds wanhopiger en uitdagender. Maar met zijn makker was dat niet het geval. Deze man was geen verstokt misdadiger; hij was op het verkeerde pad geraakt door slechte metgezellen, maar hij was minder schuldig dan velen van hen die naast het kruis stonden en de Heiland hoonden. In het gerechtsgebouw en op weg naar Golgota was hij in het gezelschap van Jezus geweest. Hij had gehoord, hoe Pilatus verklaarde: "Ik vind geen schuld in Hem." (Joh.18:38) Hij had Zijn goddelijke houding opgemerkt, en Zijn medelijdende vergeving voor de mensen die Hem folterden.

De overtuiging dat dit de Christus is, keert bij hem terug. Hij wendt zich tot de andere misdadiger en zegt: "Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt?" (Luc.23:40) De stervende rovers hebben niet langer iets van de mensen te vrezen. Maar aan één van hen dringt zich de overtuiging op, dat er een God is Die hij moet vrezen, een toekomst waarvoor hij moet beven.

De Heilige Geest verlicht zijn geest, en geleidelijk wordt de keten van bewijzen aaneenge-smeed. Hij ziet in Jezus, Die geslagen en bespot aan het kruis hangt, het

Lam Gods Dat de zonden der wereld wegneemt. Hoop en angst vermengen zich in zijn stem, terwijl de hulpeloze, stervende ziel zich vast-klampt aan de stervende Heiland. "Jezus, gedenk mijner", roept hij uit, "wanneer Gij in Uw Koninkrijk komt." (Luc.23:42) Het antwoord komt snel. Zacht en melodieus van toon, vol liefde, ontferming en kracht klinken de woorden: "Voorwaar Ik zeg u heden, gij zult met Mij in het paradijs zijn." (Luc.23:43). —*De Wens der Eeuwen*, p. 523,524.

Woensdag 24 juni: Hij is opgestaan

Hier wijst Petrus dat David... getuigd heeft dat de ziel van Christus niet in de hel (graf) zou blijven, noch dat Zijn lichaam zou bederven. Petrus laat de vervulling van deze profetie zien in Jezus van Nazareth. Eigenlijk heeft God Hem verzezen uit het graf voordat Zijn lichaam begon te rotten. Hij was nu de Verhevene in de hemel der hemelen.

Op die grote gedenkwaardige gebeurtenis werden velen, die voorheen het idee belachelijk hadden gemaakt dat een persoon zo bescheiden als Jezus de Zoon van God zou zijn, grondig overtuigd van de waarheid en erkenden Hem als hun Verlosser. . Drie duizend zielen werden toegevoegd aan de kerk. De apostelen spraken door de macht van de Heilige Geest; en hun woorden konden niet weersproken worden, want zij werden bevestigd door machtige wonderen, verricht door hen via de uitstorting van de Geest van God. De discipelen waren zelf verbaasd over de resultaten van deze verschijning, en de snelle en overvloedige oogst van zielen. Alle mensen waren gevuld met verbazing...

De argumenten van de apostelen alleen, hoewel duidelijk en overtuigend, konden de vooroordelen van de joden die zoveel bewijzen hadden ontvangen, niet wegnemen. Maar de Heilige Geest heeft die argumenten met goddelijke macht rechtstreeks naar hun harten gestuurd. Het waren net scherpe pijlen van de Almachtige, hen overtuigend van hun verschrikkelijke schuld door de Heer der heerlijkheid te verwerpen en te kruisigen. "Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen." (Handelingen 2:37,38).—*The Story of Redemption*, pp 244,245

Het belangrijke werk van de evangelieverkondiging zal niet worden afgesloten met een geringere openbaring van Gods kracht dan waarmee het begon. De profetieën die werden vervuld door de uitstorting van de vroege regen in de begindagen van de gemeente, zullen opnieuw worden vervuld door de late regen aan het einde van de evangelieverkondiging. Dat bedoelde de apostel Petrus met „de tijden der verkoeling" toen hij zei: "Betert u dan en bekeert u, opdat uwe zonden mogen uitgewist worden, wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aange-zicht des HEREN, en Hij gezonden zal hebben Jezus Christus" (Handelingen 3:19,20 - Statenvertaling).

De gezichten van Gods boodschappers zullen stralen van heilige toewijding. Ze zullen van de ene plaats naar de andere gaan om de boodschap van de hemel te verkondigen. De waarschuwing zal door duizenden stemmen aan de hele aarde worden gebracht. Er zullen wonderen gebeuren, zieken zullen worden genezen en de gelovigen zullen tekenen en wonderen meemaken. Satan zal ook actief zijn met zijn

bedrieglijke wonderen en hij zal zelfs „vuur uit de hemel doen nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen" (Openbaring 13:13). De bewoners van de aarde zullen dan verplicht zijn partij te kiezen.

De boodschap zal niet zozeer door argumenten, maar wel door de grote overtuigingskracht van Gods Geest worden gesteund. De argumenten zijn al aangevoerd. Het zaad is reeds uitgestrooid. Nu moet het ontkiemen en vrucht dragen. De publicaties die door geschriften-evangelisten zijn verspreid hebben hun uitwerking niet gemist. Velen waren wel onder de indruk van de boodschap gekomen, maar hadden de waarheid niet ten volle begrepen of gehoorzaamd. Nu dringen de stralen van het licht overal door en wordt de waarheid volledig begrepen. Gods oprechte kinderen verbreken de banden die hen vastketenden. Hun familiebanden en het feit dat ze tot een bepaalde kerk behoren, kunnen hen niet langer tegenhouden. De waarheid is belangrijker dan alle andere bijkomstigheden. Ondanks het feit dat vele krachten zich gezamenlijk tegen de waarheid keren, zullen velen Christus volgen." —*De Grote Strijd*, p. 394,395

Donderdag 25 juni: Alles moet vervuld worden

Beginnende met Mozes, wel de Alfa van de geschiedenis der Bijbel, legde Christus hen uit wat in al de Schriften op Hem betrekking had. Indien Hij eerst Zichzelf aan hen had bekend gemaakt, dan zouden hun harten tevredengesteld zijn geweest. In de volheid van hun vreugde zouden ze naar niets anders meer hebben gehongerd. Maar het was noodzakelijk, dat zij het getuigenis zouden verstaan dat van Hem in de symbolen en pro-fetieën van het Oude Testament werd gegeven. Hierop moest hun geloof gegrond zijn. Christus verrichtte geen wonder om hen te overtuigen, maar het was Zijn eerste werk om de Schriften te verklaren. Zij hadden Zijn dood beschouwd als de vernietiging van al hun hoop. Nu toonde Hij uit de profeten aan, dat dit juist het krachtigste bewijs voor hun geloof was.....

Bij het onderwijs aan deze discipelen, toonde Jezus aan, hoe belangrijk het Oude Testament was als getuigenis van Zijn zending. Velen die be-lijden christenen te zijn, verwerpen nu het Oude Testament, door te beweren dat het niet langer van nut is. Maar dat is niet wat Christus leert. Zó hoog achtte Hij de waarde daarvan, dat Hij eens zei: "Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij ook, indien iemand uit de doden opstaat, zich niet laten gezeggen." (Luc.16:31)

Het is de stem van Christus, die spreekt door de mond van de patriar-chen en profeten, vanaf de dagen van Adam tot aan de laatste gebeurte-nissen. De Heiland is even duidelijk geopenbaard in het Oude Testament als in het Nieuwe. Het is het licht uit het profetisch verleden, dat het leven van Christus en de leer van het Nieuwe Testament doet schijnen met helderheid en schoonheid. De wonderen van Christus zijn een bewijs van Zijn goddelijkheid; maar een sterker bewijs van het feit dat Hij de Verlosser der wereld is, vinden we in het vergelijken van de profetieën van het Oude Testament met de geschiedenis van het Nieuwe.—*De Wens der Eeuwen*, pp. 566,567

Vrijdag 26 juni: Voor verdere bestudering

Acts of the Apostles, pp. 41,42